

پښتون پسرلی

د پښتون ژغورنې غورځنگ د لومړۍ کليزې په وياړ

ليکوال

بېلابېل

۱۳۹۹/۱۹ز

Ketabton.com

پښتون پسرلی

لیکوال: بېلابېل

ډیزاین: سپین سهار

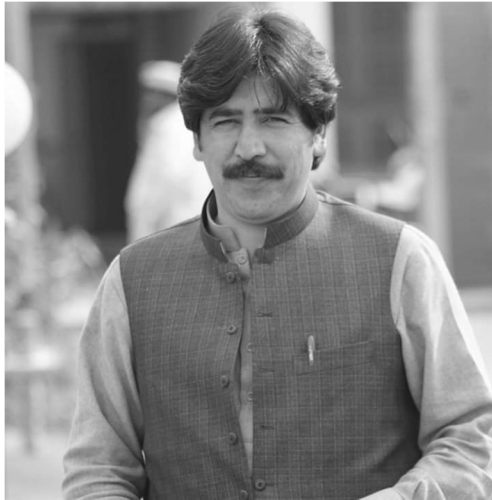
خپرندوی: لید خپرنیز مرکز

چاپکال: ۱۳۹۷ ل / ۲۰۱۹ ز

ددې کتاب د چاپي او آنلاین خپرولو ټولې رښتې له خپرندوی سره خوندي دي

لید خپرنیز مرکز

ډالی

د پښتون ژغورنې غورځنگ نوميالي مبارز عبدالله ننگيال بېټني
ته د لوی افغانستان په گډ ارمان.

نيولیک

- ۵..... د پيل خبرې
- مسيد ژغورنې غورځنگ تر پښتون ژغورنې غورځنگ او پښتون ژغورنې پرلت
پورې!..... ۷
- ۲۱..... پښتون ژغورنه، داعيې او سياستونه
- ۳۸..... له MTM نه د PTM پر لور سفر زه او قايد تحريک منظور "پشتين"
- ۵۰..... د پښتون ژغورنې غورځنگ د ايين په لومه کې
- ۵۴..... پي ټي اېم؛ پښتونخوا کې منځلاری سياست
- ۵۹..... پښتون تحفظ مومنې (پښتون پرلت)
- ۶۶..... قامي تحريکونه او پښتون پرلت
- ۷۲..... په بني گل کې ژوند دی
- ۷۶..... د تحريکونو فطرت او پښتون ژغورنه غورځنگ
- پي ټي اېم، روايتي ملتپاله گوندونو ته گواښ دی، زورور ځواکونو ته او که دواړو
ته؟..... ۷۸
- ۸۱..... پښتانه د وينېدو په درشل کې
- ۸۵..... يو سل او پينځويشت کاله وشو چې د ډيورنډ کرښې پښتانه وېشلي دي
- ۸۸..... پښتانه بايد څه وکړي؟
- ۹۳..... د شهيد نقيب الله "مسيد" پښه!
- ۱۰۴..... خپل اتلان وېژنئ/ايبي فقير

د پیل خبرې

کله چې انگریزان د گاندي، فخرافغان (باچا خان) د عدم تشدد او قبایلو د پرلپسې وسله والې مبارزې په ترڅ کې له هند څخه وتلو ته اړ شول، په ۱۹۴۷م کال کې هند پر دوو برخو وویشل شو او د پاکستان په نامه نوی مصنوعي هېواد یې رامنځته کړ، له پښتون قوم څخه د کسات اخیستلو په موخه یې له تاریخي لوی افغانستان څخه د ډیورنډ په چارو جلا شوي پښتانه یې له کومې پوښتنې پدغه مصنوعي هېواد پورې وتړل، پدې سره د پښتون قوم د جزولو یوه نوي لړۍ پیل شوه، د ملک ټولې چارې پنجاب پخپل لاس کې واخیستې، په مختلفو نومونو د ملتپالو پښتنو ځورول پیل شول، چا چې د پښتون قوم د حق غوښتنه کوله د غدار په نوم ونومول شول، آن د تکفیر په کانو یې وویشل، پاکستان له پښتنو سره داسې ظلمونه وکړل چې د چنگیز او انگریز په دور کې یې هم ساری نه درلود، چې ښه مثالونه یې د قیصه خوانی، بابړې، ټکر... پېښې یادولی شو، په مختلفو نومونو یې پښتانه وجزول خو تر ټولو ستره لوبه د ۱۱ سپتمبر له پېښې وروسته د پښتنو پرضد پیل شوه، پدې لوبه کې لسگونه زره پښتانه ووژل شول، لسگونه زره بندیان او ځینې ورک شول په مېلیونو بې کوره کړل شول، هرڅه چا به چې د ظلم خلاف غږ پورته کړ سبا به د جاسوس په نامه ووژل شو، پښتون د پنجاب پدې لوبه کې مړ هم شو او پړ هم!

دا لړۍ نه یوازې په قبایلي سیمو کې روانه وه بلکې په ښاري سیمو کې هم پښتانه د دوی له شر نه په امن کې نه شول پاتې، چې ښه مثال یې د ۲۰۱۸ م کال د جنوري په ۱۳ مه د کراچۍ په ښار کې د سلگونو پښتنو د قاتل پولیس افسر راوانور لخوا د یو ځوان نقیب الله مسید په شهادت رسول وو، چې د دغې پېښې له امله د انقلابونو په وطن (وزیرستان) کې یوه ځوان منظوراحمد پښتن

پښتون پسرلی

پښتانه وینس کړل، په خوځښت یې راوستل د پښتون ژغورنې غورځنگ په نامه یې د وحدت په نه شلیدونکي مزي وپیټل، د پښتنو دغه ځوان سالار پر پنجاب غږ وکړ چې نور د پښتنو وژل او ځورول بس کړي، له پنجاب یې لار او گودر ورک کړي، د پښتنو یووالي ته خلک گوته په غاښ پاتې دي، دغه انقلابي ځوان ښار په ښار او کلي په کلي گرځي پښتنو ته د خپلو نیکونو میرویس خان او احمد خان تاریخونه بیانوي تر څو پښتانه د گلخانیت او غلامۍ له دایرې راوباسي، پشتین اوس د ننگ او افغانیت پر لار په میلیونونو پښتانه ځان پسې روان کړيدي، هغه ورځ لیرې نده چې دا له خپل تاریخ او خپلې تاریخي جغرافیې خبر ځوان به د ډیورنډ په چاره بېل شوي غړي بېرته له خپل اصلي وجود سره یوځای کوي او خپل قوم ته به په لوی او ازاد افغانستان کې د خپلواکۍ او عزت ژوند وربخښي.

څانگه به نن سبا کې گل شي
مایې په سر کې سرې غوټې لیدلې دینه

په درنښت

د لید څېړنیز مرکز اداره

مسید ژغورنې غورځنگ تر پښتون ژغورنې غورځنگ او پښتون ژغورنې پرلت پورې!

لیکوال: احمد انقلابي پښتین

پښتو ژباړه: محمدانور زاهد

کابو دوه کاله وړاندې د خيبر پښتونخوا د ستر ښار دیره اسماعیل خان گومل پوهنتون څخه د مسید ژغورنې غورځنگ پیل شو. یاد غورځنگ د لومړي ځل لپاره د مسید قبیلې څو تنو ځوانانو د خپلمنځي مشورو وروسته پیل کړ او د یاد غورځنگ لپاره یې کړنلاره جوړه کړه.

د یاد غورځنگ موخه دا وه چې د تېرو شپاړلسو کالونو راهیسې په وزیرستان کې د وزیرستاني ولس سره د کیدونکي زورزیاتې او تشدد د مخنیوي لپاره به هڅې کوي او د ظالم پر وړاندې به خپل سوله ئیز غږ اوچتوي او تر مسؤلو چارواکو به یې رسوي.

دا چې د یاد غورځنگ غړو د وزیرستان د مسید تېر سره تړاو درلود نو له دې امله جوړ شوي غورځنگ ته د مسید ژغورنې غورځنگ (مسید تحفظ موومنټ) نوم ورکړل شو او مشري یې منظور احمد پښتین ته ورپه غاړه شوه. که په مسیدو کې به د چا سره زیاتې کېده د یاد غورځنگ غړو به ورسره غم شریکي کوله، او د شوې ظلم د غندلو سر بهره به یې د مظلومو او زیانمنو کسانو لاس نیوی هم کاوه.

پښتون رسولی

کله چې د غورځنگ غړي په دې وپوهېدل چې له دیره اسمعیل خان څخه خپل غږ تر مسؤلو چارواکو ښه نه شو رسولی ځکه چې هلته رسنی د نشت په شمېر دي او له بلې خوا په سیمه کې ورځ تر بلې حالات ترینګلي کېدل، نو له دې امله دوی د ښه غږ پورته کولو په نیت پلازمېنې اسلام اباد ته د تلو تکل وکړ .

د ذکر شوي موخې د ترلاسه کولو له پاره مسید ژغورنې غورځنگ د ۲۰۱۷م کال د دسمبر په ۲۷ نېټه یوه ناسته راوبلله او پرېکړه یې وکړه چې د ۲۰۱۸م کال د فبرورۍ په لومړۍ نېټه به پلازمېنې اسلام اباد ته ځو او هلته به اعتراضیه لاریون کوو او تر هغې به پرلت کوو څو مو چې غوښتنې نه وي منل شوي .

د یادې ناستې وروسته په کراچۍ کې د مسید قوم یو تن ځوان نقیب الله مسید لومړۍ اختطاف او پوره لس ورځې وروسته پرته له محکمې شهید کړل شو . کله چې څرګنده شوه چې نقیب الله مسید بې گناه او پرته د کومې محکمې د پرېکړې په شهادت رسېدلی ، نوموړي موضوع ټولنیزې رسنۍ پر سر واخیستې . په لومړیو کې برېښنایي او چاپي رسنۍ غلي پاتې شوې خو د ټولنیزې رسنۍ له پوښښ وروسته برېښنایي او چاپي رسنۍ هم موضوع ته پوښښ ورکړ . د شهید نقیب الله مسید لپاره کراچۍ کې د عدالت غوښتنې او غم شریکۍ کېمپ جوړ شو .

په دې شېبو کې مسید ژغورنې غورځنگ خپل منځي اړیکې پیل کړې او په دې یې ټینګار کاوه چې هر ډول کېږي د فبرورۍ د اولې نېټې پرلت به په پلازمېنه اسلام اباد کې تر بریالیتوب رسوو .

پښتون پسرلی

منظور احمد پښتین د شهید نقیب الله مسید له جنازې سره یو ځای تر جنوبي وزیرستانه ولاړ او د جنازې وروسته د نقیب الله مسید د پلار سره کراچۍ ته ولاړ. کله چې مسید ژغورنې غورځنگ د ستر لاریون نیولو لپاره تیاری پیل کړ، منظور احمد پښتین یې له کراچۍ راوغوښت او د لاریون رهبري یې ورکړه.

لاریونوال د ۲۰۱۸م کال د مارچ په ۲۶مه نېټه له دیره اسمعیل خان څخه روان شول. همغه ورځ مې ځان تیار کړ، پوره ورځ مې انتظار وکړ، خو دا چې لاریون د لسو بجو پر ځای د ورځې په دوه نیمو بجو حرکت کړی و له دې امله د شپې په تیاره کې تر بنو ورسېدل او زما لیدنه په همغه ورځ د لاریون والو سره ونه شوه.

سبا چې د مارچ میاشتې ۲۷مه نېټه کېده، د خپل ملګري شاه بانور چمتو مسید سره یو ځای بنو ته ورسېدم او د لاریون والو سره یو ځای شوم. د بنو اوسېدونکو چې په کومه مینه د لاریون والو هرکلی وکړ او د دوی مېلمه پالنه یې وکړه، زما سره یې د مننې او ستاینې الفاظ نشته.

د مارچ پر ۲۷مه نېټه مې چې کله د بنو ښار په میلاد پارک کې د مسید ژغورنې غورځنگ سره لیدنه تر سره شوه د خوښۍ سا مې واخیسته او دا مې د غورځنگوالو ځوانانو سره لومړنۍ لیدنه وه. له دې وړاندې به مې د دوی فعالیتونه یوازې په ټولنیزو رسنیو څارل او د دوی ملاتړی وم.

کله چې له میلاد پارک څخه د بنو پریس کلب لوري ته وکوچېدو سلگونه د پوهنتونونو او کالجونو ځوانانو په بې ساري ولولو سره لاریون پیل کړ او د ځوانانو هغه احساسات مې تر اوسه د سترگو وړاندې تېرېږي.

پښتون پسرلی

هغه وخت د خلکو مینه لا ښه په ډاگه شوه چې د ډومبل په سیمه کې د فخر اعظم وزیر تر مشرۍ لاندې سلگونه کسان د هرکلي له پاره ولاړ دي. کله چې له میلاد پارک څخه تر پرېس کلب ورسېدو هلته زیات شمېر کسان د هرکلي لپاره ولاړ وو او دمطبوعاتو پر وړاندې یې خپل دریځ روښانه کړ او لاریون وال له دې ځایه مخ پر وړاندې له اجنډا سره سم روان و.

مسید ژغورنې غورځنگ چې کومه اجنډا جوړه وه هغه داسې وه.

لومړنۍ شپه ښو کې، دوهمه شپه کوهات او دریمه شپه د خیبر پښتونخوا سر ښار پشاور کې. هلته په رسېدو سره به د شمالي ولایتونو له پاره نوی مهال وېش جوړېږي.

د اجنډا سره سم دوی باید نن له ښو وتلي وای او شپې ته تر کوهات رسېدلی وای. کله چې له ښو څخه ووتو د ورځې دوه بجې وې او په ښو ټاون کې چې کوم خلک هرکلي له پاره راغلي وو زیات شمېر یې بېرته تللي وو ځکه چې دوی ته موله بجې ښودلې وې خو هلته شته خلکو زموږ د ملگرو ښه هر کلی وکړ او د چای بندوبست یې هم کړی وو. له دې ځایه د ماسپینین د لمانځه له ادا کولو وروسته د خپل منزل لوري ته وخوځېدو او وړاندې د ډومبل په سیمه کې د ناظم فداء محمد تر مشرۍ لاندې په سلگونو کسانو تود هرکلی وکړ او زموږ سره یې په پیاده لاریون کې هم برخه واخیسته. له دې وروسته موږ د کرک لوري ته وخوځېدو، خو زه د ځینې لاملونو له امله له دوی پاتې شوم ولې اړیکه مې ورسره ساتله. د کرک ولسونو هم د لاریون والو تود هرکلی کړی وو او یاده شپه

پښتون پسرلی

يې تر کوهات ورسوله. کوهات کې هم ډېر شمېر اورکزيو ولسونو د لاريون والو تود هرکلی وکړ او د شپې ډوډۍ او اوسېدو ځايونو انتظام يې هم کړی و.

دوی چې له کوهاته ووتل زه هم په همغه ورځ وختي دوی پسې شاته روان شوم او په دره ادم خېل کې د دوهم ځل له پاره هغه وخت له دوی سره يو ځای شوم چې د ملي اسمبلۍ غړي قيصر جمال افريدي په مېلمه خونه کې د دوی د پاره د ډوډۍ بندوبست شوی و. د دره ادم خېلو په سلگونو ځوانانو په ادم خېل بازار کې زمونږ سره لاريون وکړ او د هغه ځای خلکو زمونږ ډېر تود هرکلی وکړ.

دریمه شپه لاريون والو بايد تر پېښور رسولي وای، ځکه نو د خپل هدف لوري ته رهي شول. پښاور ته تر داخلېدو وړاندې د قبايلي زده کوونکو اتحاديې د لاريونوالو ځوانانود کاروان لپاره په يوه هوټل کې د چای بندوبست کړی و او له دې وړاندې د پېښور په حلقوي سرک پروت ټول پلازې خوا کې په زرگونو خلک د لاريون هرکلي ته ولاړ وو. د ولاړو خلکو مينه د ستايلو وه، ښکل يې کړو، غېږې يې رانه تاو کړې او لنډه دا چې پرته له مور د مينې بله مينه مې په ژوند نه وه ليدلي. زرگونه نور خلک د لاريون سره په ياد مقام کې يو ځای شول او د حیات آباد دريمې برخې کې د جوړ شوي کېمپ لوري ته و خوځېدو.

له ډېر اوږده پياده مزل وروسته تر هغه کېمپ ورسېدو چې کوم زمونږ لپاره جوړ شوی وو، هلته مې چې د خلکو گڼه گوڼه وليده او د دوی مينه مې وليده داسې مې و انگېرله چې مونږ اصل مجاهدين يو د پښتونود

پښتون پسرلی

اساسي حقوقو د تر لاسه کولو له پاره راوتي یو . ټول انتظامات شوي و او په منظم شکل د پروگرام پیل وشو. لویو لویو شخصیتونو ویناوې وکړې د پروگرام په پای ته رسېدو سره د لاریونوالو ځوانانو لپاره یوه هم فکړه ملگري په بڼه دروازه کې د ډوډۍ تاییا کړې وه.

سبا بیا د حیات اباد د دریمې برخې سیمې ته چېرته چې د راټولېدنې کېمپ جوړ شوی وو، ولاړو. پوره ورځ مو تېره کړه او د شپې په حیات اباد کې یو ملگري بیا هم د ډوډۍ بندوبست کړی وو ،الله پاک دې دوی ته لوی اجرone ورکړي. د شپې د مشرانو سره مشورې وشوې د شپې څکه چې پر سبايې له دې ځایه مخکې تلل وو. د جنورۍ ۳۰مه ورځ وه او اول د فبرورۍ باندې اسلام اباد ته رسېدل په کار وو. له دې امله د جنورۍ پر ۳۰مه نېټه سهار وختي د چارسدې اوسیدونکو ته د اسلام اباد اعتراضیه پرلت د بلنې په موخه روان شوو. چارسدې ته پر رسېدو مو د پرېس کلب مخې ته د خپل اعتراض غږ اوچت کړ. د چارسدې اوسیدونکو تود هرکلي زمونږ حوصلې نوره هم لوړې کړې.

دا مو په خيبر پښتونخوا کې وروستنی ورځ وه ، له چارسدې څکه روان شوو تر څو هغه سیمې چې زمونږ پیغام نه وو ورته رسیدلی هغوی ته خپل پیغام ورسوو، ځکه نو د مردان لوري ته روان شوو، مردان ته پر رسېدو د مردان ولایتي ناظم په گډون ډېرو خلکو زمونږ هر کلی وکړ، او مردان ښار په یوه څلور لاري کې مو اعتراض وړاندې کړ چې په نتیجه کې د یوسفزی قبیلې د مشرانو جرگې زمونږ سره د ملاتړ اعلان وکړ.

له دې ځایه د صوابۍ ولسوالۍ په لوري وخوځېدو ځکه د یادې سیمې

پښتون پسرلی

خلکو هم زمونږ انتظار ته سترگې غړولې، هلته پر رسېدو زمونږ د توقع خلاف ډېر شمېر خلک زمونږ هرکلي ته ولاړ وو او زمونږ پيغام يې په ښه شکل واورېده او زمونږ سره يې د يو ځای والي ژمنه وکړه اوس کيسه دلته ختم نه شوه وړاندې په صوابۍ شاه قلعه کې زمونږ له پاره د چای بندوبست شوی و هلته ولاړو چای مو وخوړ او د لاريون په بڼه د ولايتي ناظم په گډون خلکو زمونږ سره برخه واخيسته او د صوابۍ په يوه څلور لاري کې يې زمونږ تود هر کلی وکړ. دوی زمونږ سره زمونږ غږ بدرگه کړ او د اسلام اباد په پرلت کې يې د گډون ژمنه هم وکړه .

مونږ د خپلو ملگرو سره يو ځای د ماښام لمانځه د ادا کولو وروسته له صوابۍ څخه اسلام اباد د اسلام اباد پر لور وخوځېدو اسلام اباد کې زمونږ سره د لاريون يوه فعال غړي پروفيسر اخترخان وزير چې مخکې د قايد اعظم پوهنتون محصل وه د هغه ملگرو زمونږ له پاره د ډوډۍ بندوبست کړی وو، کله چې د اسلام اباد قايد اعظم پوهنتون ته ورسېدو او هلته مو د پوهنتون د دمحصلينو سره ليدنه وشوه هغوی دومره مينه راکړه چې د نه هېرېدو ده . څنگ کې کې محصلينو يوه کوټه تياره کړې وه چې هغې ته يې د جونگړې نوم ورکړی وه ، مونږ سترې شوي وو جونگړې ته لاړو ، کښېناستو او خبرې مو شروع کړې بل لورته ملگري د ډوډۍ په تيارولو بوخت وو د شپې يوه بجه د ډوډۍ خوړلو وروسته يوې ليلې ته لاړو ډېر سترې وو مگر د خوړو ملگرو سره د يو ځای والي وروسته مو ټوله شپه وينه تېره کړه او يوازې د سهار دوې گړۍ خوب مو وکړ ، کله چې راوينس شوو له ترنول زنگ راغی چې دلته ستاسو د هر کلي لپاره کمپ جوړ شوی او ستاسو د راتلو له پاره خلک شيبې شماري. ځانونه مو تيار

پښتون پسرلی

کړل لومړۍ مو د پړس کلب لیدنه وکړه او ورسته د ترنول لوري ته وخوځېدو هلته په رسېدو مو یو لوی جوړ شوی کېمپ ولیده خلکو شاندار هرکلی وکړ. کاروانونه کاروانونه خلک راتلل . د شپې د ترنول غرب لوري ته په یوه کلي کې زمونږ له پاره د ډوډۍ تیاری شوی وو مونږ هلته لاړو ډوډۍ مو وخوړه او هلته مو شپه تېره کړه.

چا چې زمونږ له پاره د ډوډۍ تیاری کړی وو ډېر خوږ انسان وو او زمونږ ملگرو ته یې ډېر عزت ورکړ مونږ به یې کله هم هېر نه کړو.

سباوختي له سباناړي وروسته بېرته د ترنول کېمپ لوري ته راغلو هلته په رسېدو سره زرگونه خلک وو او زمونږ یې ښه تود هرکلی وکړ، د گلونو امبلونه یې غاړې ته راواچول هلته لږ شېبه کېناستو او ویناوې مو واورېدې او د لاریون په بڼه د اسلام اباد لوري ته روان شوو .

د زرگونو په تعداد د خلکو او موټرو یو اوږد کتار جوړ شوی وو ، مونږ د منظور احمد پشتین سره په یو موټر کې څلور کسان ناست وو، په ورو ورو کاروان مخکې تلو . هر کله چې اسلام اباد دخولي دروازې ته ورسېدو ، امنیتي ځواکونو په پلټلو کې راباندې لږ وخت تېر کړ خو د مخکې تګ اجازه یې راکړه .

هلته په رسېدو مو د خلکو لویه راټولېدنه ولیده .

لومړنۍ ورځ پر ویناوو او خبرو تېره شوه دوهمه ورځ پر یوولس بجو بیا ځل پروگرام پیل شو ، ورځ تر بلې جوړې جوړې خلک د پرلت سره یو ځای کیدل ، پروگرام په منظم شکل مخ پر وړاندې روان وو، د فبرورۍ له ۴ مې نېټې وروسته د سیاسي گوندونو د مشرانو راتلل پیل شول چې د

پښتون پسرلی

پاکستان تحریک انصاف گوند مشر عمران خان، د جمعیت علمای اسلام ډلې مشر مولانا فضل الرحمان، د جماعت اسلامي ډلې مشر سراج الحق، د قومي وطن گوند مشر افتاب شېرپاو، د عوامي نیشنل گوند مشر اسفندیار ولي خان، د پښتونخوا ملي عوامي گوند مشر محمود خان اخکزی، همدا شان د عوامي مسلم لیگ مشر او د بشر حقوقو مشر عاصمه جهانگیر او نورو ویناوې وکړې، د فاتا پارلمانیان او ژورنالستان ملگري وخت په وخت راتلل، د خپلو احساساتو څرگندونه به یې کوله. د پښتون ژغورنې غورځنگ د پرلت والو ۵ غوښتنې وې چې د پاکستان د قوانینو سره په ټکر کې نه وې.

۱- د محکمې د پرېکړې پرته د نقیب الله مسید د وژنې ټولو مجرمینو ته د قانون سره سم سزا ورکول.

۲- د وژنو ټولو هغو پېښو ته چې عدالت په کې نه دی مراعات شوی، ځانگړي قضایي کمیسیون جوړېدل.

۳- په وزیرستان کې د کومې بدې پېښې وروسته د ځایي خلکو نه ځورول او د گرځېدیز خاتمه.

۴- د عملیاتو وروسته پاکې شوي سیمې چې هلته ولس ورغلی، IED او بارودي غارونه جوړ دي چې د چاودنو له امله یې په سلگونه کسانو ته مرگ ژوبله اوښتي، د هغې سیمې پاکول.

۵- ورک (غایب) کړل شوي خلک دې عدالت ته وړاندې شي، مجرمینو ته دې د قانون مطابق سزا ورکړل شي او بې گناه کسان د خوشي کړل شي.

پښتون پسرلی

په یادو پنځو قانوني غوښتنو باندې د پرلت پر شپږمه ورځ ۲۰۱۸م د فبرورۍ پر ۶مه نېټه د پاکستان د لومړي وزیر سره لومړنۍ لیدنه وشوه ، چې لومړي وزیر پنځه واړه غوښتنې ومنلې او ژمنه یې وکړه چې یاد موضوعات به حل کيږي. د ۱۲ غړو څخه جوړه شوې کمېټه چې د لومړي وزیر سره یې لیدنه شوې وه ، د وزیر اعظم پر ژمنه راضي شول او له یادو ۱۲ غړو څخه یو کس منظور احمد پښتین وو چې نوموړي د کمېټې نورو ۱۱ غړو ته وویل چې زه د خپلو نورو ملگرو سره مشوره کووم، بیا به د پرلت د ختمولو اعلان کوو .

کله چې منظور احمد پښتین د خپلو ځوانانو ناسته راوبلله او د وزیراعظم له ناستې یې خبر کړل، او ویې ویل چې لومړي وزیر له ژمنې پرته په عمل کې څه نه دي کړي، ستاسو څه نظر دی؟ ټولو ملگرو او ځوانانو په څرگندو ټکو ځواب ورکړ، تر هغې تلونکي نه یو څو یې چې په لیکلي بڼه زمونږ سره تړون نه وي کړی. ځینې ملگرو خو زیاتوله چې که ته تلل غواړې ته څه، مونږ له کوره د یوې خبرې د واضح کولو په اړه راوتلي یو چې یا مرگ او یا هم عدل.

منظور احمد پښتین د خپلو ملگرو سره هم نظره شو او باقي یوولس کسيزه کمېټه یې په یاده پرېکړه خبر کړل، چې ځوانان د لیکلي ژمنې پرته تلونکي نه دي. په دې سره مشرانو منظور احمد پښتین مخاطب کړ او ورته یې وویل چې دا کوم مسایل چې تر مسید قوم پورې محدود دي ددې پرېکړه به مونږ مسید مشران کوو چې په دې سره مشرانو د فبرورۍ پر ۷مه د شپې پر یوه بجه د پرلت ختمولو اعلان وکړ چې له امله یې ځینې خلک ولاړل.

پښتون پسرلی

خو منظور احمد پښتین د سفر په جریان کې مونږ ته ویلي وو چې که څوک پر مخ خپره هم درکړي هغوی ته غبرگون مه ښیئ ، ځکه زمونږ موخه تشدد نه بلکه عدم تشدد دی. د خپلو حقه حقوقو د غوښتنو له پاره راغلي یو ، چې له دې وروسته د مشرانو سره راغلي خلک ولاړل الله پاک دې ددوی عمرونه اوږده کړي. زمونږ موخه یووالی وو بلکه د چا زړه ازارول نه.

د منظور احمد پښتین سره پاتې شوو ، پر سبا چې کله زمونږ ملگري له خوبه راوینس شول ویې لیدل چې کنټینر هم نشته ، دریځ او د غبر سستم یې هم له ځان سره وړی دی. څرنگه چې منظور احمد پښتین یو د نرم طبیعت درلودونکی ځوان دی هغه موږ ته د صبر کولو هدایت وکړ او زیاته یې کړه چې موږ د ویناوو له پاره نه یو راغلي ځکه نو دریځ ته اړتیا نه لیدل کیږي . مونږ دلته ناست یو او د خپل پیغام رسولو په موخه راغلي یو ، پر ځمکه کېنو د غبریزو ، چاپي ، ټولیزو ...رسنیو له لارې خپل غبر اوچتوو.

په لومړۍ ورځ چې د فبرورۍ ۷مه نېټه وه موږ یو لړ ستونزې لرلې ځکه چې زمونږ سره کوم لوازم وو ټول یې یوړل. خو مونږ پر امید وو خپلې هڅې مو پیل کړې ، کوچنۍ غونډې سټیج مو جوړ کړ ، خو خیمې مو ودرولې ، او دوباره مو پرلت منظم کړ ، پروگرام مو یو ځل بیا پیل کړ ، په دې ورځ دوه درې ډلې خلک راغلل او زمونږ سره یو ځای شول ، مونږ له سره هیله من شوو په دې شپه پروگرام ختم شو ، د معمول سره سم مو پروگرام د شپې په ۱۲ یا هم یوه بجه پای ته رسېده .

پښتون پسرلی

سبا د پرلت اتمه ورځ وه ، مونږ دریځ او د غږ سپستمونه ښه کړل ، پر دې گهیځ د پښتون ژغورنې غورځنگ د پښتون قومي جرگې ۱۲ کسيزې کمېټې د ISPR سره لیدنه وشوه او په خبرو کې پر مخنگ وشو او د ژمنې سره سره یې د پوځ د مشر سره د لیدنې کتنې په اړه خبرې وشوې .

په دې ورځ د خلکو یو ځای والی دوه چنده شو ، جوپې جوپې خلک د پرلت سره یو ځای کېدل . په دې شپه پروگرام په ښه شان پای ته ورسېده .

د پرلت په نهمه ورځ کله چې پروگرام پیل شو ، درې لوی لوی کاروانونه راغلل او پرلت یې لا غښتلی کړ .

په یاده ورځ زه د ځینې لاملونو پر وجه خپل کور ته راغلم خو پرله پسې د ملگرو سره په اړیکه کې وم . وخت په وخت مې د پرلت نوي معلومات اخیستل ، د شپې پر ۱۲ بجو د معمول سره سم پرلت ختم او د ارام له پاره رخصت شول .

گهیځ بیا ځوانانو د پرلت د پیل کولو تیاریانې کولې له بله اړخه د د وزیر اعظم مشاور امیرمقام د منظور احمد پشتین او د پښتون جرگې سره اړیکې نیولې ، چې زموږ سره د لیدنې وخت پیدا کړی چې په دې سره د پښتون ژغورنې جرگې غړو د منظور احمد پشتین په لارښوونه د امیر مقام سره لیدنه تر سره کړه ، حکومت په لیکلې ښه تړون ته راضي شو ، چې په دې سره منظور احمد پشتین د یوې میاشتې له پاره پرلت و ځنډاوه او په واضحو الفاظو سره یې وویل چې که د میاشتې د ننه په یادو غوښتنو عمل ونه شو بل ځل به پرلت کې سلگونه زره کسان برخه اخلي ، او که

پښتون پسرلی

سرکار زمونږ روا غوښتنې ونه منلې بیا به زمونږ د ځوانانو او بلوچ ځوانانو تر منځ فرق نه وي او که داسې وشول نو ذمه واري به یې د ریاست پر غاړه وي ، په دې سره د پرلت گډونوالو د دعایې په ویلو پرلت پای ته ورساوه او تر یوې میاشتې یې و ځنډاوه.

په پښتون لانگ مارچ کې له ډیره اسمعیل خان څخه لاندې کسان شامل وو.

۱-منظور احمد پشتین

۲-منظور ماسید

۳-الله نور ننگیالی وزیر

۴-پروفیسر اخترخان وزیر

۵-بلال مسید

۶-عبدالوحید مسید

۷-عتیق عالم وزیر

۸-شوکت عزیز شوکت وزیر

۹-احمد انقلابي پشتین

۱۰-خزیف افغان وزیر

۱۱-حاجي احمد مسید

۱۲-شاه باز استرانی

پښتون پسرلی

۱۳- زین مسید

۱۴- امین شاه

۱۵- رضوان مسید

۱۶- چمتو وزیر

۱۷- عابد مسید

۱۸- قدرت قبائلی مسید

۱۹- رحمت الله مسید

۲۰- کلیم الله مسید

۲۱- امیر حمزه مسید

پښتون ژغورنه، داعيې او سياستونه

نجيب "منلی"

که څه هم مشهوره خبره ده چې په سياست کې تل ريښتيا نه ويل کېږي، خو ډېری وخت ژوولې خبرې، نا مشخصې ويناوې هم ډېرې گټورې نه وي او له ښکاره وضاحتونو پرته، هم له سياستمدارانو او هم يې له پيروانو، لار ورکېږي.

د افغانستان د استقلال تر اعلان را په دې خوا د ډيورنډ اخوا سيمې په اړه نه د هغې سيمې مخکښو سياستوالو، نه د افغانستان حکومت او نه د کرښې دواړو خواوو ته فعالو سياسي گوندونو او خوزښتونو جوت دريځ نيولی دی.

په افغانستان کې کله کله سياستوال دعوه کوي چې له آمو تر اټکه افغانستان دی خو د جغرافيايې او د جغرافيايې د اوسېدونکو ترمنځ د ابهام داسې کرښې ساتل کېږي چې بيا هم دعوه يو څه او د دعوي د اثبات او تحقق له پاره سياستونه بل څه وي.

په دې ليکنه کې هڅه کېږي چې پرته له احساساتو د بېلابېلو داعيو او سياستونو يوه لنډه خو واضحه نقشه وړاندې شي او بيا پر ممکنو سياسي اقداماتو خبرې وشي. زما ادعا دا نه ده چې هر هغه څه چې په دې ليکنه کې راځي د ټولو اړخونو د دريځ دقيق انځور دی بلکې هيله مې دا ده

پښتون پسرلی

چې زما د لیکنې د ارزولو، نقد، ردولو، او اصلاح کولو له لارې د دې سیمې د متصور برخلیک په اړه یو نسبتاً واضح تصور رامنځ ته شي.

۱ - داعیې

۱،۱ - له آمو تر اټکه لوی افغانستان

د لوی افغانستان داعیه هغه څه دي چې دواړو خواوو ته ډېر ملتپال وگړي ورسره، په یو ډول نه یو ډول، علاقه لري. دغه علاقه، پرته له یو څو شعارونو (له آمو تر اټکه یو افغانستان!)، لر او بر یو افغان! د ډېورنډ نامنلې کرښه... په بل ډول نه ده اظهار شوې او پر سیاسي عمق او ټولنیزو ابعادو یې ډېرې لږې خبرې کېږي.

د افغانستان په اصطلاح روشنفرکه کړیو کې یو شمېر کسان د «کابل محوره» سیاستونو په چوکاټ کې د افغانستان د اوسنۍ جغرافیې استوگن سیاسي-ټولنیز نظام ته د «مشر ورور» مقام ورکوي او له کرښې اخوا وگړو څخه پرته له قید او شرطه د «مشر ورور» د قیادت او سیادت منلو غوښتنه کوي. خو د دې غوښتنې په مقابل کې بیا د فرضي «کشر ورور» د غوښتنو، اړتیاوو، وجایبو او حقونو په اړه واضح تصویر نه شي وړاندې کولای.

تر کومه ځایه چې زه مالومات لرم په افغانستان کې هېڅ دولتي مقام، سیاسي گوند یا مخکښ سیاسي شخصیت تر اوسه «له آمو تر اټکه لوی افغانستان» د نظام جوړونې، د ملت د حقونو او وجیو، د سیاسي-اقتصادي-ټولنیز چوکاټ په اړه داسې څه نه دي ویلي چې عملاً د پلي کولو وړ وي.

پښتون پسرلی

د گوتو په شمار ځینې سیاسي او مدني فعالان ادعا کوي چې د «لوی افغانستان» د داعیې د تحقق له پاره حتی حاضر دي چې له پاکستان سره په نظامي عملیاتو کې هم ښکېل شي خو تر اوسه داسې کوم منسجم او مستند سیاسي وړاندیز نه دی شوی چې دا نظامي عملیات پر کوم بنسټ، په کومو امکاناتو او د کومو حقوقي مفاهیمو او تگلارو له مخې کېدلای شي.

د افغانستان حکومت، که څه هم په ځینو اعلامیو کې د ډیورنډ کرښه «فرضي» بولي، تر دې دمه نه دی بریالی شوی چې له فرضي کرښې اخوا سیمو سیاسي-قانوني دریځ تعریف کړي یا کم له کمه یې یو عمومي تصور وړاندې کړای شي. حتی په دولتي ادبیاتو او سیاسي ژبه کې هم دا وضاحت نه شته. د ډیورنډ کرښه فرضي بولو خو بیا هم ادعا کوو چې مخالفین پر افغانستان «د پاکستان له خاورې» تعرض کوي، «سرحد» نه منو خو د «بارډر منجمنټ» په اړه موافقې لاسلیکولای شو.

«له آمو تر اټکه لوی افغانستان» داعیه د مشخص سیاسي-حقوقي ملي او نړۍ وال دریځ د نه شتون په شرایطو کې تر اوسه لایوه شعاري غوښتنه بللای شو چې پر بنسټ یې کومه ریښتینې، عملي پالیسي نه شي جوړېدلای.

۱،۲ - خپلواک پښتونستان

کله چې برتانیا د هند د وېش پر مهال پښتنو ته یوازې د هند او پاکستان تر منځ انتخاب ورکړ نو د ۱۹۴۷ کال د جون په میاشت کې پښتنو په ښو کې یوه لویه جرگه وکړه، د برتانېي له خوا طرح شوی ریفرینډم یې رد کړ.

پښتون پسرلی

او پر ځای یې د خپلواک پښتونستان غوښتنه وکړه .

د بنو په جرگه کې د پښتونستان له پاره نوم او بیرغ جوړ شول خو د پښتونستان د سیاسي او حقوقي ایجاد له پاره عملي گام پورته نه شو .

د خپلواک پښتونستان طرح هم له هماغه پيله همداسې ګونګه ده. که چېرې د پښتونستان په نامه یو خپلواک دولت جوړېږي نو حدود به یې کوم وي؟ سیاسي، قومي او جغرافیایي محتوا به یې څه وي؟

دا دولت خو به ظاهراً له موجود افغانستان څخه بېل سیاسي واحد وي. له افغانستان سره اړیکې به پر کوم بنسټ وي او د مصنوعي کرښو په واسطه د یو لوی قوم د وېشل کېدلو ستونزه به څنګه حل کوي؟

د «خپلواک پښتونستان» د طرحې ګونګوالي لا تر اوسه د اړوندو سیمو سیاستوال پر دې نه دي قادر کړي چې دا داعیه په واضح ډول تعریف کړي.

په افغانستان کې هم نه شاهي دولت او نه سیاسي ګوندونو د خپلواک پښتونستان کوم مشخص تعریف وړاندې کړای شو. حتی د صوبه سرحد او قبایلي سیمو تر منځ د «ازاد پښتونستان» او «محکوم پښتونستان» شعاري نومونه کارېدل خو چا دا جرأت و نه کړ چې په ښکاره ډول ووايي چې د اېف سي آر تر چتر لاندې د پښتونستان ازادي څنګه تعریفېږي؟ په افغانستان کې تر ۱۹۹۲ کال پورې د پښتونستان ورځ (د سنبلې نهمه، د اګست یوډېرشمه) لمانځل کېده خو رسماً «د پښتنو او بلوڅو د پیوستون ورځ» تر عنوان لاندې.

د دې طرحې پر اساس د احتمالي مستقل دولت په چوکاټ کې د

پښتون پسرلی

بلوچستان له پاره حتی ضمنی تجویز هم نه و.

۱،۳ - په پاکستان کې پښتونستان

د برتانوي هند له وېش وروسته چې پاچا خان او ملگرو یې د پاکستان تر چتر لاندې د پښتونستان موضوع مطرح کړه نو غوښتنه یې په یوه واحده صوبه کې د ټولو پښتنو یو ځای کول او دې صوبې ته د پښتونستان نوم ورکول وو.

عنعنوي ملتپال گوندونه د پاکستان د آیین (اساسي قانون) په چوکاټ کې د پاکستان په سیاسي مبارزو کې خپل نقش لوبوي. دغو گوندونو که په پاکستان کې د پښتونستان د صوبې غوښتنه هم کړې ده دا یې په څرگند ډول نه دي مشخص کړي چې د دې صوبې حدود به کوم وي او کومې سیمې به په کې شاملې وي.

تر پاچا خان وروسته نورو پښتنو سیاستوالو او سیاسي گوندونو هم همدغه لار خپله کړې ده او په کامل وضاحت یې خپل دریځ نه دی څرگند کړی.

له خیر پښتونخوا سره د فاکټا د انضمام ملاتړ هم ضاهراً د همدغې داعیې د تحقق په لار کې یو قدم بلل کېدلای شي.

۱،۴ - د پاکستان ځمکنۍ بشپړتیا

د پاکستان حکومت، نړۍ واله ټولنه او د پاکستان په سیاسي جغرافیه کې یو شمېر مېشت پښتانه د ډیورنډ کرښه د یو نړۍ وال منل شوي سرحد په توگه پېژني.

پښتون پسرلی

په افغانستان کې د یو ځانګړي سیاسي لوري پلویان (چې شمېر یې د تاریخ په هېڅ پړاو کې د سلګونو له حده نه دی پورته شوی) ډیورنډ د رسمي پولې په حیث پېژني او ادعا کوي چې د ډیورنډ رسمیت به د موجود افغانستان ګټې خوندي کړي. د دې کسانو ستره اندېښنه دا ده چې که افغانستان بېرته یو کېږي نو د دوی د نسبي قومي اقلیت ونډه لا هم پسې کوچنۍ کېږي. همداراز د لسګونو په حدودو کې پښتانه هم د ډیورنډ د رسمي کېدلو پلوي کوي. د دوي توجه دا ده چې تر سلو کالو زیات سیاسي بېلښت اوس د کرښې دواړه خوا ولسونه سره د پردې والي تر کچې لېرې کړي دي.

د افغانستان حکومت که څه هم د ډیورنډ کرښه «فرضي» بولي خو د پاکستان له جوړېدو را په دې خوا یې عملاً پر اړوندو سیمو د پاکستان «دی فکتو» (De facto) «حاکمیت منلی دی. په قبایلي پښتونخوا کې د ډاکټر نجیب د حکومت تر سقوط پورې افغانستان له یو شمېر سیمه ییزو مشرانو سره اړیکې ساتلې او د کرښې اخوا پښتنو ته یې په سمبولیک ډول ځینې حقونه منلي وو (د محدود شمېر ځوانانو له پاره په افغاني تعلیمي بنسټونو کې د زده کړې حق او یو کم شمېر قبایلي پښتنو ته په افغانستان کې د «قبایلو کارت» په استناد له یو لړ محدودیتونو سره د اوسېدلو حق) خو نه یې په نړۍ والو فورومونو کې د هغې سیمې د خلکو د حقونو په دفاع کې تر یو شعاري «په اصولو کې ملاتړ» تر حده پورته کوم اقدام دی کړی دی او نه یې دلته د خپلو «بېلو شوو وطنوالو» له پاره کوم قانوني چوکاټ را منځ ته کړی دی.

۱،۵ - د پښتونستان پر سر د معاوضې معامله

د افغانستان د اوسنۍ جغرافې یو شمېر اوسېدونکي د کرښې پر خوا سیمو د افغانستان د مالکیت ادعا سمه بولي خو وړاندیز کوي چې د ډیورنډ د کرښې پر منلو دې له پاکستان سره معامله وشي، کرښه دې په رسمیت وپېژندل شي او په بدل کې دې پاکستان افغانستان ته د یو ترانزیتی دهلېز په کچه یوه ټوټه ځمکه ورکړي چې افغانستان له سمندر سره ونښلول شي. د دې طرحې پلویان د یو ډول «وهمي سیاسي خیال» ښکار شوي دي. دوی داسې انگېري چې گواکې پاکستان به افغانستان ته د ډیورنډ د منلو په مقابل کې امتیاز ورکولو ته غاړه کېښېږدي او غواړي چې له دغه خیالي امتیاز څخه ګټه واخلي. خو پر دې نه پوهېږي چې پاکستان به د کوم مجبوریت پر اساس د دوي دغه سخاوتمندانه وړاندیز ته حتی د یو ممکن وړاندیز په سترګه هم وګوري.

۲ - د داعیو ارزونه

عملاً د ډیورنډ د کرښې سوېلي خوا ته پراته ولسونه د پاکستان د حکومت تر مستقیم واک لاندې ژوند کوي او د ټولنیز ژوند د عادي اړتیاوو د پوره کولو له پاره (د هویت تثبیت، ټولنیز اړیکې، تعلیم، روغتیا، د تګ راتګ اسانتیاوې، له نړۍ سره اړیکې، ...) یوازې او یوازې د پاکستان د دولتي چوکاټ دننه مراجعو ته مخ اړولای شي.

د افغانستان حکومت په تېرو دریو لسیزو کې حتی هغه سمبولیک وجایب چې د قبایلو له پاره یې پر خپله غاړه اخیستي وو په مناسبه توګه نه دي عملي کړي.

پښتون پسرلی

په دې شرایطو کې د پښتو تر منځ د بېلتون د کړنو د رابښکلو او ژورولو په پار د پاکستان نظامي-استخباراتي دستگاه په پوره ځواک کار کوي او په افغانستان کې هم بهرني استخباراتي سازمانونه د بېلتون غږ په پوره ځواک بدرگه کوي. د کرښې دواړو خواوو ته ځوان، احساساتي افکار په اسانه د دغو تبلیغاتو ښکار کېږي.

پورتني پینځه طرحې او د پښتنو د برخليک ټاکلو له پاره چې نورې کومې طرحې وړاندې شوې دي، یوه هم کافي وضاحت نه لري او د سیمې او خلکو له پاره کومه عملي تگلاره نه په گوته کوي. د دغو طرحو پر بنسټ جوړ سیاستونه په هر ډگر کې له ناکامۍ سره مخ دي.

د قبایلي سیمو ناجوت حقوقي حالت د دې باعث شو (او لا کېږي) چې له هر حقوقي چوکاټ بهر د دې سیمې له وگړو سره د زور زیاتي او تاوترخوالي سیاستونه پلي شي.

۳- پښتون ژغورنه، د یوې نوې سیاسي طرحې پیلامه

د پښتون ژغورنې غورځنگ په خپل ډېر لنډ، څو میاشتیني تاریخ کې د سیاسي پوځوالي داسې بېلگې د نړۍ مخې ته کښېښودې چې، په زغرده ویلای شو، د نړۍ د حق غوښتونکو نهضتونو او خوزښتنو په تاریخ کې یې ساری نه دی لیدل شوی او د نړۍ د حق غوښتونکو مبارزو له پاره لارښود مثال دی. دا جالبه خبره ده چې د شلمې پېړۍ حق غوښتونکي بریالي نهضتونه (لکه په امریکا کې د لوترکینگ په مشرۍ د تورپوستو اقلیتونو مبارزه یا د نلسن ماندېلا په مشرۍ د جنوبي افریقا د تورانو مبارزه) د عدم تشدد پر سیاسي ماډل د بریا تر حده پر مخ ولاړل او د یویشتمې

پښتون پسرلی

پېړۍ لومړۍ هغه غورځنگ چې د بريا تمه يې کېدای شي د پاچا خان پر ټاټوبي د پاچا خان پر پله قدم پورته کوي.

د پښتون ژغورنې غورځنگ ځوان مشرتابه په ښکاره له خپل تاريخه درس اخيستی دی او ورو ورو له پخوانيو ناکامو سياستونو څخه فاصله اخلي خو د دې غورځنگ يو شمېر احساساتي مشران او کشران لاهم د معقولو سياستونو د منلو پر ځای د احساساتي څرگندونو ښکار کېږي.

زما په باور د پښتون ژغورنې غورځنگ د برياليتوب له پاره لازمه ده چې لر او بر افغانان سره په ګډه کار وکړي او خپله مبارزه پر لاندې څو اصولونو باندې بنا کړي:

۱، ۳- عدم تشدد

د عدم تشدد نظريه بايد په هر حال کې، په هر بيه چې وي، د دې نهضت تهدايي نظريه پاتې شي. د يويشتمې پېړۍ د دلو مړيو دوو لسيزو تاريخ د نړۍ په سطح دا ثابته کړه چې هېڅ داعيه، که هرڅومره مشروع هم وي او هرڅومره د تشدد ځواک هم ولري، د تشدد له لارې نه شي بريالی کېدای. په افغانستان کې د تېرو شلو کلونو جګړه د دې حقيقت ښه بېلګه ده. تر شل زرو تنو کم افراطيان په دې و توانېدل چې د نړۍ تر ټولو ستر قوت چې تر څنګه يې د لومړۍ درجې په لسگونو نور نظامي ځواکونه هم ولاړ وو، و ننگوي او لا لګيا دي ننگوي يې. شاوخوا پنځوس هېوادونه چې هر کال په سلګونو بليونو ډالر د تشدد پر وسايلو لګوي، په شلو کالو کې د دې جوګه نه شول چې د زور د اعمال له لارې پر يو څو خورو ورو ډلو برلاسي شي. همدا راز، که د جګړې صحنه له دې بل

پښتون پسرلی

لوري و ارزوو، سره له دې چې په سلگونو زره انسانان ووژل شول خو افراطي، متشددو ډلو د نړۍ په هېڅ گوټ کې، د یادولو وړ خوځه چې، د محاسبې وړ بریا هم نه ده تر لاسه کړې.

برعکس، د پښتون ژغورنې غورځنگ په څو میاشتو کې په دې بریالی شو چې د نېردي دوه سوه ملیونو وگړو پر ژوند او راتلونکې مستقیم اثر وښدي.

د پښتون ژغورنې غورځنگ د ځواک دغه مهم عنصر د پاکستان د حکومت له سترگو هم پټ نه دی پاتې شوی او په هره ممکنه وسیله زیار باسي چې دا غورځنگ د تشدد خوا ته وهڅوي.

تشدد ته مخ کول به د پښتون ژغورنې د غورځنگ تلپاتې ناکامي وي.

۳،۲- پارلماني سیاستونه

د پاکستان تر واک لاندې سیمو کې مېشت پښتانه نېغ په نېغه د پاکستان د حکومت له سیاسي او اقتصادي پرېکړو څخه متاثر کېږي. دا سیاستونه په فدرالي او ایالتي پارلمانونو کې طرح کېږي او تصویب کېږي. دا به د نه منلو خبره وي چې پښتانه دې د خپل ورځني ژوند په چارو کې له تصمیم نیوونکو مراجعو څخه غایب وي نو ځکه خو لازمه ده چې پښتانه په خپل ټول ځواک سره د پاکستان په انتخاباتي مبارزو کې ونډه واخلي، د انتخاباتو د گټلو او پر پرېکړو د اغیز ښندلو هڅه وکړي.

د پاکستان په سیاسي گوندونو کې څو گوندونه داسې دي چې د پښتون ژغورنې غورځنگ خواخوږي دي او د غورځنگ له خواخوږۍ برخمن دي، په کار ده چې په هر ځای کې چې ممکنه وي، د دې گوندونو ملاتړ

وشي.

د پښتون ژغورنې غورځنگ مشرتابه دا پرېکړه ډېره پر ځای ده چې دا غورځنگ د ټولو پښتنو د ارادې څرگندوونکى غورځنگ دى او په همدې علت په کار نه ده چې مستقيماً په پارلماني مبارزو کې ښکېل شي. څو په مقابل کې، د پښتون ژغورنې غورځنگ هر غړى حق لري (او په ځينو ځايونو کې شايد دا يوه وجيبه هم ولبلل شي) چې يا د يو سياسي گوند د استازي په توگه او يا په خپل شخصي هويت په انتخاباتو کې ونډه واخلي، اسمبليو ته ورننځي او له هغه ځايه د خپلو خلکو د حق غوښتنې غږ پورته کړي.

په افغانستان کې هم بايد د پښتون ژغورنې غورځنگ ملاتړي گوندونه، ډلې او افراد، د «لر او بر يو افغان» د شعار د تحقق له پاره پر حکومت او پارلمان فشار راوړي چې د يو روښانه، معقول او واقعبن سياست په چوکاټ کې د هيواد په سياست جوړولو کې د کوزو پښتنو گټې په نظر کې ونيسي او د گډ کور په سياستونو کې د هغوى ونډه تامين کړي.

۳،۳- د مدني او بشري حقونو غوښتل او اخيستل

د پښتون ژغورنې غورځنگ ته په کار ده چې د خپلې مبارزې د بنسټ ټکى په هر قدم کې په پام کې ونيسي. دا غورځنگ له پښتنو سره د ظلم او زياتي پر وړاندې د عدالت غوښتنې غږ دى.

ناقانونه نيونې، بې رحمه وژنې، د کليو او کورونو بمبارى، دهشتگردي، نظامي خپلسرى او دې ته ورته کړنې له پښتنو سره او په عموم کې د پاکستان د اوسنۍ جغرافيايې له شمالي سيمو سره د ظلم او زياتي يوازينۍ

پښتون پسرلی

نخبې نه دي. په پاکستان کې د بشري پرمختیا شاخص (Human Development Index) که له نېرډې وکتل شي نو په ښکاره مالومېږي چې د بشري تمدن له کاروانه وروسته ساتل کېدل هغه ستر ظلم دی چې د پاکستان حکومت له پښتنو او بلوڅو سره کړی دی چې په هېڅ ډول د منلو او بخښلو نه دی.

پښتانه او بلوڅان او په خاص ډول د قبایلي سیمو پښتانه تعلیم او روغتیايي اسانتیاوو ته د لاسرسۍ په برخه کې د نړۍ تر ټولو وروسته پاتې سیمو کې شمېرل کېدای شي (د ملګرو ملتونو د پراختیايي پروګرام د ارقامو له مخې نایجریا او مرکزي افریقا هغه دوه هېوادونه دي چې د بشري پرمختیا شاخص یې د ۰،۳۵۰ شاوخوا دی او د نړۍ تر ټولو «نا پرمختللي» هېوادونه دي خو د پښتنو قبایلي سیمې بیا تر هغو هم ډېرې وروسته پاتې دي (۰،۲۷۵).

د تعلیم په برخه کې، د جنوبي وزیرستان په سلو کې یوازې څلور ښځې لیکل او لوستل کولای شي. که د پیر روښان د مبارزې تاریخ ته وګورو چې ښځو په کې د دیني تعلیم تر څنګ د خیرالبيان د لوستلو حلقې درلودې، په زغرده ویلای شو چې په وزیرستان کې د تعلیم وضعیت د پینځه سوه کاله پخوا په نسبت که بتر شوی نه وي، ښه شوی هم نه دی. تعلیم او صحت ته لاسرسی هغه دوه غوښتنې دي چې د پښتون ژغورنې غورځنګ یې باید د خپلې مبارزې د سر په ټکو کې حساب کړي.

کله چې د حقونو بحث مطرح کېږي نو د سیاسي او مدني حقونو تر څنګ د اقتصادي حقونو بحث هم مطرح دی. د پښتون ژغورنې

پښتون پسرلی

غورځنگ نه شي کولای چې خپله تاریخ جوړوونکې مبارزه یوازې سیاسي حقونو ته محدوده کړي .

د پښتون ژغورنې غورځنگ باید په خپلو اهدافو کې د پښتنو د بشري او مدني حقونو تر څنگ د پښتنو د اقتصادي حقونو بحث ته په لومړیتوب قایل شي. دا بحث یوازې پر دې شعار نه شو محدودولای چې پښتانه باید پر خپله خاوره د شته اقتصادي سرچینو واک ولري. تر دې وړ اخوا، په سلو کالو کې د قبايلي سیمو ضایع شوي حقونه هم جبرانېدل غواړي.

د کرښې دې خواته ولسونه او د افغانستان حکومت هم د پښتني قبایلو د بشري پرمختیا په برخه کې د پام وړ مسوولیتونه لري. د پښتون ژغورنې غورځنگ برني ملاتړي باید د کرښې په اوږدو کې د بشري پرمختیا او اقتصادي وضعیت د ښه کېدو له پاره د افغانستان حکومت دې ته اړ کړي چې لازم سیاستونه خپل کړي. د افغانستان پارلمان هم په دې برخه کې یولړ مسوولیتونه لري او د روانو ټاکنو په بهیر کې باید کرښې ته د څېرمه ولسونو استازي دې موضوع ته پوره ژمنتیا ولري. د پښتون ژغورنې غورځنگ برني ملاتړي باید په روان پارلماني کامپاین کې دا ټکی له کاندیدانو څخه د خپل ملاتړ له پاره د یو اساسي شرط په توګه وړاندي کړي.

۳،۴ - رسنیز سیاستونه

په نولسمه پېړۍ کې د اروپا روڼ اندو د افغانستان د قبایلو په اړه دومره مالومات درلودل چې کارل مارکس هم په خپلو لیکنو کې پر دې سیمه بحث کړی دی. له بده مرغه، سره له دې چې په وروستیو څلورو لسیزو

پښتون پسرلی

کې دا سیمه د نړۍ د برخلیک ټاکونکي جنگ تود میدان پاتې شوی خو لا تراوسه د نړۍ عامه افکار د دې سیمې په اړه هغه لومړني مالومات هم نه لري. په دې برخه کې لومړۍ مسوولیت هغو دولتي کړيو ته راجع دی چې د بېلابېلو اغراضو له پاره یې دا سیمه او د دې سیمې حالات له عامه انظارو پټ ساتلي دي خو یوه بله برخه مسوولیت په همدې سیمه کې د مېشتو هغو روشنفرانو پر غاړه دی چې د حاکم تعلیمي-فرهنگي ناوړین سره سره یې د زده کړو مجال موندلی دی.

د پښتون ژغورنې غورځنگ باید له نړیوالو رسنیو سره د اړیکو جوړولو چاره ډېره جدي ونیسي او ورته کار ووايي.

۳،۵ - نړۍ وال سیاسي بنسټونه او فورومونه

د پښتون ژغورنې غورځنگ هغه وخت کولای شي د نسبي بریا تمه ولري چې په نړۍ واله کچه خپلې داعيې مطرح کړای شي. د ملگرو ملتونو د سازمان بېلابېلې ایجنسيانې باید د دې سیمې او د دې خلکو حالاتو ته متوجه شي. دا کار هله شونی دی چې د پښتون ژغورنې غورځنگ په بېلابېلو برخو کې (له بشري حقونو نیولې تر تعلیم، روغتیا، چاپیریال ساتنې، بې ځایه شوو او کډوالو، او دې ته ورته په لسگونو نورو) د خپلو خلکو ستونزې د نړۍ والو سیاسي بنسټونو (ملگرو ملتونو، اروپايي اتحاديې، نورو نړۍ والو سازمانونو، مدني فعالانو او نورو) پر وړاندې مطرح کړي.

۳،۶ - کرښې او سرحدونه

ډېری احساساتي ځوانان (چې اکثریت یې د افغانستان له اوسنۍ جغرافیې

پښتون پسرلی

سره تړاو لري او یو شمېر یې له کرښې اخوا بېلابېلو سیاسي جریانونو سره تړلي دي) د افغانیت او پاکستانیت یې مانا بحثونو ته لمن وهي او یا پر کرښو او سرحدونو د معاملو خبرې کوي. دا مسایل اوس او په نېرې راتلونکې کې د پښتون ژغورنې غورځنگ په سیاسي اجنډا کې ځای نه لري. تر ډیورنډ ډېر پخوا، کله چې احمدشاهي امپراتوري د بې کفایتۍ او خودغرضه مشرانو د خپلمنځي اختلافاتو قرباني شوه، د پښتنو پر سیمه کرښې ایستل شوې دي. تر هغه د مخه چې د پښتنو ټاټوبي د دوو سترو امپراتوریو (د ایران صفویانو او د هند مغولانو) تر منځ وېشل شوی و دې ته ورته کرښې موجودې وې. دې کرښو نه پخوا سره پښتانه بېل کړي دي او نه یې نن سره بېلوي. د خوشال دا خبره یو نه بدلېدونکې واقعیت دی، پخوا هم د تطبیق وړ و او نن هم دی چې «درست پښتون له کندهاره تر اټکه، سره یو د ننگ په کار». پاتې شوه د دولتونو او په دولتونو کې د ایالتونو تر منځ د کرښو خبره، هغه زموږ د نن ورځې د مبارزو موضوع نه شي کېدای.

د پښتنو خپله سیاسي جغرافیه هغه وخت د نوو نړۍ والو بشري حقونو پر بنسټ تعریفېدلای شي چې د دې سیمې مېشت ولسونه، چې په هر قوم او ټبر پورې تړلي وي، وکړای شي په خپلواک ډول، د خپلې ریښتینې پرېکړې پر بنسټ، د نړۍ په جغرافیه کې خپل ځای ځایګوتی و ټاکي. نن (د پښتون ژغورنې غورځنگ په شمول) هېڅ داسې سیاسي خوزښت، دولتي جوړښت یا د ملي ارادې د اظهار امکان نه شته چې د پښتنو د برخلیک په اړه وروستی وینا وکړي.

- د افغانستان حکومت او پارلمان، که څه هم په یو تعبیر د ولسونو د رایو

پښتون پسرلی

پر بنسټ ټاکل شوی خو، د جنگ په شرایطو کې، د بې شمېره درغلیو په شتون کې، د لسگونو بهرنیو استخباراتي سازمانونو په حضور کې هېڅکله هم دا ادعا نه شي کولای چې د دې سیمې د وگړو ریښتیني استازولي کوي. په دې شرایطو کې نه د افغانستان حکومت، نه د افغانستان پارلمان او حتی نه د موجود افغاني جغرافیې دننه ریفرېنډم نه شي کولای د ډیورنډ کرښې په اړه هغه ابتدایي خبره هم وکړي، څه پاتې شو دې ته چې په دې اړه فیصله وکړي. بیا که کوم لېونی پیدا شي او داسې فیصله وهم کړي، د ډیورنډ تر لومړي سند زیات قانونی ارزښت به و نه لري او په هېڅ ډول د ولسونو له پاره الزامي بڼه نه شي غوره کولای.

- د پاکستان حکومت او پارلمان، که دا وهم منو چې د هغې جغرافیې د ولسونو د رایو پر بنسټ جوړېږي، په هېڅ صورت د پښتنو او بلوڅو استازي نه شي بلل کېدای او هر تصمیم چې نيسي، هره پرېکړه چې کوي، د پاکستان د قوانینو په چوکاټ کې به یې د حکومتولۍ د ضرورتونو پر بنسټ کوي خو دا پرېکړه به هېڅکله د دې سیمې د ولسونو پرېکړه نه وي او ولسونو ته هېڅ ډول الزامي بڼه نه شي غوره کولای.

- په افغانستان او پاکستان کې سیاسي احزاب او ټولنیز خوزښتونه یوازې د خپلو غړو او کارکوونکو استازولي کوي. د دولتونو د حکومتولۍ په چوکاټ کې به په مستقیم یا غیر مستقیم ډول قانونیت لري، شاید په ځینو حالاتو کې یې مشروعیت هم ومنل شي، خو دا گوندونه، جوړښتونه او خوزښتونه د شپېته ملیونه انسانانو د برخلیک په ټاکلو کې هېڅ صلاحیت نه لري.

پښتون پسرلی

کله مو چې دا ومنله چې موجود سیاسي چوکاټونو د دې ولسونو د برخلیک په اړه، د پرېکړې خوڅه، د خبرو حق هم نه لري نو بیا پر دې موضوعاتو د وخت ضایع کول د عقل کار نه شو بللای. د پښتون ژغورنې غورځنگ، د لر او بر افغانانو ملي مدني سازمانونه باید دې ته کار وکړي چې د خپلو وگړو د سیاسي، مدني، ټولنیز، اقتصادي، تعلیمي، روغتیايي او انساني حقونه تر لاسه کړي، په سیمه کې پراته وگړي دومره وړتیا حاصله کړې چې د سبا ډوډۍ ته نه وي حیران، د نړۍ حالات په خپله و ارزولای شي او بیا په یو پراخ، سراسري، ازاد، له هر ډول وېرې او ترهې پرته، پر نړۍ والو معیارونو برابر، د نړۍ والې ټولنې له ملاتړه برخمن ریفرنډم کې د چپل برخلیک په اړه وروستی پرېکړه وکړي.

تر هغه وخته د کړنو او سرحدونو په اړه هر ډول خبرې، بحثونه او سیاسي حرکتونه له وخت مخکې د وخت او انرژۍ ضیاع ده.

نتیجه گیری

د پښتون ژغورنې غورځنگ د بریالیتوب له پاره په کار ده چې د دې غورځنگ مشران او فعالین د خپلې مبارزې هر اړخیزه مطالعه ولري، یوازې په شعاري داعیو بسنه ونه کړي او ټول هغه سیاسي وسایل وکاروي چې د خپلو حقو غوښتنو د تحقق له پاره یې په واک کې لري، یا یې لرلای شي.

له MTM نه د PTM پر لور سفر زه او قاید تحریک منظور "پشتین"

الله نور "ننگیالی" وزیر

د ۲۰۱۶ م کال وروستی میاشتې وې، زه له یوې غیر دولتي مؤسسې سره د جنوبي وزیرستان د مولې خان سرای په کلي کې د انجینر په حیث په دنده بوخت وم، یوه ورځ یو ملنگ خویه ځوان په موټرسایکل راغی او راکوز شو، له روغې وروسته معلومه شوه چې دا ملنگ خویه ځوان په گومل پوهنتون کې د قبایلي محصلینو نماینده منظور احمد "پشتین" دی، تر یوه ساعت پورې مو د خپل شوي پښتون قوم پرمشکلاتو نن، پرون او راتلونکي خبرې وکړې، خبرو او شخصیت یې پر ما ډېر اثر وکړ له پوره ساعت بحث کولو وروسته مو له یوه بل رخصت واخیست او یو بل مو په پاک خدای ج وسپارل.

له لیدنې وروسته مې د ټولنیزې رسنۍ (فېسبوک) له لارې څاره نوموړی به هره دویمه او دریمه ورځ د خپل فېسبوک اکاونټ له لارې په ژوندۍ بڼه راڅرگندیده تر څو لدې لارې د خپل مظلوم قوم غږ تر خلکو او چارواکو ورسوي، په جنوبي وزیرستان کې د پوځ لخوا د ځای پرځای شویو ماینونو، ظلمونو... ناخوالو پرضد یې لدې لارې خپله سپېڅلي مبارزه جاري وساتله، په سیمه کې به هره ورځ پر ملکي خلکو د پوځ

پښتون پسرلی

لخوا ځای پر ځای شوي ځمکنی ماینونه چاودیدل چې له امله یې خلکو خپل ژوند او یا هم د وجود ځینې غړي له لاسه ورکول دا لړۍ همداسې روانه وه چې له امله یې محسود ژغورنې غورځنگ (MTM) خپل زغم له لاسه ورکړی وو، یوه ورځ په دریو گاللیو ماشومانو د ماین چاودنه وشوه چې له امله یې درې واړه سخت ژوبل او د دیره اسماعیل خان روغتون ته راوړل شول، ماشومان د بېړنیو پیښو په خونه کې په وینو کې لت پت پراته وو او د روغتون ډاکټرانو تر مابښامه ورته هېڅ ډول پاملرنه نه وه کړي! لدې پیښې چې د روغتون ډاکټران ژوبلو ماشومانو ته پاملرنه نکوي د ځوانانو ملي سازمان (NYO) غړي خبر شول سمدلاسه یې د یاد سازمان د پښتونخوا ایالت منشي او د گومل پوهنتون محصل شیرالله وزیر تر مشرۍ لاندې د ډاکټرانو پرضد احتجاج پیل کړد پښتنو ځوانانو ترڅنگ بااحساسه پښتانه ژورنالېستان هم راوړسیدل او د ډاکټرانو پرضد یې د روغتون مخې ته لویه لار وتړله، له احتجاج نه چارواکي خبر شول راغلل او له احتجاج کوونکو سره له خبرو اترو وروسته سمدلاسه د ژوبلو ماشومانو درملنه پیل شوه. یادې پیښې ته په ټولنیزو رسنیو کې پراخ انعکاس ورکړل شو. لدې وروسته د ۲۰۱۷م کال د دسمبر پر ۲۷مه نېټه محسود ژغورنې غورځنگ یوه ناسته راوبلله ناستې ته ملنگ خویه ځوان منظوراحمد پښتین او سعیدانور داسې جذابې او احساساتي ویناوې وکړې چې د جمعیت علمای اسلام گوند کشر او مشر ورته گوته په غاښ پاتې شول، دوی د پوځ لخوا په سیمه کې د ځای پرځای شویو ماینونو، پر پوځي چېک پوستونو له خلکو سره د بد چلند او له چاودنو وروسته په سیمه کې د پوځ لخوا د گرځېندیز لگولو پرضد د پرلت اعلان وکړ

پښتون پسرلی

چې د ۲۰۱۸م کال د فبرورۍ په لومړۍ نېټه به اسلام اباد ته ځو او هلته به پرلت کوو تر څو چې زموږ غوښتنې نه وي منل شوي. له دغې ناستې پوره لس ورځې وروسته په کراچۍ کې یو ښایسته ځوان نقیب الله محسود لومړۍ احتطاف او بیا د پولیسو په یوه جعلی مقابله کې په شهادت ورسیده، ددغه خبر له خپریدو سره سمدلاسه د ځوانانو د ملي غورځنگ د مشر محسن داوړ لخوا د پېښې پر ضد د احتجاج اعلانونه وشول په کومو سیمو کې چې د ځوانانو ملي غورځنگ غړو شتون درلود احتجاجونه وشول، موږ سره له ملگرو د دیره اسماعیل خان احتجاج ته ورسیدو د شهید نقیب الله محسود د جسد رارسیدو ته منتظر وو، دا وخت منظور احمد پښتین او علي وزیر هم رارسیدلي وو، دا احتجاج ځای ته لاړو خو هر یو دومره په غم کې ډوب وو چې هېڅا هم د خفگان له امله له یو بل سره مو خبرې ندي کړي، د ماښام تیارې له خپریدو سره کورونو ته لاړو فېسبوک ته مې پام شو چې د نقیب الله محسود شهادت ټول پښتون قوم راپارولی دی، زموږ په کور کې هم دا ډول غم او خاموشي وه چې ته وا نقیب زموږ د کور غړی دی. پر سبا بیا هم احتجاج وشو خو بدبختانه زه نه ورورسیدم، ملگرو پرېکړه وکړه چې د فبرورۍ پر ۲۶ مه نېټه به اسلام اباد ته کاروان روانیږي ما له منظور پښتین نه وغوښتل چې زه هم پدې کاروان کې درسره ځم، منظور پښتین راته په ورین تندي هرکلی ووايه دا چې زه په کلي کې اوسیدم او کاروان د ورځې ناوخت روان شو، نو زه دمنظور پښتین په مشوره سهار وختي ورپسې روان شوم دوی له بنو څخه راوتلي وو، ماته منظور زنگ وکړ چې په کوهاټ کې منتظر اوسه.

پښتون پسرلی

په کوهات کې له کاروان سره تر یوځای کیدو وروسته مې بې حده زیاته خوښي احساس کړه، پر ټولنیزو رسنیو له دوی سره زما د یوځای کیدو خبر خپور شو، دا چې زه دومره لوی سړی نه یم شهباز ستوریانی او فصیح الله چمتو وزیر هم له کاروان سره یو ځای شوي وو، د محسود ژغورنې غورځنگ د محسود قوم له دایرې وتو ته تیارېده او پښتون ژغورنې غورځنگ ته د داخلېدو شېبې راتېرېدې کیدې، کوهات کې ناوخت شو او دا وخت غورځنگ زما په شمول ۲۳ کسيز شوی وو، موږ څو تنه هلته د مېشتو پښتنو سره د شېبې تېرولو لپاره لاړو منظور پښتین مو د امنیتي او نورو ستونزو له امله د کوهات پوهنتون له محصلینو سره ولېږه. کله چې سهار شو د دره ادم خېل اپریدیو پر لور روان شوو، دقصر جمال اپریدی په کور کې راته د چای او ناشتې ترتیب شوی وو، هلته یې موږ ته د شهیدنقیب الله مسید فاتحه هم وکړه، موږ ورته کراچی کې د شهید شوي سعیدگل اپریدی فاتحه وکړه، د یوبل سره له غمشریکۍ وروسته شریک احتجاجي لاریون وشو، دلته احمد انقلابي پښتین هم زموږ د کاروان ملگری شو، کاروان د کراچی پر لور روان شو هلته پښتانه لیرې رېنگ روډ ته د هرکلي لپاره راوتلي وو، زموږ یې تود هرکلی وکړ او له رېنگ روډ څخه یې د حیات اباد تر فېز تهرې چوک پورې پیاده بوتلو له لیرې لیرې ځایونو موږ ته د عوامي نېشنل پارټۍ غړي راغلي وو، د فبرورۍ ۲۷مه نېټه وه د باچا خان بابا او ولي خان بابا تلین لمانځل کیده د گوند ټول مشران هلته بوخت وو، خو بیا هم موږ پیاده راغلو او د نورو شپېتو کسانو لپاره د ماښام د ډوډۍ ترتیب په باچا خان مرکز کې شوی وو، خو په حیات اباد کې د راټولو شویو کسانو له جملې دوو کسانو هلته

پښتون پسرلی

د نه تگ خبره وکړه، ما محسن داوړ خبرکړ هغه په باچاخان مرکز کې موجود وو، نو دوی د ډوډۍ راوړلو خبره وکړه، ميا افتخارحسین، بشره گوهر بي بي، برېسټر سنگین خان، محسن داوړ او د شاه جي گل اپريدي په شمول نور ډېر مشران راغلل ويناوې يې وکړې، د دوی نه بغير دلته نور دقبایلي سيمو علمای کرام، مشران، استادان، ډاکټران، انجيران، محصلين... هم راغلي وو ويناگانې وشوې، موږ د شپې لپاره ټول ملگري يو ځای لاړو زموږ سره پدې وخت کې شوکت عزيز شوکت او پروفيسر اخترخان وزير هم ملگري شول، سبا يې موږ دلته پاتې کړو مازديگر مهال بيا په فېزتهري چوک کې پښتانه راټول شول ويناگانې وشوې دا ځل د منظورپشتين له درده ډکې وينا خلک ډېر متاثر کړل، شپه راغله ملگري د شپې لپاره سره وويشل شوو، سهار د چارسدې پر لور وخوځېدو دا وخت راسره عتيق وزير او خذيف افغان هم ملگري شول د چارسدې، مردان، او سوابۍ لپاره راسره محسن داوړ او ډاکټر مشتاق يوسفزي ملگرتيا وکړه، مردان ته په رسيدو سره سم د ضلعي ناظم حمايت الله مايار په گډون زيات شمېر پښتانه مخې ته راغلي وو، هلته ويناگانې وشوې او داسلام اباد پرلت لپاره د ننگ کولو غوښتنه وشوه، ورپسې کاروان د سوابۍ پر لور روان شو، کاروان د يوسفزيو له تاريخي تاوده هرکلي سره مخ شو د کاروان لپاره دوه غونډې ترتيب شوي وې، چې مشري يې د عوامي نېشنل گوند ملگرو کوله، اوله غونډه د شوې اډه کې د اميرالرحمن تر مشرۍ لاندې وه او دويمه د سوابۍ چوک کې د حاجي گل زامين شاه تر مشرۍ لاندې وه، دا هغه تاريخي غونډه وه چې اعلان پکې وشو چې شهيدنقيب الله د محسودو نه بلکې د ټول پښتون قوم شهيد دی نو ځکه

پښتون پسرلی

نقیب محسود په نقیب پښتون بدل شو، اوس راسره د NYO پرملگرو سربره د پښتون ستودنټس فېدرېشن (PSF) ملگري هم یوځای شوي وو، د سوابی نه هم دوه کسه ملگري له کاروان سره یوځای شول له بده مرغه چې اوس یې نومونه زما له ذهن وتلي دي، کاروان د اسلام اباد پر لور وخوځېد موږ د شپې ناوخت د اسلام اباد جناح پوهنتون ته ورسیدو د ډوډی ترتیب د جناح پوهنتون محصلینو کړی وو، د ډوډی له خوړلو وروسته موږ سبا ورځې د پرلت لپاره پلان جوړ کړ، ریاست زموږ د پرلت د ناکامولو لپاره وار له مخکې د پښتون قامي جرگې په نامه یو ټولگي جوړ کړی وو او هلته ناست وو، موږ ته د دوی لیرې کول اړین وو ځکه زموږ ملگري د هغوی له شوم پلان څخه خبر وو، دلته له خان زمان کاکړ سره زموږ د ملگرو لیدنه وشوه په تحریک باندې هر اړخیزې خبرې وشوې او د ملگرو حوصلې لا پسې لوړې شوې د شپې مو تر درو ساعتو پورې بحث ورسره وکړ، دا هغه تاریخي شپه وه چې په سخته یخنی کې پښتنو ځوانانو د خپل قوم د روښانه راتلونکي لپاره دمحصلینو په لیلیه کې وینه تېره کړه، سهار له ناشتې وروسته د احتجاجي پرلت لورته وخوځیدو، منظور پښتین زه او درې نور ملگري هغه کېمپ ته ولېږلو په کوم کې چې له مخکې نه خلک ناست وو، موږ ورسره خبرې اترې وکړې او موږ سره یې ژمنه وکړه چې تر سبا پورې به کېمپ پرېږدي. موږ بېرته راغلو د منظور پښتین او نورو ملگرو سره مو مشوره وکړه او څو کسان مو ورته پرېښودل چې د شاه افغان وزیر او وحید محسود نومونه راته یاد دي، دوی ته مو دنده ورکړه چې د تیاري په خپریدو سره به سمدلاسه هلته لگیدلي بېنرز لیرې کوي او پر ځای به یې زموږ خپلې

پښتون پسرلی

بېرې او پینافلکس لگوي، چې سهار دوی راځي نو زموږ ملگري به تیار هلته ناست وي، یادو شویو ملگرو خپله دنده په ښه توګه ترسره کړه، موږ ته یې وویل چې د اسلام اباد پښتون د ترنول په سیمه کې تاسو ته غونډه نیولي ده تاسې هلته ځانونه ورسوئ، موږ چې هلته ورسیدو وه مو لیده چې خبره سرچپه ده، په هر صورت دا شپه ټولو ملگرو یو ځای تېره کړه، یوه خبره چې ما د باچاخان په کتاب زما ژوند او جدوجهد کې لوستي وه خو ورسره مخامخ نه وم، هغه د عدم تشدد خبره چې موږ ملگرو په منظورپشتین کې ولیده، هغه به ملگرو ته هره شپه د عدم تشدد تبلیغ کاوه، او ورته ویل به یې چې څوک درته ښکښل کوي او که وهل کوي د عدم تشدد لاره نه پرېږدو، ملگرو ښه په مینه د منظورپشتین خبرې اوریدې او منلې هغه ورځ مې په عملي ډول د پښتون قوم مینه او ورورولي ولیده.

سهار شو موږ ټول د ترنول په سیمه کې راټول شوو بیخي زیات خلک راغلي وو، کنټینر دوه جوړ شوي دي، روان شوو په یوه زاړه ټېکسي موټر مې اواز وکړ چې پکې زه (الله نور ننگیالی وزیري)، منظور پشتین، احمدانقلابي پشتین او خذیف افغان د پرېس کلب لور ته روان شوو کله چې اسلام اباد پرېس کلب ته نږدې شوو نو له شا څخه د NYO او PSF ملگرو ټینګار کاوه چې منظورپشتین به د جلوس په شکل کې کېمپ ته داخلوي، موږ هم ورسره ومنله ملگرو یو بل ته د ځنځیر په ډول لاسونه ورکړل او دایره موجوده کړه، منظورپشتین مو د دایرې منځ ته داخل کړ خلکو نارې پیل کړې چې نر پښتون، باتور پښتون، منظور پښتون موږ پداسې حال کې د ځوانانو د نارو او شعارونو په بدرګه کېمپ

پښتون پسرلی

ته داخل شوو چې استاد اخترخان وزیر هم راسره وو، پر سټیج ولاړ کس نه مې مایک واخیست او شعارونه مې بیا تکرار کړل لاندې ناست خلک ټول حیران شول د کنټینر په رارسیدو سره مشران کسان وختل تر څو خپلې ویناوې وکړي لومړۍ نوبت منظورېشتین ته ورکړل شو منظور داسې سپینې سپینې خبرې پیل کړل چې ناست خلک بیخي هک پک شول دښې تر دوولسو بجو مو پر کنټینر ناستو کسانو سره پدې جنجال وو چې کله به یې دا څنگه ازادي ده ترانې غږولو ته اجازه نه ورکوله او کله هغو نارو ته چې : یې جودهشت گردې هې، اسکي پیچې وردې هې موږ له ډېرو سختو ستونزو سره لاس او گربوان وو چې یو جنجال به مو هوار کړ بل به یې جوړ کړی وو، وروسته بیا ورو ورو زموږ د فکر ملگري په زیاتیدو شول، پر ملتپالو گوندونو سربېره د دقامي وطن، مذهبي گوندونو او پاکستان تحریک انصاف مشران هم نوبت په نوبت راغلل او ویناگانې به یې کولې دا وخت موږ یوه فیصله وکړه چې منظورېشتین به هره ورځ یو ځل وینا کوي خو چا نه راسره منله بالاخره به څوتنو ملگرو په زور سټیج ته وخبڙاوه لاندې ملگرو به دومره سخته نعره بازي کوله چې د سټیج مسؤل به مجبور شو چې تقریر ورکړي، دلته یوه خبره خوندوره وه چې افراسیاب خټک، محسن داوږ، علي وزیر، ثناء اعجاز، بشره گوهری بی، شهاب الدین، شاه جی گل او دغه دوه نور ملتپال گوندونو څخه به کسان راغلل پخپلو جذباتي ویناگانو به یې د ملگرو حوصلې لا پسې لوړې کړې، پرلت ته له پاکستان سربېره د نړۍ له گوټ گوټ څخه بااحساسه پښتانه راغلل او شرکت یې وکړ، سرکاري او درباري مشرانو هڅې پیل کړې وې چې پرلت په څه طریقه ختم کړي،

پښتون پسرلی

موږ د دوی هر شوم پلان ته متوجه وو، بالاخره وزیراعظم د ملاقات غوښتنه وکړه زموږ له لوري یو منظور پښتین وو خو د ټولو کافي وو، چې بېرته راغلل ویل یې چې خبرې ټولې ومنل شوې او دلته نور پاتې کیدل هېڅ مانا نلري، سرکاري او درباري مشرانو خبره قبیلو ته بوتله خو موږ ټولو پښتنو ځوانانو منظور پښتین ته د فبرورۍ په شپږمه نېټه د شپې پر ۱۲ بجو وویل چې موږ درسره یو دغه یې وخت دی چې پرلت ختم نکړې، منظور پښتین زموږ خبره ومنله خو د مشرانو جرگې ته بیا ورغلو خو دوی له منظور پښتین څخه بیخي پوښتنه ونکړه ځکه دوی ته پته وه چې د منظور ځواب به نه وي، نو دوی لاسونه پورته کړل او د سټیج پر لوري د اعلان لپاره روان شول، د ځوانانو زغم بیخي ختم شوی وو، موږ هڅه وکړه چې ځوانان له مشرانو سره لاس او گریوان نشي خو مشرانو ته هم حالت معلوم شو هغه نر وو چې پښې یې ایستلې د دوی شوم پلان مو ناکام کړ، د پاکستان رسنیو خبر خبرور کړ چې پرلت ختم شو، خو موږ د ټولنیزې رسنۍ (فېسبوک) له لارې ژر ژر هڅه وکړه چې خلکو ته دا خبر ونه رسېږي چې پرلت ختم شوی دی، پدې وخت کې راغلي عام خلک مو یوې خواته کړل چې څوک شر جوړ نکړي، ماته شاه افغان اواز وکړ چې منظور پښتین د غواړي دوی هلته هوټل کې ناست وود استخباراتو کسانو مو ځای معلوم کړی وو راغلل خو موږ هلته د ډوډۍ په بهانه پاتې شوو کله چې د استخباراتو کسان لارل نو شاه افغان او منظور پښتین خپل موبایلونه بند کړل، او د شاه افغان اطاق ته د شپې لپاره لاړو هغه شپه سخته شپه وه په امتحان کې گیر وو خو ملگري مو تکړه خلک وو شپه پر شپه یې د هر څه ذمه واری پر غاړه واخیستې ندیم سرور، شاه افغان، سالارزي

پښتون پسرلی

او د جناح پوهنتون نورو پښتنو محصلینو تر سبا غرمې پورې هرڅه برابر کړل سټیج د پخوا په څېر کښتیز نه وو خو بیا هم زموږ کار جوړ شو، ماته منظور په خیمه کې وویل چې لاسي لوډسپیکر نظیف لالا ته ورکړه چې پښتنو ته خپل تاریخ بیان کړي، او د ناستو کسانو توجه ترهغې وساتي ترڅو چې سټیج تیار شوی نه وي، دا ځل هم استخباراتي ادارو خپل کسان پرلت ته داخل کړي وو تر څو پرلت ختم کړي او د پښتنو ترمنځ کرکه خپره کړي خو دا ځل هره ورځ د منظور تقریر وو خلکو به یې په ډېر غور خبرې اوریدلې د علي وزیر، محسن داوډ او خان زمان کاکړ ویناگانو د خلکو حوصلې لاپسې لوړې کړې، د حکومت سره د مذاکراتو لړۍ پیل شوه د وزیراعظم نه وروسته د پوځ له ویاند جنرال اصف غفور سره لس کسيز پلاوي لیدنه وکړه، چې منظور پښتین، محسن داوډ، ثمرین وزیر، شاه فیصل غازي، عبدالله ننگیال، ابوبکر مسید او زه الله نورننگیالی وزیر پکې شامل وم پدې لیدنه کې چې موږ کومې خبرې د پوځ ویاند ته وکړې بل هېڅوک یې ورته نشي کولای، په بله ورځ ملگرو د پوځ له بل جنرال سره لیدنه وکړه، د پوځ جنرال ځوانانو ته وویل چې تاسو ولې زموږ هرڅه په اوبو لاهو کړل نو منظور پښتین سمدلاسه خبره ورغبرگه کړه چې اوس مو صرف اغاز کړیدی تاسې خپل ظلم بند کړئ، لدې وروسته د پوځ جنرال دوی ته ژمنه ورکړه چې ستاسو غوښتنې به منل کيږي ورسره بل جنرال ته یې دنده ورکړه چې د وزیراعظم لخوا ورکړل شوي لیکلي ژمنې ورسره ومني او کار پرې پیل کړي، بېرته راغلو منظور ملگرو ته وویل چې د هر پښتانه کورته ورځو د یووالي خیر ترې غواړو که چا درته سپکه خبره کوله سپکه خبره به نه ورته کوئ که چا د کاني گوزار

پښتون پسرلی

درباندي کاوه خير دی دوی به نه پوهیږي د کاني گوزار مه پرې کوئ د ماښام ناوخت د پرلت د ختمیدو اعلان پدې شرط وشو چې که لیکلي شوي وې ژمنې ونه منل شي موږ به بیا حرکت کوو، هرڅوک پخپل لوري وخوځیدل موږ د شوکت عزیز شوکت په انقلابي ترانه عادت شوي وو، کور خوند نه راکاوه دوه ورځې وروسته په ستره محکمه کې د شهید نقیب الله محسود قضیې اوریدنه وه زه، شاه افغان او اسماعیل مسید د وکیل عبدالرحیم سره هلته لاړو چې پر رسیدو سره د منظور پشتین پیغام راغی چې سبا ته د پوځ له جنرال سره په وانه کې لیدنه لرو خان راوړسوه، شپه مې دیره اسماعیل خان ته راوړسوله بل سهار د عدنان بېټني، انور سلیمان خېل او نوروملگرو سره یوځای وانه ته ورسیدو د پوځ له جنرال سره مو تر ناوخته لیدنه وکړه هماغه پخوانۍ سختې خبرې اترې مو سره تبادله کړې موږ سره یې تل د دروغو وعدې کولې خو ترسره کول یې نه، منظور پښتین ته پدې ورځ وزیرو مېلمستیا کړې وه له ډوډۍ نه وروسته زه په وانه کې پاتې شوم او دوی دیره اسماعیل خان ته لاړل ځکه په سوات کې یوه ماشومه په ظلم وژل شوي وه منظور د هغې غم په سر اخیستی وو تر څو سوات ته ځان ورسوي، زه د دوو ورځو لپاره کور ته راغلم خو دوه ورځې تېرې نه وې چې د سویلي پښتونخوا د تگ لپاره په جوړه شوي کمېټه کې مې نوم راغی چې علي وزیر، لیاقت یوسفزی، ډاکټر مشتاق، ډاکټر گلمرجان، عبدالوحید مسید، جمال مالیارمسید، امین شاه او کاکاشفیغ ترین هم راسره ملگري وو، د سویلي پښتونخوا له جلسې نه وروسته زه او عبدالوحید د کراچي جلسې د کمېټې جوړولو لپاره لاړو هغه لا ختم نه وه چې د پېښور د جلسې اعلان وشو، بیا د لاهور، او بیا

پښتون پسرلی

د سوات او بیا چې تر ټولوزیات یې ستړي کړو دکراچی جلسه وه، وروسته د روژې درخستی لپاره وانه ته راغلم د اختر نه وروسته په ټولټاکنو کې بوخت شوو چې په منځ کې یې د دیره اسماعیل خان د جلسې اعلان وشو له دیره اسماعیل خان وروسته مو د بني گل په جلسه کې حوصلې لاپسې لوړې او ارادې مضبوطې شوې ، دا چې د نیولو او وژلو لړۍ همداسې روانه ده خو موږ هم قسم خوړلی چې زموږ په ژوند خو پښتون قوم سوکالي او خوشالي ونه لیده تر څو موچې راتلونکو نسلونو ته ازادي او خوشالي نه وي راوړي تر هغو به خپله مبارزه جاري ساتو که د سر په قیمت هم وي.

سر ورکوو خو سنگر نه ورکوو.

په اخر کې له هغو ملگرو بخښنه غواړم چې له ما یې نومونه هېر او یا یې پاتې دي.

د پښتون ژغورنې غورځنگ د ايښ په لومه کې

فيض محمد ځلاندي

د نړۍ هيڅ ولسي حرکت د خپل حکومت، نظام د ايښ په اډانه کې نه دی بريالی شوی يا ترسره شوی، کله چې نيلسن منډيلا د اپرتايد (توکم پالنې) خلاف غبر پورته کړ، هغه د سويلي افريقا د اساسي قانون خلاف حرکت و، له همدې امله په هغه مرگوني بريدونه ترسره شول، گڼ ملگرو يې ژوند له لاسه روکړ، منډيلا هيله او ژمنتوب د خپل هدف د ترلاسه کولو له لاسه ورنه کړ، بلکې لا يې پياوړ کړ، سره له دې چې يو وخت تاوتریخوالي ته مخه کوي، خو تر پايه يې د ولسي مبارزې، د لس زره وروځو بنديخاني تر څنگ خپله موخه تر لاسه کړ.

بل لورې ته د مارټين لوتر کينگ مبارزه په امريکا کې هم د امريکا د اساسي قانون خلاف غبر پورته کول و، په کوم قانون کې چې تور پوستو ته د دويم نسل په سترگه کتل کېدل، تور پوستو ته د رايه اچونې، انتخاب کېدلو او د لومړنيو انساني حقونو اسانتياوې نه وې ذکر شوي، د هغه قانون خلاف يې غبر پورته کړ، لسيزې وروسته حسين بارک ابادا د امريکا لومړنی تور پوستی ولسمشر انتخاب شو، دا د لوتر کينگ د مبارزې رنگ و.

لوی پښتون باچا، فخر افغان باچا خان هم د انگرېز د ايښ خلاف د پښتنو

پښتون پسرلی

د حق د غوښتنې مبارزه کوله، د انگریز له ماتیدو سره یو ځای یې، د پنجاب خلاف خپلې مبارزې ته د مرګ تر وروځې ادامه ورکړه، حتی د پاکستان د ایین خلاف یې د خپل جسد د خښوولو د پاره جلال اباد، ښکلی ننگرهار انتخاب کړ، تر څو د لوی افغانستان، د پښتنو د خپلواکۍ هیلې ژوندۍ پاتې شي.

د پښتون ژغورنې د غورځنګ پیل ته همداسې تمې موجودې وې، چې دا به د پنجاب د بربریت خلاف د پښتون ولس غږ پورته کوي، خو په هره غونډه کې پښتانه مبارزین د پاکستان د ایین مطابق د حق غوښتنې چیغه پورته کوي، کوم ایین هغه چې له انگریز څخه پنجاب ته په میراث پاتې دی، هغه چې د فارورډ پالیسي (Forward Policy) په حیله د افغان - پښتون وجود او نقشه تر خپلې خیتې لاندې راولي، په کوم ایین کې چې پښتون ته د پاکستان د دویم نسل په سترګه کتلی کیږي، چېرته چې راو انور ته د قهرمان لقب ورکولی کیږي او طاهر داوړ په ډېره ظالمانه توګه وژلی کیږي.

د ولسي مبارزې اساس او بنیاد د ولس په ملاتړ، د ولس د حق غوښتنې په ځواکمنې مبارزې او په لویه کې د ولسونو د خوځښت په اډانه را څرخي، نه د قانون په ملاتړ، نه د قانون په پلي کیدو. قانون د زورورو، د پنجاب د پاره د غني جال حیثیت لري، چې هر وخت یې خیرلی، بدلولی شي، تاسو د پاکستان په تاریخ کې وګورئ چې کله هم د پنجاب ګټې په تاوان کې لوېدلې، د قانون خلاف په کې مارشلا راغلي، د قانون خلاف په لومړۍ وزیر، حکومت چپه شوی، د قانون خلاف په کې خلک په دار شوي، د قانون خلاف په کې پښتانه په ښه شوي، وژلی شوي، تروړل

پښتون پسرلی

شوي، ویړول شوي او خپل شوي دي.

له دې امله، ملگرو ته په کار دي چې د پاکستان د ایین پر ځای د ملگرو ملتونو د انساني حقونو د منشور له مخې د پښتون انسان د ژوند د خوندیتوب مبارزه وکړي، مبارزه په ویره، ډار او پټه نه ترسره کړي، په دې پړاو کې به ځوانان سرونه شیندي، میندې به بورې کړي، پیغلې به د ملالۍ ټپې په خوله راوړي، خو دا مزل به تر منزله رسي، د پنجاب بربریت او وحشت به ماتیري، د پښتون په کور به د ازادۍ لمر را خيژي.

له دې امله، د پښتون ژغورنې غورځنگ ملگرو ته په کار دي چې ورو، ورو د بغاوت، د انساني حقونو د ترلاسه کولو، د د بشري ژوند خپلولو په پار ځینو داسې مبارزو ته مخه کړي چې د پنجاب د فارورډ پالیسي پرې وننگوي، د پنجاب د پوځ جرړې پرې د پښتون له سیمې وباسي، د پښتون انسان وجود او ژوند پرې وژغوري.

په دې وروستیو کې د بشری گوهر او افراسیاب خټک د عوامي نشنل گوند څخه د وتلو دسیسه د همدې نا قانونیت (د پښتون وژني او ځوروني) ادامه ده چې په ډېره سپین سترگی عملي شوه، خو اوس د پښتون ژغورنې غورځنگ ملگرو ته په کار دي چې په دې دواړو مشرانو ننگ وکړي، د افراسیاب خټک صیب د لسگونو کلونو سیاسي تجربې څخه په گټه اخیستنې د پښتون ژغورنې غورځنگ مشرتوب ته مخه کړي، دا غورځنگ په سیاسي ولسي مبارزه بدل کړي، ددې غورځنگ د بغاوت داسې بریدونه وټاکي چې د پنجاب د هر ظلم حساب کتاب وکړي، د نړیوال ملاتړ د ترلاسه کولو د پاره په نړیواله کچه (د ملگرو

پښتون پسرلی

ملتونو، د امنیت شورا، د اروپایي اتحادیې، د اسلامي کانفرانس ... په کچه د خپل شناخت تایا ونیسي. موږ یې نه یواځې ملاتړ ته په ډگر ولاړ یو، بلکې غواړو د پښتون ژغورنې غورځنگ د لوی افغانستان د ارمان د پوره کولو وسیله وگرځي، د همدې غږ او چیغې له لارې پښتانه یو موټی کړي، د پنجاب د قبضې څخه پښتون خلاص کړي، او په نړۍ کې د نورو انسانانو په څیر پښتون انسان هم د سیالۍ ژوند وکړي.

هیله ده چې د پښتون ژغورنې غورځنگ ملگري د پورته ذکر شویو اندېښنو په اړه ژور فکر وکړي، که اړتیا لیدلې کېدله موږ به ورسره د سیاسي مانفیسټ په رامنځته کولو، د سیاسي مبارزې د لید لوري په ټاکلو او د ولسي مبارزې د پیاوړتیا او پراخې په برخه کې د هر ډول مرستې ټیټر ووهو.

د گران، ازاد لوی افغانستان په هیله!

پي ټي اېم؛ پښتونخوا کې منځلاری سیاست

نذیر احمد "سهار" کابل مېشتی مسید

په پښتونخوا کې د پښتنو نوي غورځنگ، چې په پښتون پسرلي هم مشهور دی، هلته د پښتون قومي سیاست د راتلونکي په اړه نوې هیلې ټوکولې دي.

منظور پښتین له وزیرستان نه تر پېښور، کوټې او له کوټې تر کابل، د پښتون ویښتابه (Pashtun Awakening) د سمبول حیثیت خپل کړی او دې کار پر یوه قومي محور د پښتنو، په ځانگړي ډول له ډیورنډ کرښې پورې غاړې پښتنو د راغونډولو فرصت هم رامنځته کړی.

د پښتون ژغورنې غورځنگ ظاهراً د ملتپالنې او مذهب ترکیب دی، چې له سیاسي او قبيلوي ټکرونو لوړ غیر سیاسي، خو قومي اجنډا پرمخ وړي.

د پي ټي ايم تگلاره درېیمگړی یا منځلاری (نه سیکولر، نه افراطي) دریځ دی، چې په غیر مستقیم او غیر علني شکل د مختلفو او مخالفو محورو پر یو کولو تمرکز لري. د دغه غورځنگ د لایحې لومړۍ او دویمه ماده پر دې ټینگار لري، چې دا غورځنگ نه سیاسي گوند دی او نه د کوم سیاسي گوند او جریان برخه دی، خو د هر گوند او ټولنیزو، خیریه تنظیمونو افراد پکې را ټولېدای شي. دویمه ماده یې ولسواکۍ او پارلمان ته د درناوي ترڅنگ د تحریک پر قومي توب او غیر پارلماني

پښتون پسرلی

حيثيت ټينگار لري. پارلماني سياست د پاکستان په خبر هېواد کې د لږه کيو لپاره پاموړ نتیجه نه لري، له همدې امله د غورځنگ قومي رنگ ساتل په قوم او ټولنه کې د هغه د بقا ضمانت دی. د غورځنگ د غير سياسي رنگ د خونديتابه په هدف، د تحريک له مرکزي کميټې نه د پارلماني غړو اېستل ددغه گوند د مشرتابه خورا ځيرکانه او سنجول شوې پرېکړه ده او د دوو مهمو پارلماني غړو غبرگون يې هم خورا معقول او سنجيده دی .

دا تجربې د پښتونخوا د سياسي تاريخ په مطالعه کې هم د درک او مشاهدې وړ دي .

په ۱۹۳۷ کال کې، چې د انگریزانو تر ولایت (گورنری) لاندې د ډاکټر خان صاحب په اعلي وزارت په پښتونخوا کې خدایي خدمتگاران (کانگریسیان) واک ته ورسېدل، په پښتني ټولنه کې د خدایي خدمتگارانو شعار، دریځ او فعالیتونه ورسره ورځ تر بلې کمزوري کېدل. حکومت د قدرت اعمال او د قوانینو پلي کول دي. د خدایي خدمتگارانو یوې برخې به چې کله حکومت ضد حرکات کول، دوی یې خپله پر وړاندې دریدل او دې دریځ ددوی ترمنځ اختلافات ټوکول .

د ایپي فقیر په څېر د انگریزانو د وسله والو مخالفانو بریدونه به چې د وزیرستان له پولو اوښتل او د ټانک، بنو، دیره اسماعیل او کوهاټ په څېر سیمې یې گواښلې، حکومت یې پر وړاندې غبرگون ښوده او دغه غبرگون د دوو ازادي غوښتونکو غورځنگونو ترمنځ ټکر رامنځته کاوه. دې مسالې د پښتنو د ازادۍ غوښتنې قوت، پر انگریزانو د (سياسي او

پښتون پسرلی

نظامي) فشار دوو مختلفو تعبیرونو ترمنځ وېشلی و. په وزیرستان محوره غورځنگ کې دا اټکل کېده، چې بریتانیا بهرنی قوت دی، تر اېده نه پاتې کېږي او د ځینو خاصو عواملو پر اساس پر دوی مسلط دی، د مقاومت او اقتصادي او نظامي سرچینو د زیات مصرف له امله وتلو ته اړ کېدای شي، خو پېښور محوره غورځنگ (په عدم تشدد سیاست باورمن خدایي خدمتگاران) په دې فکر وو، چې یوازې سیاسي هلې ځلې پښتانه د واک او اقتدار څښتنان کولی شي، خو دغه غیرعلمي اختلاف او دوه محوري (سیاسي-نظامي) مبارزو وروسته د پښتنو د برخلیک ټاکلو په مرحله کې خورا ترخه نتایج لرل.

یو برداشت دادی، چې په ایالتي حکومت کې د خدایي خدمتگارانو گډون دوی ته د خپلې خاورې په تړاو د مالکیت احساس ورکړ او دغه احساس د دوی د حقونو د تحقق او ازادۍ غوښتنې پر داعیې او راتلونکو تحولاتو کافي منفي اغیز درلود. د پي ټي اېم غیر سیاسي اجنډا ته باید له همدې زاویې وکتل شي.

په ۲۰۰۸ کال کې په پښتونخوا کې د اې این پي بری د ۱۹۳۷ کال تجربو تکرار و.

هله هم یوه طبقه پښتانه د حاکم قدرت پر وړاندې جنگېدل او په دې کلونو کې هم.

په ۲۰۰۸ کال کې، چې په پېښور او پښتونخوا کې عوامي نېشنل گوند واک ته ورسېد، په وزیرستان او قبایلو کې یو ستر (کورنی او بهرنی) جنگیالی قوت د جگړې په جبهه کې و. ایالتي واک په یوه خورا بحراني

پښتون پسرلی

حالت کې عوامي نښل گوند ته ولېږدیده. دوی د خپل حاکمیت د غځولو او خونديتابه لپاره اړ وو، چې پښتونخوا او له دې لارې نورو ایالتونو ته د نا کراریو مخه ونیسي، خو په دې برخه کې د ایالتي حکومت او حتا پوځي او استخباراتي ادارو هر اقدام په سوات، وزیرستان او نورو قبایلي سیمو کې د میشت جنگیالي قوت له متقابل غبرگون سره مخ کېده او ددغو غبرگونونو قرباني عوامي نښل گوند او ددغه گوند کارکوونکو ورکوله. البته د دې دوو دورو ترمنځ یو توپیر دادی، چې هغه وخت ازادي غوښتونکي غورځنگونه د انگریزانو تر اغیز لاندې نه وو، خو له ۲۰۰۱ کال نه تر ۲۰۱۳ کال پورې وضعیت، چې د وزیرستان او پېښور دوو پښتني محورونو ترمنځ یې فاصله او ټکر رامنځته کړی و، په مستقیم او غیر مستقیم ډول د مرکزي حکومت تر اغیز او کنټرول لاندې و.

وزیرستان او پېښور په مهمو تاریخي پړاوونو کې د کوزو پښتنو د را غونډېدو، تصمیم نیونې او مشرتابه د زیرون مراکز پاتې شوي. پېښور ډېری د ښاري پښتنو مرکز پاتې شوی او وزیرستان د قبایلي سیمو او حتا ژوب او ورڅېرمه پښتنو سیمو. له پي ټي ایم نه د محمودخان اخکزي په مشرۍ د ملي عوامي گوند او د جماعت علماء اسلام مخکښ غړي مولانا محمد خان شیراني ملاتړ هم دغه تاریخي پیوند لري.

اې این پي د تېر په څېر په پارلماني سیاست ټینګار لري او د خپل گوند د یو شمېر مشرانو غړیتوب یې ظاهراً د پي ټي ایم د ملاتړ له امله خنډولی، خو د پي ټي ایم منځلارې او غیر سیاسي تګلارې په پښتونخوا کې د ملتپالو ترمنځ د ټکر مخه ډب کړې ده. د تېرو وزیرستان محوره غورځنگونو برعکس، چې اتکا یې په وسله وال مقاومت وه، پي ټي ایم

پښتون پسرلی

ځان پښتون شموله کړی او مبارزه یې هم په عدم تشدد ولاړه ده؛ هممهغه شعار، چې د اې این پي اساس جوړوي. دې چارې د ملتپالو ترمنځ د شعار، دریځ، نظر او لیدلوریو وحدت او مشترکات رامنځته کړي او دا د پښتونخوا په قومي سیاست کې یو نوی او مثبت تغیر دی.

پي ټي ایم په خپل تهاجمي قومي، خو په عدم تشدد ولاړ دریځ حجره او جومات په واقعي شکل سره یو کړي او د اې این پي برعکس، له مذهبي گوندونو او د ټي ټي پي په څېر جنگیالیو ډلو سره یې له تقابل نه هم ځان ژغورلی دی.

له تاریخي تجربو نه زیریدلی دغسې قومي تحریک ددې جوگه دی، چې په پښتونخوا کې د یوه نوي سیاست او تغیر تهداب شي.

پښتون تحفظ مومنټ (پښتون پرلت)

ارمان "لونی"

ځوانان موقتل کيږي

داڅنگه ازادي ده؟

ملي پاڅون نه يو له اسمانه رالوېدلي ناولده بلا ده! نه کوم له مخکې راتوکېدلی يو ناولده تخم دی چې له يوه واره رابښن هم سو او پوخ هم دی بس خالي په خوراک مانده ده، بلکه دا دهغو تحريکونوچې له سکندراعظم يوناني يې راواخلې بيا تر پيروېښانه، خوشحال خانه، اېمل خانه، درياخانه، خدايي خدمتگار تحريکه، بيا تر ورور پښتونه څورلس تحريکونو او داسې نور په زرگونو په يوازې سرله انگرېزه سره جنگېدلو غازيانو او شهيدانو، ورسته چې له دې ټولو تحريکونوچې کومې دوې پارتيانې چې په تنظيمي بڼه راپاته سوې دي او اوسلا هم دوام لري چې ۷۰ کلونو ته رسېږي له لږمانه راتوکېدلی يو پاڅون دی چې هر وخت يې

پښتون پسرلی

اولس ته دوشمن ورپه گوته کړیدی دا ټول ظلمونه چې کیري او سوي دي د دې ټولو ظلمونود دوشمن ادراک دې دوو گوندونو کړی دی. زما په یاد دي بلکه اوس هم چې زاړه دېوالونه پسې وکتل سي پر یو دیوال به خاماڅا دا لیکل په نظر درسي چې دکابل تباهي د اسلام اباد زمواري، پنجابي استعمار مرده باد، خپله خاوره خپل اختیارنه منو د بل اختیار، لر او بر یو افغان، پر پښتنه خاوره تپل سوی اقتصادي جنگ خاتمه د اسلام اباد زمواري، په افغانستان کې دي د اسلام اباد او جاسوسي ادارو لاسوهنه بند کړل سي، داسې بلها ډېرې نارې به وموندل سي نو د پښتون تحفظ مومنې تحریک هم عین دغه غوښتنې دي چې موږ د نه روډ غواړو نه سکول غواړو نه نوکري غواړو او یو څه هم نه غواړو موږ خالي ژوند غواړو، امن غواړو، پر خپل کور کلي خپله خاوره امن غواړو، خپله وچه ډوډۍ په ارامه راپرېږدئ بس. زموږ کورونو چې مو رانړولي دي بېرته راجوړ کړئ د کومو نړیدلو کورونو پرسر چې تاسو په اربونو ډالر اخیستي دي. او زموږ پر خاوره چې مو څومره ماینونه کرلي دي هغه بېرته ټول کړئ، او تر ټولو لویه او ستره غوښتنه دا ده چې د یوې اندازې مطابق ۳۲۰۰۰ انسانان اغوا دي پدې کې خالي له ۱۳۰۰ واخله بیا تر ۱۵۰۰ پورې ښځې اغوا دي دا د و عدالت ته پېش کړل سي که مجریمان دي خو سزا د ورکړل سي او که بې گناه دي نو راخوشي د کړل سي. پدې کې حکومت پخپله هم د درې زره کسانو شاوخوا د پورته (اغوا) کولو پړه مني، او تېره شپه جاوید اقبال د مسنگ پرسن کمېټې چیرمین وایي چې منظور دي موږ ته لسټ راکړي پدې کې دمشف په دور کې مشرف برامریکه او نورو ملکونو خرڅ کړل او دا پړه دوی اوس په دانسته توگه پر شیرپاو

پښتون پسرلی

اچوي چې شیرپاو په هغه وخت کې وزیر داخله وو او مشرف لدې څخه خلاسوي ځکه چې هغه خو هم فوځي دی نو دا تور دوی په هېڅ قیمت پرفوځ نه پرېږدي. او په اسلام اباد کې جنرل اصف غفور و منظور ته وویل چې له موږه لیکلي مه غواړئ بیا خو موږ پر خپل ځان گواهان سو خو ستاسو کسان به موږ درخوشي کوو چې تراوسه پورې ۲۷۰ کسان راخوشي کړل سوي هم دي. تر دې بل غټ ثبوت بل نسته. او ماینونه به پاکوو. دا ټولې غوښتنې هم ايني دي او هم اسلامي دي.

تنظیمي اړخ

پښتون تحفظ مومنټ د پښتونخوا وطن د ټول اولس یو نماینده تحریک دی پدې کې هر هغه څوک که د هر گوند، مکتبه فکر یا پروفېشن سره تعلق لري پدې قامي ولسي پاڅون کې شریک دي. دا غورځنگ پارلیماني سیاست نکوي خو نور گوندونه هم پارلیمان ته د تگ څخه نه راگرځوي. دا تحریک په ملک کې د رواني نسل کشۍ د ودرولو، پښتنو ته د سیال او باعزت ژوندگتلو او پښتونخوا وطن کي د امن راوستلو دپاره پر امنه مبارزه کوي، پر پاکستانی ریاست بڼغ کوي چې ترهگری پخپله داخله او خارجه پالیسي کې دخپلو شومو سیاسي او اقتصادي گټو دپاره د کارولو نه لاس واخلي او پر ریاست دمزاحمتي او پرامنه سیاسي مبارزې له لارې زور راوړي چې ریاست د پښتنو ته هغه ټول بنیادي انساني حقوق عملاً ورکړي کم ریاست چې پخپل ائین کې د ملک او ټولو شهربیانوته د ورکولو ضمانت ورکړی دی. فوج د اولس او ملک چوکیدار دی او ددې چوکیدارۍ په بدل کې فوج د اولس نه معاوضه (ټېکس) هم اخلي خو چې کله چوکیدار په ظالم او قاتل بدل شي بیا د اولس لخوا پر

پښتون پسرلی

چوکیدارتنقید کول عین انساني، اسلامي او قانوني عمل دی، فوج که غواړي چې پښتون تحفظ مومنت دې پر دوی تنقید نکوي نو فوج او استخباراتي ادارې دې هغه ټولې پالیسيانې ختمې کړي د کمو له جوړه چې د پښتنو ژوند تر مرگ او وطن تر دوزخ بدتره کړیدی، دپښتون تحفظ مومنت دا غوښتنې دې ومنل سي منظور به کراره کور کښېني، د پښتنو د پرخپله خاوره امن او اختیار ورکړل سي نو به منظورکرار کور کښېني دا به خلاسه.

بل خلگ وايي چې دپښتون تحفظ مومنت تنظيمي ډانچه ولې نلري بايد چې جوړ کړل سي؟ زه دا وایم کیدای سي زه به غلط یم! چې دا د ټولو پښتنو گډ کار دی دا بايد همداسې گډ پاته سي مانا اوس د سوات جلسه روانه ده که چېرې موږ په سوات کې دا جلسه یو څو ټاکلو کسانو ته په لاس ورکړو نو نور ټول د سوات اولس مو له دې ماورا کړ چې بس تاسې خلاص یاست خالي جلسې ته راسی او چنده را کړئ بس نور ټاکلي کسان پوهیري کار یې پوهیري نو دا کار به ډېر نیمگړی وي. دپېښور د جلسې یو وړوکی مثال به درکړم چې کله موږ دپېښور جلسې دپاره باغ ناران ته یو مېټنگ راوغوښتی نو ته یقین وکړه چې د هر گوند او هرې تبعې خلگو پکې گډون وکړئ، بیا چې کله کمېټې جوړې سوې نو تاسې یقین نسئ کولای چې تر کمېټوزیات کار نور اولس پخپله وکړی، دا ځکه چې هر چا دځان کار بللی او شپه ورځ یې یوه کړي وه، که چېرې دپښتون تحفظ مومنت تنظيمي ډانچه وای نو دا دې پېښور هره کوڅه به داسې چا کار نه وو کړی او نه به دومره لویه تاریخي جلسه سوې وای، ځکه چې دا به خالي هغو عهدیدارانو کاوی، د یوې اندازې مطابق چې له

پښتون پسرلی

څلوېښت زره يې واخلي تر يو لک پورې اولس راغلی وو، د دې مانا دا چې ټولو کسانو ته بلنه ورکړل سوې ده، نو دا په لکاوو کسانو ته بلنه ورکول د يو څو ټاکل سوو کسانو کار ندی نه پسې رسيدلی سي، نو دا معلومه خبره ده چې په زرگونو کسانو کار کړيدی. پښتون تحفظ مومنټ به همدارنگه چې چېرې ځي يا په کوم ځای کې جلسه اعلانوي هم دهغه ځای خلگ به بلاگونه، پېشې او مذهب کار کوي او پخپلو پيسو به يې کوي. دا ځکه چې د هرې علاقې اولس به دا کار د ځان بولي او زموږ هره جلسه به همدارنگه په لکونو انسانانو باندې مشتمله وي.

زموږ ټولې غوښتنې به د پاکستان د ائين لاندې وي، دپښتون تحفظ مومنټ په جلسه کې به د هرگونه پر بيرغ او ټوپۍ راوړلو پابندي وي. ديوه گوند يا تنظيم لخوا به هېڅ قسمه بېر پمپليټ او بل څه راوړل قطعاً نه وي، دپښتون تحفظ مومنټ له سټېجه به اشتعال انگېزه او د رياست په ضد يا بل هېڅ داسه قسمه شعار نه وهل کيږي چې هغه دې د عدم تشدد د نظريې خلاف وي.

په هره علاقه کې چې جلسه يا بله سرگرمي کيږي په هغه علاقه کې به د هغې کمېټې نه علاوه چې دهغه ځای د اولس متفقه کمېټې چې کم از کم پر درو کسانو خوبه خاماڅا مشتمله وي چانده کوي بل که څوک په هغه علاقه کې چانده کوي هم نو هغه به د تحريک ملگري نه وي او نه به يې تحريک زموږ وي. او د هغې کمېټې چې علاقې اولس يې جوړه کړي او اولس چانده ورکړي نو PTM به يې د هرې روپۍ زموږ وي. او په هره علاقه کې به د هغو پيسو چې اولس يې راکوي ريکارډ ټول پروت وي. که بيا چا د، را او اېن ډي اېس تور لگاوه او يا خپل اولس حساب

غوښت چې هغه حساب روپۍ په روپۍ ورکړل سي.

د دې تحریک د هغه ځوانانو چې له سوشل مېډیا سره تړلي دي زمواري جوړېږي هغه که د هرگوند یا طبقې دي چې دا ږغ و هغو خلکو ته ورسوي کوم څوک چې له سوژل مېډیا څخه لیرې وي او تکیه یې پر هغه پاکستانی مېډیا وي چې د دې ټول تحریک یې یوه سرڅي او هېډلایڼ هم نه کتلی او نه اوریدلی وي او د دې دپاره به د کومې جلسې یا مظاهرې یا سیمینار انتظار نکوي. که دا تحریک خالي تر سوشل مېډیا پاته سو نو هغه ټول اولس به موږ له لاسه ورکړو او دوښمن به یې زموږ په ضد استعمالوي لکه د کرمې ایجنسۍ خلگ چې د فرقې پر نامه راپورته کړل او د جنگ تغر ته یې ورغورځوي لگیا دي او یوه لوړپوړي فوځي و منظور ته ویلي وو چې که دي دا تحریک پرې نه ښود نه به دې نو به دې په خپلو خلکو سر در وکوټم!! که دا کار ونه سو نو چې هر وخت پرتا دا د سوشل مېډیا لار ودرېده نو به دې خوله وازه نیولي وي او وخت به تېر وي، نو راځئ ځوانانو چې تر څو دوښمن دا له سوشل مېډیا لیرې کسان پخپل لاس کې واخلي او زموږ پر ضد یې استعمال کړي تر دوښمن له مخه باید موږ دوښمن او دهغه دسیسې ورپېژنو او د ځان ملگري یې کړو. تاسو یې نه وینئ چې ریاست اوس د پاکستان زنده باد تحفظ مومنټ په نامه لگیا دي د ملي پاڅون په خلاف جلسې کوي دا په تاریخ کې اول ځل په نظر راځي چې یو ریاست د اولس خلاف جلسې کوي. ایا دا پښتانه چې د ریاست سره دخپل قام په خلاف لگیا دي دا ولي؟ دا په دې چې دې اولس ته موږ ځانونه ندي رسولي، له دې اولسه موږ لیرې پاته سوي یو او دوښمن مکمل په ننوتلی دی. دا ټول اولس نه دی خرڅ

پښتون پسرلی

يو څو ملايان، گلاليانې او گلخانان به خرڅ وي دا نور اولس ناخبره دی،
دا زموږ دهغو ځوانانوزمواري ده چې په دوښمن خبر وي په دسيسو يې
خبر وي او دا چانسونه قامونو له هر وخت په لاس نه ورځي له ډېره وخته
پست بيا يوه موقع په لاس راغلي ده، راځئ چې گټه ترې واخلو او مکان
و زمان مطابق خپلې فيصلې وکړو او اولس جانان کړو او اولس ته ورسو
او له هرې ستونزې مو هم دا يو اولس خلاصولی سي...

قامي تحریکونه او پښتون پرلت

ورانگه "لونی"

پر دې پښتنه خاوره بلا تحریکونه چلیدلي دي، مغل خلاف، د انگرېز خلاف، په لوی افغانستان کې اول تحریک د پیرروشان وو، دی د مغل خلاف جنگیدلی وو، بیا پیرروشان زوی و جنگیدی، بیا یې نرور وه جنگېده او بیا یې لمسی د مغل خلاف میدان ته رالی، دویم تحریک د خوشحال خان خټک وو، دریم د اېمل خان تحریک وو، دا ټول تحریکونه د مغل خلاف وچلېدل، دوی هغه وخت په خپله خاوره د بل چا شتون نه منلو، دا تحریکونه تر وخته وه چلیدل چې تر اوسه پورې موږ پرې ویارو او دنیا د هغه سزا راکوي...

له مغلو بعد د انگرېز سامراج حمله وکړه نو د دوی د شړلو دپاره بیا د تحریکونو لړۍ پیل سوه، دخدایي خدمتگارتحریک باچا خان شروع کړ، بیا ایبي فقیر تحریک وو، ترنگزو حاجي صیب تحریک وو، د کاکاجي صنوبر حسین تحریک وو، د ملاپونده تحریک وو، د ورور پښتون او خان شهید تحریک وو دا ټول تحریکونه د انگرېز خلاف وه چلېدل او داسې په زرگونو پښتانه په اېکې ځانو له انگرېزانو سره جنگېدلي دي.

پر دې خاوره هرچا په خپل وخت ننگ کړیدی د قام، خاورې او د اولس د بقا ژغورنه کړېده. په یادو تحریکونو کې دوه تحریکونه داسې دي چې

پښتون پسرلی

تر اوسه دوام لري، دا دوه تحریکونه که څه هم د تحریک په شکل شروع سو خو اوس یې د باقاعده تنظیمي گوندونو شکل اخیستی دی. او مکمل د قام د هرې بربادۍ او وبا ومخ ته لکه سپر ولاړ دي. یو گوند عوامي نېشنل گوند او دویم پښتونخوا ملي عوامي گوند، دا دواړه هغه گوندونه دي چې موږ ته یې هر وخت خپل دشمن را په گوته کړیدی، هغه هر وخت موږ ته د غیرت چغه را په یاده کړیده، زه چې به سکول ته تلم نو ما به په دیوالونو لیکلي لیدل چې د کابل بربادي د اسلام زمواري، بل ځای به لیکلي ول چې امریکي سامراج مرده باد، بل ځای به ول پنجابي سامراج مرده باد، لر او بر یو افغان، خپله خاوره خپل اختیار نه منو د بل اختیار دا ټول شیان د دغو دوه گوندو برکت دی چې موږ ته یې هر وخت را په یادول چې زموږ د خاورې او د اولس دښمن څوک دی، دا ټولي خبري د دې قام په لږمون کې پاته سوې دي، دا ټول شیان د دې قام ننگ دی، او دا ننگ نن د یو تحریک په شان رابښکاره سو، دا ټول همت، غیرت، ننگ موږ ته په وراثت راکړل سوی دی.

او دلته خلگ لگیا دي وایي چې: منظور اس وقت کها تھا، الکه ته زموږ تاریخ ته وگوره د وخت وه هر سیستمگړته یو نه بل منظور ولاړ دی، بس د نوم فرق یې دی. کله چې مغل وهم د دې خاورې غمي د دوی مخې ته ولاړ وو، که انگرېز وو هم د دې خاورې غمي چپ پاتې نسو... او که اوس دا تور ریاست دی هم د دې خاورې غمي یې مخې ته ولاړ دي، که دوی لږ زموږ په تاریخ غور وکړي نو دا تحریک به دومره ناشوده نه ورته ښکاري.

زموږ تېر تحریکونه وچلېدل او ختم سول د هغو لاسته راوړنه دومره نه

پښتون پسرلی

وه، وختي طور به يې گټې وې خو مستقله گټه يې نده كړې، ځكه چې موږ تر اوسه غلامان يو. د دې وجه د دوی نیمگړتیا وه، له دوی سره د دوی نیمه ابادي (ښځه) نه وه ولاړه، دا نیمه ابادي داسې نه وه چې دوی د كار نه وه، خو د پام وړ يې نه وه گرځولې، چې كله موږ دا نیمه ابادي د پام وړ وه گرځوو نو تحريكونه به مو د كاميابۍ وړ وگرځي...

ددې نیمې ابادۍ يوه حصه د میوند په میدان راوتلې وه او دهغې ننگ څرك تراوسه په دې اولس كې ښكاري، دهغې تپې اوس هم د ځوانانو وینه وه اېشه وي، د ملالۍ د میوند قيصې او هم تازه دي.

كه په میوند كې شهید نه سوې!

خدايگو لالیه بې ننگۍ ته دې ساتمه

بيا د ژوند تر ډېرو نا انصافيو راتېر سوو، دې پښتنو بيا بل ننگ پيدا كړو، هغه هم پر دې خاوره له خاورې سره تړلو خلكو سره د خپلې مينې له اظهاره پر شا نه سوه، دا كه څه هم په عمر كمه وه خو په عقل پخه وه، دا د میوند له ملالۍ دوه پېړۍ وروسته بيا دسوات د ملالۍ په نامه دنيا ته ځان ښكاره كړو، دې د ډايرۍ له لارې پر خپل قام د امن او دپوهې د ژ، ندغوښتنه كړې وه، او دنيا ته يې وربنكاره كړه چې پښتون پر عدم تشدد يقين لري، نه خپل جنگ كوي او نه بل ته د جنگ كولو تېكې وركوي، دا ملاله هم د هغې نیمې ابادۍ (ښځې) حصه ده كومه چې تراوسه ليا په انسان نه د شمارل سوې، خو پښتون تحفظ مومنټ په ياد سوي تحريكونو كې بيا بل پړاو دی، هغه د ننگ لاره يې حذف ده، پر خپله

پښتون پسرلی

خاوره امن غواړي، د خپل اولس سوکاله ژ، ند غواړي، په دې تحریک کې یوه اهمه او نوي خبره داده چې دا تحریک پوره دی. په دې کې هر هغه څوک سته چې قام جوړوي، مطلب نر اوښخه دواړه په دې کې سته، که څه هم د ښځو شمېره کمه ده خو په دې تحریک کې یې شتون سته، د اسلام اباد په پرلت کې د نرانو ترسنگ ښځې هم ناستې وې، که یې څه هم شمېره لږه وه خو ناستې وې، هلته که منظور پښتین وو نو شاعجاز هم وه. که د نورو گوندونو مشران ناست وو نو عصما جهانگیر هم ناسته وه، بوشره گوهر هم وه او داسې ډیرې نورې هم ناستې وې، دا ټولې د پرلت له اولې ورځې بیا تراخري ورځې پورې په ډېر همت سره ناستې وې، بیا چې دې تحریک د جلسو په شکل د هر پښتون کور ته ورتلل پیل کړو، په دې کې دا نیمه ابادي (ښځه) د دوی تر سنگ ولاړه وه، او بیا د کوټې په جلسه کې د ښځو راتگ واقعي هم د کامیابی په لور یو مضبوطه قدم ایښودل وو، د قام ریښې ریښې وجود راټولو قسم رښتیا کیدل وو، پردې خاوره په بشپړه ننگ کول وو، او خپل قام پوره کول وو، د قام هره لور ملاله ده، خو هغو ته د ضیاوالدين ضرورت دی. بس هغو ته ستاسو لاسنیوی په کار دی، ستاسو ښه فکر پکار دی، ستاسو ډاډگیرنه ورته پکار ده، تاسو خپلو لونیو، خوندو، مېرمنو ته په ټولنه کې برخه ورکړئ بیا به تاسو دملالو په شمېرلو سترې شئ.

د پښتون تحفظ مومنټ د جلسو لړۍ لیا دوام لري او هغه د پښتنو وه هرې سیمې ته ځي له کوټې بعد د پېښور جلسه وسوه، زما په نظر دا د پښتنو د تاریخ اوله جلسه وه چې په دومره غټ تعداد باندې ښځې راغلي وې او د منظور پښتین ټوپۍ یې پر سر وې، د پېښور جلسې د تحریک د کامیابی

پښتون پسرلی

لارې نورې هم هوارې کړې، د پېښور جلسې دکاميابولو په خاطر له نرانو سره ښځو هم کار کاوو، هغه لکه ثناءعجاز، دثنا چې سومره ستاينه وشي هغومره به کمه وي، په جلسه کې يې د ښځو د راتگ لپاره شپه او ورځ يوه کړي وه، په جلسه کې د پېښور د ښځو سره د سوات، دېنو، د چارسدې او دسوهيلي پښتونخوا ښځو هم گډون درلود د پېښور په جلسه کې داسې خونديو، ميندي او مېرمني هم وې د چاچې ورور، زوی او خاوند له کلو راهيسې ورک ول، دلته يې ددې تحريک له لارې د خپلو ميانو غوښتنې کولې.

د اتم اپرېل د جلسې يوه شپه له مخه يوه سپين سړې او يو سپين ږيری چې په ورک زوی پسې جلسه گاه ته راغلو او هلته يې له ځوانانو څخه پوښتنه وکړه چې، زويه هغه ورک خلگ چې پيدا کوي هغه جلسه چېرې کيږي؟ ځوانانو ورته ويل چې مورې هم دلته به وي هو سبا سهار، تاسو اوس کور ته ولاړ سئ سهار راسئ، سپين سړې ورته په سترې اواز وويل ځويه موږ خو کور نلرو چيرې ولاړ سو، موږ خپل زوی پسې گرځو کور موږ نلرو، دې خبرې په جلسه گاه کې موجود ټول ځوانان وژړول، داسې په زرگونو خلگ راغلي ول چې مټين يې له کلو راهيسې ورک وو او دلته يې د خپلو ميانو غوښتنې کولې.

د پښتون تحفظ مومنټ سره خلگ ټول د دې درده راتېر سوي او ټول بې کوره سوي خلگ ملگري دي. په دې کې مهم او قدرمن سړی علي وزير دی، چې د هغه د کور شپاړلس کسان په ډېر جبر وژل سوي دي او دپوښتنې خلگ يې نه وو، د خواشينۍ خبره خو دا ده چې د علي وزير مور د خپلې کلا دروازه کښلې ده او خالي پرده يې په ټال کړيده، دا وايي

پښتون پسرلی

چې نور به څوک ماله دروازه نه راتکوي ځکه چې مخکې چې هر وار ماته چا دروازه راتکولې ده ما چې دروازه خلاسه کړیده نو ما کله یوه او کله شپږ جنازې رادننه کړيدي اوس مې په کور کې یو علي وزیر پاته دی، کم از کم د علي وزیر جنازه به د دروازې په ټکیدلو نه راځي!!! جنازه راوړل دومره زور نه غواړي لکه ټکیدلي دروازه خلاصول.

د داسې ځوریدلي قام خدمت چې اوس موږ ونکړو بیا به یې څوک کوي، منظور پښتین که د خپلو نړیدلو کورونو حساب غواړي، که پښتنو ته دخوشالۍ ژوند غواړي، نو په دې کې موږ ټول پښتون اولس له ده سره سنگ په سنگ ولاړ یو، دخپلو وینو، د شهیدانو، د وسایل، د نړیدلو کورونو حساب غواړو او دا حساب به ریاست خاماڅا راکوي.

موږ به هم خپل کار داسې دوامدار ساتو تر څو چې زموږ پر خاوره امن نه وي راغلی.

که په ځوانانو پوره نسوه

گراڼه وطنه جینکۍ به دې گټینه

په بني گل کې ژوند دی

خان زمان "کاکړ"

هلته د مقاومتې او احتجاجي سياست پاڅه روايتونه ژوندي دي. هلته د وطني چاچا، سالار يعقوب خان، رحمزادخان او په سلگونو خدايي خدمتگارانو خاپونه په هره کوڅه کې پر هره لاره پاته دي. هغه سپين ږيری عبدالصمد چې ورته ويل يې "فضل غفوره! تسليم شه، په يوه گهنټه کې دننه تسليم شه، په دې کې د خير دى" دا د خدايي خدمتگارانو پر پله د روان سړي ږغ وو، دا د عوامي نېشنل گوند د بنو ضلعي صدر ږغ وو.

د بني گل د ځوانانو قامي جذبې چې د بني گل ماڅيگرۍ د ژنپکيتوب د علامتي هارونو په شان جوتې شوې، پاکستاني رياست وارخطا شو.

"لمبر ون" د بني گل د ژنيو له قامي ولولې په ډار شو.

"لمبر ون" ته بني گل نمبر ون چېلنج ورکړ.

بني گل په قامي ننگ کې نمبر ون وخوت.

د نمبر ون بني گل په شا نمبر ون وزيرستان ولاړ وو او ورته ويل يې:

گوره چې وار د خطا نشي

پښتون پسرلی

د گلو خانگه دې پر سر ولاړه یمه

د بني گل د پي ټي اېم کارکنان نن په زندان دننه دي. د څومره لوی جرم په تور دننه دي. ریاست ورباندې مقدمه کړې او پکې لیکلي یې دي چې دې خلکو د ترهگری غندنه کوله او امن یې غوښت.

کامربله سلیم امن غوښت.

سعید وطنیار امن غوښت.

ندیم عسکر امن غوښت.

بخت نیاز اېډوکېټ امن غوښت.

حنیف پښتین امن غوښت.

زه د چا چا نوم ولیکم؟ زه به څومره نومونه ولیکم؟ خو ټول بني گل امن غوښت. په جلسه کې حاضر و پنځوس زره پښتو امن غوښت.

په بني گل کې پنځوس زره پښتو جنگ ریجکټ کړ.

پنځوس زره پښتو د جنگي اقتصاد د پالیسی غندنه وکړه.

پنځوس زره پښتو د ښو او بدو طالبانو توپیر وغندلو.

پنځوس زره پښتو نقاب پوش او برقعه پوش مسترد کړل.

پنځوس زره پښتو په خپله خاوره د خپل اختیار غوښتنه وکړه.

پنځوس زره پښتو نعره بازي وکړه:

یه جو دهشت گردی هی

پښتون پسرلی

اس کی پیچهي وردې هي

يه جو نامعلوم هي

يه همين معلوم هي

پنځوس زره پښتنو نعره بازي وکړه:

نر پښتون باتور پښتون

منظور پښتون، منظور پښتون

نر وزير زخمي وزير

علي وزير علي وزير

او بله خبره دا ده چې رياست ته اوس بيخي پته لگيدلي ده چې پښتون
قام اوس د خپل سرنوشت ټاکلو دپاره راپاڅيدلی دی او اوس پدې
پوهيدلی دی چې "حق غوښتل کيږي نه بلکې اخيستل کيږي".

پر خپلو متو داعتبار وخت دی.

دپاڅون فصل تيار دی.

د نوي وخت له غوښتنو سره سم او خپلو وړتياوو او صلاحيتونو سره سم
د بنو پر قرارداد هم خبره کيدای شي، له رياست سره دپښتنو د تعلق
وضاحت هم غوښتل کيدلی شي او دمحکوم پښتون وطن کېس د
افغانستان د اوږدې غميزې په تناظر کې داسې هم کتل کيدلی شي چې
يو شريک نجات ته د لارې په هوارولو کې راسره مرسته وکړي. دا په دې
هم چې په محکوم پښتون وطن کې روان جنگ د پاکستان د افغان

پښتون پسرلی

پالیسی یوه برخه ده.

قبایلي سیمې له پښتونخوا سره د انضمام د اعلان باوجود اوس هم د یو ډبل بفر زون او ایډیشنل بفر زون په توګه استعمالیږي. ایف سي آر لره یې تش نوم بدل کړیدی.

د انضمام پروسه باید جمهوري او معنی خېزه وګرځول شي ګڼې ریاست به تاوان وکړي ځکه چې قبایلي سیمې اوس په سیاسي او نظریاتي لحاظ له پښتونخوا سره ضم شويدي.

پي ټي اېم منځته راغلی دی. په بنو کې پنځوس زره پښتنو پخپل منځ کې هر ډول جغرافیوي او قبیلوي کرښې وړانې کړې وې او دیو متحد قام په توګه د خپل قامي تشخص او پاینښت د خونديتوب دپاره راوتلي وو.

د تحریکونو فطرت او پښتون ژغورنه غورځنگ

ارشاد ناصر وزیر

د نړۍ په معلوم تاریخ کښې چې کله هم د تحریک یا غورځنگ په نوم اولسونه راپورته شوي دي نو د هغې فطرت کښې درې څیزونه ډېر مهم وي: اول دا — چې دا د اولس یا قام د محرومیتو تسلسل چې کله نقطه عروج ته ورسې نو یوه نه یوه واقعې یا پېښې یې بهانه وگرځي ، په کومه چې اولس یا قام د طوفان په شکل کښې راپاڅي او ظاهري موخه یې د هغې یوې واقعې یا پېښې یا ستونزې د هواری مطالبه وي خو په پس منظر کښې یې هغه ټولې محرومۍ شتون لري چې دا اولس یا قام ورسره مخ پاتې شوې وي او د ظاهري ستونزې سره سم یې د خپلو مستقلو محرومیتو احساس هم په نظر کښې نیولې وي - دویم دا — چې د کومې ظاهري ستونزې یا پېښې په ترڅ کښې چې تحریک یا غورځنگ راپورته شوې وي ، د هغې متاثرین د پوره اولس یا قام څه مخصوصه برخه وي - ولې د دغې مخصوصې برخې سره په تحریک یا غورځنگ کښې پوره اولس یا قام ځکه اودرېږي چې دوي پکښې د خپلو مستقلو محرومیتو هواري یا د خپلو مستقلو گټو لټون کوي - دریم دا — چې د تحریک سر لښکر دا نه گوري چې ما سره څوک ولاړ دي او د څه د پاره ولاړ دي؟ بلکې دوي صرف خپل افراطي قوت ورباندې زیاتوي - نه د تحریک سره ولاړ اولس د پاره دا سوال مهم وي چې تحریک د څه د

پښتون پسرلی

پاره شروع شوه دے؟ بلکې دوي خپلې گټې پکښې ترلاسه کول غواړي - د تحریک سرلښکر دا سوچ نه کوي چې څوک د کومې قبیلې ، کوم تنظیم یا کوم گوند سره اړه لري یا یې په لاس کښې کومه جنایا نیولې ده - دارنگې کوم تنظیم یا گوند دا سوال پورته کوي چې د بل تنظیم یا گوند جنایا پکښې ولې شتون لري - دا درې مهم توکي چې په کوم تحریک یا غورځنگ کښې موجود وي نو ورته فطري تحریک وئیلے کېږي - په دغه تناظر کښې چې مونږ پښتون ژغورنه غورځنگ ته گورو نو عین فطري تحریک یا غورځنگ یې گڼلے شو - البته که چرته د پي ټي اېم سرلښکر یا سرلښکرانو دا بندېز نه وے لگولے چې زمونږ جلسو جلوسونو یا پرلتونو ته نورې جنډې مه راوړئ نو زما خیال دے چې دې کښې به د زیاتو جنډو رپولو د زغل په ترڅ کښې به د غورځنگ په افراډي قوت کښې نوره هم اضافه شوې وے او د غورځنگ به نور هم خپل فطرت ته نږدې شوه وے - اوس هر کله چې په نورو جنډو د بندېز خبره راغله نو د نورو جنډو خاوندانو ته پکښې د ځان د ورکېدو خطر محسوسېدے او په پي ټي ايم یې د یوې بلې جنډې لاندې د یو نوي تنظیم یا گوند شک کېدے شي - که څه هم پي ټي ايم په اوسني شکل کښې هم ښه کامیاب او موثر دے ، خو که د جنډو دغه بندېز یې نه وے لگولے نو د دې کامیابي او اثر نور هم زیاتېدے شو -

پي ټي اېم، روايتي ملتپاله گوندونو ته گواښ دی، زورور ځواکونو ته او که دواړو ته؟

ندیم "عسکر"

هغه کوم حالات وو چې پي ټي اېم يې پيدا کړ؟
دغه سوالونو ته د پښتون قومي سوال په پراخ تناظر کې کتل پکار دي .
پاکستان کې دننه د پښتنو ملتپاله سياست، په جغرافيايي يووالي، د ژبې او
کلتور د پرمختگ د پاره مناسب او ضروري گامونه، په شتمنيو خپل واک
او سياسي واک او اختيار، غوندې نکتو باندې راگرځي. دا نکتې
څرگندوي چې په دا هيواد کې د پښتنو ژوند ژواک له څنگه گواښونو
سره مخامخ دی.

همدا معروضي حالات وو او دي چې د پښتنو دوه ملتپاله گوندونو پکې
وده وکړه او اولس کې يې ريښې پخې کړې.
بيا څه وشو چې د اولس لويه برخه له دغو دواړو گوندونو څخه ليرې
شول، لا ليري کيږي او پي ټي اېم ته نيردې کيږي.
زما په نظر لاملونه يا وجوهات څه داسې دي.

پښتون پسرلی

پښتانه ځوانان له یوې خوا د ریاست څخه پردی او تر ټل شوي وو، له بلې خوا په روایتی ملتپاله گوندونو کې د دوی د پاره هیڅ ځای پاته نه وو. د دوی غږ چانه اورېدلی. پي ټي اېم دوی ته سټېج په لاس ورکړی او دوی د ښه صلاحیت اظهار وکړ.

د آبادۍ لویه برخه د ځوانانو ده او دوی ښه تعلیم یافته دي. په روایتی سیاسي گوندونو کې لیدر شپ آوټ ډېټې او یا هم نیم خوانده دی. د دوی او ځوانانو تر منځ د دوو نسلونو واټن دی. دوی و نه توانېدل چې ځوانان پوه کړي او یا د دوی په غوښتنو ځان پوه کړي.

پي ټي اېم د لوړو زدکړو خاوندان او پوهان ځوانان را وړاندې کړل چې هغوی په اولس کې ښه نوم و گټلی .

دوی به د هیواد د رسنیو د ناروا عمل، کورېج نه ورکولو نعرې خو ډیرې وهلې خو متبادل ذریعه ټولنیزې رسنۍ کارولو صلاحیت یې نه درلود. پي ټي اېم په ډېر ښه ډول ټولنیزې رسنۍ و کارولې او خپل غږ یې د نړۍ هر کونج ته و رسولی. دا صلاحیت ځوانان، ځان ته جلب کړل.

پي ټي اېم په ډېر لږ وخت کې ښه لاس ته راوړنې ولرلې. چې یوې خوا ته یې اولس په خپل زور او توان باوري کړل، بلې خوا ته یې روایتی ملتپاله گوندونه شکي کړل چې څرگندونې یې موږ اورو.

منځنۍ پښتونخوا، یا ټرائبل ایریاز کې څه بدلونونه داسې وشو چې منظر یې بدل کړو لکه ترهگری، د خلکو بې کوره کېدل، د نړیوالو مرستو خلکو ته هیڅ گټه نه رسېدل، ټولنیزو رسنیو په واسطه له نړۍ او خپل قامي وگړو سره ټینګ تړون، په مېن سټیریم سیاست کې فعاله برخه، د

پښتون پسرلی

فاتما مرجر او په پای کې د دوی خپل سیاسي غورځنگ داسې فیکتیز دي چې پي ټي اېم یې برلاسی ساتلی.

د دغه عواملو اثرات یواځې د منځنۍ پښتونخوا په پښتنو نه بلکې د پاکستان مېشتو ټولو پښتنو په اجتماعي نفسيات پرېوتل. دوی ته دا وېره ولېږده چې ریاست هیڅ بې هیڅه دوی بې کوره کولای او وژلای شي او څوک به یې د پوښتنې او لاس نیوي نه وي.

دغه وختونو دوی په خپل روایتی لیدرښت بې باوره کړل او دوی د یو داسې سازمان یا غورځنگ کمي په بشپړ توګه محسوس کړه چې د دوی ژغورنه په نره، په ډاګه او مؤثره توګه وکړي. او پي ټي اېم دا کمي په ښه توګه پوره کړه.

د پي ټي اېم مشرتابه د علاقايي او نړیوال صورتحال هم ښه ادراک کړی ځکه په خپل دریځ کې زیات وضاحت، څرګندوالی او د مقاومت روحیه لري.

پي ټي اېم تر اوسه د بېخي ډېرو ستونزو باوجود کلک پر میدان ولاړ دی. که همداسې و درېږي نو په راتلونکي کې به نه یواځي پښتون ملتپاله سیاست را ژوندی شي بلکې نور محکوم قامونه به هم خوځښت وکړي.

پښتانه د وینېدو په درشل کې

فریدالله "تراو"

کله چې د هند نیمه وچه او پښتني سیمې د انگرېزانو تر استعمار لاندې وې او د پاکستان وجود منځ ته نه و راغلی، د باچا خان په مشرۍ په پښتنو کې د لومړي ځل لپاره د پښتنو د حقه حقونو ترلاسه کولو لپاره د عدم تشدد مبارزه پیل کړه چې د خدایي خدمتگارو تحریک په نوم یادېدل. په پښتنو کې د عدم تشدد مبارزې پیل د انگرېزانو لپاره د خطر زنگ و، انگرېزان پر دې پوهېدل چې دا د عدم تشدد مبارزه له وسله والې مبارزې زیاته خطرناکه ده نو هغه و چې انگرېزانو به هر ځای د دوی د فعالیتونو مخه نیوه او له ډول ډول ستونزو سره به یې مخ کول او حتا وژل به یې چې د دې مبارزې سرلاري باچا خان ډېری کلونه په جېل کې تېر کړل؛ گناه یې دا وه چې غفار خان غوښتل پښتانه د نړۍ له نورو قومونو سره سیال کړي، له بې اتفاقی او تربگنۍ څخه یې د اتفاق او اتحاد پر لور سوق کړي او د علم په وسله یې سمبال کړي خو د علم په واسطه د دښمن مقابله وکړي. غفار خان له ډول ډول ستونزو سره سره بیا هم مقاومت کاوه خو له دغه حالت پښتانه را وباسي، بل لور ته په هندوستان کې هم د عدم تشدد مبارزه پیل شوه او د هند لویو تجارانو به له مهاتما گاندي سره د خپلواکۍ اخیستلو لپاره نغدي مرسته کوله، حتا ښځو به یې خپل گانه (سره زر) د مرستې لپاره ورکول خو د خپلواکۍ دغه یون روان وساتي

پښتون پسرلی

هغه و چې له ډېرې اوږدې مبارزې وروسته انگرېزانو هند ته ازادي ورکړه خو په دې شرط چې ځينې سيمې به ترې بېلوي او د اسلام په نوم به د مسلمانانو بېل دولت تاسيس کوي، هغه و چې د اسلام په نوم يې پاکستان رامنځته کړ خو په راتلونکي کې د بيا لپاره د انگرېز د قدم ځای پيدا شي او گټې يې خوندي کړي. انگرېزان چې د پښتنو سرسخت دښمنان دي او نه يې غوښتل چې خپلواک و اوسي بيا يې هم پښتانه د منافق پنجاب او د انگرېز جناح تر لاس لاندې يوې بلې کندې ته ورټېل وهل، خبره را لنډوم، په افغانستان کې د روس او د وخت افغان حکومت په مقابل کې امريکايانو او پنجابيانو افغان جهادي مشران د خپلو شومو اهدافو د لاسته راوړلو لپاره مستقيم او غير مستقيم وکارول چې په هغه وخت کې به هم غفار خان پښتنو ته نارې وهلې چې روان جنگ د روس او امريکې جنگ ده او قرباني يې افغانان دي، ده د جهاد دغه بهير ته هم د شک په سترگه کتل خو هغو پښتنو چې په جهاد کې يې برخه لرله او ملاتړ يې کاوه، د غفار خان غږ يې نه اورېده او د پرديو روزل شوو اجنټانو تر شا روان و او د هغوی په قوماندې يې پردی جنگ گاټه او د ويتنام وار يې په افغانستان کې ورته اخيست خپله يې گټه ونه کړه خو د خپلو وينو ثمره هم بل چا ترې يووړه او تر اوسه پورې د دغه جنگ گټه هم بل ته ځي، يوازې خس او خاشاک د دغه جنگ پښتانه دي او د خپل ځان په وژلو يې دغه اور بل ساتلی؛ ځکه وژل کيږي پښتانه ځوانان، کونډې کيږي پښتنې ښځې، يتيمان کيږي پښتانه بچي، د دغه جنگ هره بده د پښتنو په برخه ده، دا څلوېښت کاله پنجاب ادارې په لر او بر پښتون سيمو کې پښتون وژنه روانه کړې ده، دا څلوېښت کاله دومره څوک نه وو چې پر

پښتون پسرلی

وړاندې يې غږ پورته کړي او د پنجاب له دسيسو پښتون قوم خبر او را بيدار يې کړي او اصلي دښمن ورته په گوته کړي چې زموږ اصلي دښمن پنجاب دی، نه بل څوک، که په چا کې به يې د غږ پورته کولو هڅه او توان وليده، نو په يو او بل نوم به يې وژل، خو اخر هم د صبر کاسه ډکه شوه او د نقيب الله محسود وژنې په پښتنو کې د غچ او خپلواکۍ سکروته جل کړه، نږدې ده چې دغه جل په اور بدل شي او پنجاب لولپه کړي، هر چا غوښتل چې پښتون قوم د پنجاب له تورو منگولو خلاص کړي خو چا دغه جرئت نه کاوه، د يوه او بل په تمه يې شپې او ورځې سبا کولې، خونن داسې ورځ راغلې چې خدای ج دا پېرزوينه په منظور احمد پښتون، خان زمان کاکړ او محسن داوړ وکړه چې د پښتون ژغورنې په نوم يې د پنجاب پر ضد غږ پورته کړ او د پښتنو له تود هرکلي سره مخ شو، اوس په لکونو غبرونه پر يو غږ بدل شوي او د پنجاب له لعينې ادارې څخه د وژل شوو پښتنو پوښتنه کوي او ورک پښتانه پرې را پيدا کول غواړي، پر ضد يې پراخ لاريونونه ترسره کړل. پښتانه نور په خپلو سيمو کې د تپل شوي جنگ له منځه وړل غواړي، پښتانه د ښه ژوند حق غواړي، تعليم او سوله غواړي نور نو زغم پای ته رسېدلی او پښتانه به د هر څه پوښتنه کوي، د پښتون ژغورنې غورځنگ مخکښان بايد اوس په ولس کې د اتفاق او اتحاد لپاره کار وکړي، د دغه تپل شوي جنگ اصلي لوبغاړي ور وپېژني، گټه، تاوان، دوست دښمن بايد هر څه ورته روښانه کړي، د ولس په منځ کې بايد فکري او شعوري کار وکړي او سياسي شعور يې لوړ کړي او د ولس درېدلي ماغزه او فکرونه بايد په حرکت راولي، څو ټول پښتون ولس په يوه صف کې ودروي او پنجاب بايد پر

پښتون پسرلی

دې پوه شي چې پښتانه کله هم د ظالم پر وړاندې را جگ شي، خامخا
يې د ظالم گروان ته لاس لوړې او څو برابره غچ اخلي، انشاء الله نور د
پنجاب شوم اهداف خنثی کېږي او د پښتون ژغورنې دغه حرکت پسې
سپين سبا راتلونکی دی، پښتانه به خپلو تاريخي رواياتو او تراوونو ته په
کتلو سره د خپل برخليک پرېکړه په خپله کوي او له دغه حالته به ځان
را باسي.

یو سل او پینځویش کاله وشو چې د ډیورنډ کرښې پښتانه وېشلي دي

بهرزخان

یو سل او پینځویش کاله وشو چې د ډیورنډ لانجمنې کرښې پښتانه په لر او برکې وېشلي پراته دي. پاکستان دغه کرښه رسمي او د افغانستان اولس او مشران یې فرضی کرښه بولي. په دولسم نومبر کال ۱۸۹۳ کې د برطانوي هند په نمایندګۍ د سر موتمر ډیورنډ او د افغانستان د پاچا عبدالرحمان خان تر منځ په رسمي توګه پرېکړه شوې وه چې د ډیورنډ کرښه به د دواړو هېوادونو پوله وي. افغان تاریخ پوه او دانشور حبیب الله رفیع وایي د ډیورنډ د کرښې په رسمي توګه منل کوم لیکلی سند نه لري او دا چې د انګریز سره په غیر رسمي توګه دا کرښه منل د کمزوري پاچا عبدالرحمان خان مجبوري وه. په یو وخت په شمال کې د زار روس نه خپلې پولې ساتل او په شرق کې د غزیدونکي برطانوي هند سره ډغره وهل عبدالرحمان خان ته ډېره ګرانه وه نو ځکه یې هم د برطانیه سره عارضی سوداګري وکړه. په پاکستان کې هم یو شمیر قام پاله سیاسي ګوندونه د ډیورنډ کرښه د انګرېز د پښتنو د ویشلو پلمه بولي خو د ډیورنډ په کرښه د ښکاره دریز د خپلولو نه ډډه کوي. د پښتنو د مقبول غورځنګ پښتون تحفظ موومنټ دریز خو نیغ په نیغه د ډیورنډ په کرښه نه دی

پښتون پسرلی

څرگند شوی خو په لویو لویو جلسو کې د لر او بر یو افغان چغه وهي. د افغان پاچا امان الله خان د انگرېز نه په نولسم اگست کال ۱۹۱۹ کې د افغانستان د استقلال واگي په مستقیمه توگه اخستل د افغانستان د ازادۍ په معنا گڼل کيږي خو په اصلیت کې د اگست په نولسمه نیټه د برطانوي هند د هېواد د خارجه چارو اختیار بیرته گټل وو چې د عبدالرحمان خان له وخته د انگرېز په لاسو کې و. په کال ۱۹۴۷ کې د پاکستان د جوړیدو نه وروستو د ډیورنډ د کرښې د یوې غاړې د پښتنو واکمن پاکستان او د بلې افغانستان وگرځېدل. د ډیورنډ کرښه عملي پوله پاتې نه شوه کله چې روسي ځواکونه افغانستان ته ورغلل او پاکستان چې امریکا او د نړۍ نورو هېوادونو په ملاتړ، په لکونو افغانانو ته بغیر د بندیزونو پاکستان ته د راتللو لار پرانستله. ددې خبرې وروستو او بیا د ټول افغان جنگ په وخت کې د ډیورنډ د کرښې هیڅ بین المللي اهمیت پاتې نه و او پاکستان ته چې کوم افغانان د کډوالو په توگه ورغلي وو د هغوی نه مجاهدین جوړ کړل شو او په اسانه د ډیورنډ په دواړه خواو یې تگ راتگ کولو. دا کار د طالبانو په دوره کې نور هم اسان و ځکه چې طالبانو د خپل امارت بنیاد داسې ایښودل غوښتل چې د هغوی د مفکورې تر مخه د مسلمانانو په منځ کې پولې نه وي. خو خپرونکي وایي دا هم د پاکستان یو منصوبه وه چې د افغانستان اختیار یې په مستقیمه توگه په خپل لاس کې اخستل غوښتل. د طالبانو د دورې نه لا ډېر مخکې ډاکټر نجیب الله په وار وار ویلي وو چې پاکستان ترې د ډیورنډ د کرښې په رسمي توگه د منلو غوښتنه کوي. ډاکټر نجیب الله ته د هغه پلویان د ډیورنډ د کرښې شهید هم وایي. د عوامي نیشنل گوند مشر اسفندیار ولي خان وایي د پاکستان د داخله

پښتون پسرلی

چارو پخواني وزير نصرالله بابر ورته ويل چې يو ځل يې د طالبانو د مشر ملا عمر سره په قندهار کې ليدلي وو او د ډيولنډ د کرښې په رسمي توگه د منلو غوښتنه يې ترې کړې وه چې د ښاغلي بابر په وينا، ملا عمر پرې ډېر بد منلي وو. د پاکستان د دوه پښتون پاله سياسي گوندونو عوامي نیشنل پارټي او پښتونخوا ملي عوامي پارټي دريز دی چې د ډيولنډ د کرښې فيصله به د دواړو خواو اولسونه کوي. د افغانستان پخواني صدر حامد کرزی د خپلې دورې په اخر کې دا دعوه کړې وه چې د پاکستان سره يې د هېواد اړيکې ځکه سمې نه شوې چې پاکستان د ډيولنډ کرښه ورباندې په رسميت منل غوښتل او ښاغلی کرزی وايي د پاکستان د دغې غوښتنې منلو ته کله هم تيار نه و. د افغانستان د اوسني صدر ډاکټر اشرف غني دريز هم د نورو افغانانو نه بدل نه دی او وايي د ډيولنډ لانجمنه کرښه د حکومتونو د وس خبره نه ده ځکه چې د ډيولنډ د کرښې د منلو او نه منلو اختيار يواځې د کرښې دواړه خواو ته پراته اولسونه کولی شي. که يو خوا د پاکستان د پوځ مشر جنرل ضيالحق په وخت کې د ډيولنډ کرښه د افغان جهاد په نامه له منځه وتلې وه نو نن يې د پاکستان پوځي چارواکي لکه د برلن د ديوال په شان په ازغن تار او د وسپنې په جنگلو تړي. په وسني پاکستان کې د انگرېز د وخت پاتې دوو شخړو ته په بيل بيل نظر کتل کيږي ځکه چې د پښتنو په تقسيم ډيولنډ کرښه مستقيم سرحد غواړي خو د کشميريانو تقسيم نه مني او د هند سره گپه پوله د لاین اف کنټرول په نوم يادوي.

پښتانه باید څه وکړي؟

دیدار "وزیر"

د کوم وخت نه چې د پښتنو جغرافیایي وجود مات شوی دی له هغه وخت نه ترننه پورې پښتانه د زوال سره مخ شوي دي، هره لسیزه یې په غمیزه بدله شویده، د نړۍ د هر زورواکي د ستم په اسانه ښکار شوي دي، په داسې وخت کې چې قامونه د عروج په لوري مزل کوي بدبختانه پښتانه د زوال پر لور روان دي.

که یو لور ته د ژبې د زوال سره مخ دي، ولې بل لور ته د کلتور په ژغورنه کې بشپړ بریالي ندي.

که یو لورته د نړیوال سیاست سره غاړه غټی ندي، ولې بل لور ته د مشرتابه (لیډرشپ) د فقدان سره مخ شوي دي.

د پښتون افغان وطن د تقدیر فیصلې د اغیارو په لاس کې دي، په پنځه شپېټو ۶۵ میلیونه نفوس مشتمل قام د خپل راتلونکي فیصله خپله نشي کولای، څوک یې د وطن په لوټلو صرفه نکوي، څوک یې ژوند په نه بیه اخلي او پلوري، څوک یې په ژبه، تاریخ، کلتور، سیاست ملنډې وهي او څوک یې د عزتونو په لیلام کولو بوخت دي...!!! لاملونه یې څه دي؟

داسې کومې نیمگړتیاوې دي چې دا دومره لوی قام د خپل تقدیر واگې اغیارو ته په لاس کې ورکړيدي؟

زما په خیال لاملونه (وجوهات) یې ډېر واضح دي.

لومړی: بشپړ قام د نړیوالې سیاسي بیانيې سره اشنا ندی. مطلب دا دی چې پښتنو تر اوسه داسې سیاسي مرکزیت پیدا نکړ چې هغه دومره سیاسي ویشن ولري چې د نړیوال سیاست سره خپل نظر شریک کړي، تش د یوې محدودې جغرافیې د سیاست په خوله کې بند دي.

نه خو زموږ سیاست د نړیوالو قوتونو دمقادو د خیال ساتلو په لړ کې د خپلو مفادو تحفظ کړیدی او نه زموږ سیاست دومره تر اوسه قوي شو چې د نړیوالو قوتونو نظر او همدردی پښتون قام ته متوجه کړي.

لنډه دا چې زموږ قامي سیاست کمزوری دی، دخپلو قامي مفادو دفاع په نړیواله سطحه نشي کولای.

دویم: زموږ د ټولنې زیاته برخه قبایلي ده، دقبایلي ټولنې کره وړه هم داسې وي چې سیاسي شعور نه یې برخې وي، کوم قام چې اجتماعي شعور ونلري د هغه قام د تقدیر واگې به دبل چا په لاس کې وي.

قبایلي ټولنې د خپلو کرختو روایاتو په تقدس یقین ساتي، نه خو د نړیوال سیاست د رموزو نه خبر وي او نه دجغرافیایي حدودو د سیاسي کړلېچونو نه خبر وي، د داسې ټولنې وگړي ډېر په اسانه د اغیارو د مفادو د قربانۍ ښکار کیدلی شي.

دریم: مذهبي جنونیت زموږ د ډېرو ستونزو لامل دی، د ټولې اسلامي نړۍ په پرتله زموږ په ټولنه کې مذهبي جنونیت زیات دی، که سیمې ته بغدادی پیر راغلی موږ پرې بشپړ باور کړیدی، که د امریکا په نبراسکا پوهنتون کې د سرمایې د زیاتولو په لړ کې چېرته مذهبي، جهادي لټرېچر

پښتون پسرلی

لیکلی شویدی موږ د زړه د تله ورته هرکلی ویلی دی.

د دغه مذهبي جنونیت په خورولو کې هم زموږ د سیاسي مرکزیت نشتون وجه ده، که چېرې زموږ سره داسې یو مضبوط سیاسي مرکز وي چې د نړیوالو سیاسي مفاداتو سره یې د خپلو قامي مفاداتو اشتراک په نښ ډول مړی وي، بیا به زموږ پښتنه ټولنه د داسې مذهبي جنونیت سره مخ نه وای د کوم مذهبي جنونیت مثال چې په ټوله نړۍ کې نشته.

د قام د روښانه راتلونکي لپاره څه کول پکار دي؟

پښتانه باید څه وکړي؟

پدې لړ کې پښتانه باید شریک یو سیاسي مرکزیت ولري، یو داسې شریک سیاسي مرکزیت چې د جغرافیایي حدودو له کپو وړو سره سره د نړیوال سیاست سره هم خپل اواز همغږی کولای شي، د نړیوالو قوتونو د مفادو د خونديتوب په لړ کې خپلې قامي گټې هم خوندي کولای شي، دغه شریک قامي سیاسي مرکزیت به د سیمې او نړۍ په سیاسي بدلونونو کې خپله ونډه اخیستی شي.

د ۶۵ میلیونه نفوس په شمېر قام د دې جوگه کولای شي چې د خپل تقدیر واگې پخپل لاس کې ونیسي، نړیوال قوتونه خپل پروگرامونه چلوي، که څوک ژاړي او که خاندی پښتون افغان وطن به د نړیوالو د مفادو لوبغالی ضرور وي.

د نړیوالو د هرې اقتصادي، معاشي، جنګي او سیاسي پالیسیو دپلي کولو

پښتون پسرلی

ډگر به پښتون افغان وطن وي.

د شریک سیاسي مرکزیت گټه به دا وي چې هغه به حالاتو په نبض گوتې کېږدي دا به وگوري چې څنگه کولای شو چې دغه خوني حالات په دوستانه طریقه سره د قام په گټه راوړم.

مثال: اوس مهال پښتون افغان وطن زما په لاس کې وي زه به د نړۍ بادر تصور کېږم.

د چین او روسیې د اقتصاد مخه به هم ددغه څلور لاري (پښتون افغان وطن) په ذریعه نیسم چین او روسیه غواړي چې ددغه پښتون افغان وطن په ذریعه به زه خپل اقتصاد ته پرمختګ او دوام ورکوم.

اوس که زموږ سره یو شریک سیاسي مرکزیت موجود وي بیا داسې کیدلی شي چې په دغه خوني کشمکش کې د قامي، اجتماعي گټو خیال به په ښه ډول وساتلی شي او که موږ داسې د سیاسي انتشار سره مخ یو نړیوال به بیا هم خپل پروگرام وچلوي، موږ به پکې د قربانۍ گډوډي وو، پرته له لوی زیان څخه به هېڅ قامي گټه ونکړو.

اوس پکار ده چې پښتانه د یو شریک قامي سیاسي مرکزیت د رامنځته کولو په لړکې شریک گامونه پورته کړي.

نړیوال سیاسي، جغرافیایي بدلونونه او چلونه مو پر سر ولاړ دي، موږ چې څومره هم سستي کوو هومره به د قامي تباهی سره مخ کېږو، اوس باید پښتانه پدې فکر وکړي چې که زموږ قامي گټې له امریکې سره تړلي وي، بیا چې د امریکې ملاتړ په نړه او مشروط ډول وکړو، که د چین سره تړلي وي بیا باید د چین او روسیې سره خپلې قامي ستونزې او قامي گټې تر

پښتون پسرلی

بحث لاندې ونیسو.

که پدغه سیاسي او جغرافیایي بدلونونو کې پښتنو د شریک قامي سیاسي مرکزیت د رامنځته کولو په لړ کې عملي گام پورته نکړو دا به د پښتون قام د راتلونکي یو نیم سلو کالو دپاره په خپله د تباهی د لاسلیک په مانا وي.

د شهید نقیب الله "مسید" پېښه!

سپ "اوغان"

داسې کیسه وه چې د ۲۰۱۸م کال د جنورۍ میاشتې له دریمې نېټې پر مخ پاته پوستونه خپریدل چې د نقیب الله مسید په نوم یې یو ځوان سره له نورو دوو ملگرو له چېل ګارډن سهراب ګوټ (ګلشېر اغا هوټل) کراچۍ نه پولیسو اوچت کړیدی، دلته په کراچۍ ښار کې دا خبرې عامې وې دخلکو یو سوچ جوړ شوی وو، چې پولیس راځي او عام خلک په ساده جامو کې پورته کوي، نو زه خپله یو ځل پورته شوی وم لږ معلومات وو راته چې څنگه خلک وږي او له عدالته لیرې یې له ځانه سره ساتي بیا شل شل لکه روپۍ ترېنه غواړي، چې څوک یې وس نلري په هغه د ترهګر توره ټاپه ولگوي، او په Fake Encounter کې مانا له محکمې لیرې یې ووژني، نو په حقیقت کې پرېشانی په مخه کړي وو، بیا داسې شپې ورځې تېریدې د جنورۍ پر ۱۶مه نېټه د یو ملګري په واده کې وو، د شپې حال راغی چې نقیب الله مسید یې وژلی دی، له واده سمدلاسه کورته راغلود شپې ۲ بجې وې فېسبوک پانې ته لارم چې کتل مې گهیځ افغان چې زموږ د ژوب مندوخل همفکره ملګری دی، په یو پوست کې زه او هاشم خان مندوخل Mentioned کړي غوښتي وو، هلته د نقیب الله مسید د مړینې عکسونه او لنډه کیسه لیکل شوي وه، اندېښنه مې نوره سپړا شوه، خیر نیمه شپه وه ویده شوو، سهار چې

پښتون پسرلی

راپاڅیدم بیا فېسبوک پانې ته لارم المزبب مسید وېلېو جوړه کړې وه او لیک یې کړی وو چې د نقیب الله مسیدمړی په کراچی چېپا سردخانه صدر کې اېښودل شوی دی د نقیب الله شهید کورنۍ ته خپل مړی نه ورکول کيږي او هغه خلک وایي چې د پولیسو سخت هدایات دي، چې دا یو ترهگر دی دا به په ایدهي قبرستان (د لا وارثو په هدیره) کې ښخوئ، دا د جنورۍ ۱۷مه نېټه وه، خیر د ورځې پر یوه بجه د هاشم خان مندوڅېل پوستونه خپاره شول چې د شهید نقیب الله د کورنۍ موبایل شمېرې او معلومات یې غوښتي وو، له دوه ساعته هڅو وروسته هاشم خان مندوڅېل په پښتون ولس خصوصاً ځوانانو چیغه ګډه کړه چې راشئ! د چېپا سردخانې مخې ته او تر هغو به نه څو تر څو چې خپل مړی ترلاسه نکړو، ما هاشم مندوڅېل ته زنگ وکړ حال مې ورسره وشو، بیا مې مخلص مندوڅېل ته زنگ وکړ چې داسې کیسه ده راځه له ځانه سره مې خپل یو بل تربور شفیق افغان هم را روان کړ، هلته ورغلو، هاشم خان مندوڅېل، گهیڅ افغان، رحمت شېرانی، اولسیار کاکړ، محمودشاه مندوڅېل او د شهید نقیب الله د کورنۍ څو تنه ملګري چې سیف الرحمن مسید پکې موږ پېژانده هم وو، نن سبا د پارلمان غړی دی، پدې وخت کې مو د چېپا والا سره خبرې وکړې هغوی د شاه لطیف ټاون د پولیسو د تانې خط وغوښتی چې د شهید نقیب الله مړی راته وسپاري بیا څه ملګري لکه سیف الرحمن مسید، امجد مسید او د نقیب الله د کورنۍ هغه اخشی د لاسلیک او خط لپاره مو هلته ولېږل، څه وخت وروسته چې مو حال وشو هغو ویل چې پولیس والا نه راسره رضا کيږي، ما له هاشم مندوڅېل سره مشوره وکړه چې یو احتجاج به وکړو هغه راته وویل چې

پښتون پسرلی

وو سمه ده خلک راوغواړه ما د پښتونخوا ملي عوامي پارټۍ د سیند نایب صدر سکندر خان یوسفزي او صوبایي ډپټي سیکرټري نورالله خان ترین ته زنگ وکړ هغو راته وویل چې ځوانان تیاروو بس درغلو فکر مه کوئ چې موږ د احتجاج خبرې ورته وکړې پولیسو پدې شرط مړی راکړو چې په خاموشۍ به یې وباسئ او سیدا به یې خپلر کلي ته وړئ، هېڅ ډول رسمونه به دلته نه ترسره کوئ، بس خط یې راوړو د شهید نقیب الله مسید مړی مو ترلاسه کړو، په اسلامي او پښتني طریقه مو غسل ورکړو، تابوت او اېمبولنس هرڅه تیار شو، دلته موږ فېسبوک پانې ته په ژوندۍ بڼه کې ویډیوگانې ورشروع کړې او خبرې اترې مو پکې وکړې، له قاضي او محکمې لیرې وژنه موبه کلکوټکو وغندله، د هاشم خان مندوخیل د پانې ویډیو ډېره عامه شوه، زموږ یو ملگری دی دخیر پښتونخوا په کراچۍ کې اوسیري په ورځپاڼو کې کار کوي علي ارقم نومیري هغه موږ ته وویل چې موږ د کراچۍ پرېس کلب ته درځو د شهید نقیب الله مسید له مړي سره د پاکستان حکومت ته خپل فریاد ور اوړوو ریکارډ کوو، هغه دا مشوره رد کړه ځکه هغه وویل دا وخت دسپې ۸ بجې دي او پرېس کلب پر پنځه بجې وختي لا بند شوی دی، هغه زیاته کړه چې تاسې سهراب گوټ ته مړی یوسئ هلته به سپر هایوې بنده کړئ چې د کراچۍ ښار تر ټولو مهمه لار ده او هلته ټول پښتانه اوسیري بس موږ هم پدغه خبره عمل وکړ خو چې هلته ورغلو ماحول بدل وو، ځکه چې دا د پولیسو د اېس پي راو انور ولسوالي وه او هغه له ۴۴۴ نه بره پښتانه وژلي وو، او ډېر خلک یې اغوا کړي هم وو، بس چې د جنازې لمونځ وشووهغو خلکو له خپلې وېرې او ترهې ویل چې بس تاسو خپلو کورونو

پښتون پسرلی

ته لار شئ موږ د شهيد نقيب الله مړی وزيرستان ته وړو، هلته د پوليسو گادۍ هم گرځيدلې چا دا هم وويل چې د پوليسو ټيليفون راځي، د نقيب خپلوانو ته يې وويل چې ځان وباسئ د خلکو له منځه گني نور تاوان درکوو، د شهيد نقيب خپلوانو زاری کولې بس تاسې زياته لار شئ موږ نور احتجاج نه کوو، چې موږ نا اميده شوو، بيا موږ خپلو ملگرو دا پرېکړه وکړه چې اعلان به کوو چې سبا د په ټول ملک کې لاريونونه وشي او په خصوصي توگه پرکراچۍ پرېس کلب بيا تاسو وليدل چې د جنورۍ پر ۱۸مه نېټه د پاکستان په لسو لويو ښارونو کې لاريونونه وشول او د قامپاله گوندونو خصوصاً PkMAP ډېر مهمه رول وو پکې ځکه چې هغه وخت پښتون تحفظ مومنټ نه وو، د دې گوند غړو ته افرين وایم ورسره د عوامي نېشنل گوند NYO هم د فداکار تر يوه حده ښه مرسته راسره وه، سول سوسائيتي جبران ناصر او داسې نور ډېر گڼ شمېر خلک راغلو. دلته دا شعر را په ياد شو چې:

د ډار په ښار کې به باغي باغي لهجه عامه کړم
زه به کيسې وکړمه داسې چې کيسه عامه کړم

خبره تر بين المللي رسنيو ورسېده، د خلکو په زړونو کې هغه ډار او وېره ختمه شوه، بيا په د سبا ماسپښين د جمعې له لمانځه وروسته د جنورۍ په ۱۹مه نېټه په سهراب گوټ کې لاريون وشو په ماښام تعزيتي کمپ لگولواعلان وشو او په همدغه شپه پاکستاني الکتراينک مېډيا زموږ ملاتړ وکړو، خصوصاً جيو نيوز شاه ربې خانزاده ځانگړی راپور خپور کړو، په

پښتون پسرلی

دا سبا تعزيتي كېمپ د گرېنډ پښتون جرگې په نامه جوړ شو، د پوليس اوسر او انور له خپلې دندې ايسته كړل شو، دا كېمپ په سهراب گوټ كې د لويې لارې (Super High Way) تر څنگ په ډېره سوليزه طريقه ۱۲ ورځې فعاليت درلود د شهيد نقيب الله پلار محمدخان لالا به سره له قبايلي مشرانو او ډېر شمېر پښتنو ناست وو او د هرې سياسي پارټۍ مشران راغلو چې له موږ سره يې غمرازي وكړه، د پوليسو دا له قاضي او محكمې ليرې د سپينو خلكو د وژنو يې په سختو ټكو كې غندنه وكړه، په رښتيا هم دا يو بل موږ وو، چې كله د لر او بر پښتون اوغان نواب محمداياز خان جوگيزی صيب د پښتون قامي جرگې كنوينر د پښتونخوا ملي عوامي پارټۍ مركزي رهتما راغلی او د مشر محمودخان اخكزي پيغام يې راوړی او دلته يې پښتنو ته ډېرې په زړه پورې خبرې وكړې، اوسنی وزيراعظم عمران خان چې د PTI چيېرمېن دی راغلی ډېرې غټې غټې ژمنې يې وكړې، خو ارمان چې لا ترسره شوي ندي، او دغه راز د جمعيت اسلامي مشر سراج الحق او د عوامي نېشنل گوند سيكرټري ميا افتخارحسين، سنيتر شاهي سيد د فاتا مشران او ډېر محترم پښتانه هم راغلو د دې كېمپ خرڅه مسيد قبيلې پر ځان كړه شپږمېلونه كلدارې چنده يې سره جمع كړي وه، پدې تحريك كې له موږ سره يوشمېر اردو او سيندي ويونكي ځوانان او پېغلې هم وې لكه جبران ناصر، نغمه شيخ... چې د بشرحقوقو دغوښتلولپاره كار كوي، دلته تعزيتي كېمپ له منظور پښتين هم د يو عام ځوان په توگه راغلی خبرې مو وركړې ښې خبرې يې وكړې زما په روميي ځل ورسره ليدل وشو، ډېر يې متاثره كړم، د شهيد نقيب الله فاتحې ته د پښتونخوا ملي عوامي پارټۍ ملي مشر محمودخان اخكزي راغلو او

پښتون پسرلی

دهرډول ملاتړ ډاډ يې ورکړو، موږ ته يې داسې وويل چې خپل کار پرېږدئ ټول پدې کار پسې ودرېږئ، کور ودان له يو پښتون ملتپال مشر نه هم دغه تمه وه، هغه مشر محمودخان اخکزي ترسره کړه او لا هم لگيا دی.

بيا د پاکستان په ستره محکمه (سپریم کورټ) کې د شهيد نقيب الله مسيد کېس داخل شو، د پوليسو آي جي سربراهي کې يو تفتيشي ټيم جوړ شو، قانوني کاروايي شروع شوه، د نقيب الله په خلاف ټول الزامونه دروغ شو، راونور ۴۴۴ انسانانو قاتل ثابت شو او غلی شو، سپریم کورټ دنيولو حکم وکړ خو راونور د ډېرو زورورو په لاس کې وو، لدې ځايه منظورپښتین لاپو بېرته وزيرستان ته هلته يې د مسيد تحفظ مومنټ (MTM) په نامه خلک راټول کړل، بنو ته راغلو دلته يې طاقت نور هم سېوا شو پسې، پېښور ته لاپو لدې ځايه بيخي زيات پښتانه ورسره ملگري شو (نظيف لالا، ډاکټر گل مرجان، ډاکټر سيدعالم مسيد، ډاکټر عبدالحي وزير، پښتون جنرال، تورزن اوغان، اغلې ثناء اعجاز...) او پښتون لانگ مارچ پيل شو، د اسلام اباد پرخوا روان شوهلته پښتون پرلت پيل شو او دلته د پاکستان رسنيو په هره خواله لاس پورته کړو، ځان يې کناره کړ او موږ سوشل مېډيا ته مجبور شو، لا ترننه پورې ځوانان پر فېسبوک او ټويټر خپله مبارزه دوامداره ساتلي ده او وروسته داسلام اباد پرلت له بيا ټول سياسي مشران ورغلو، چې مشر اسفنديار ولي خان او ملي مشر محمودخان اخکزي په خصوصي توگه پکې وو، اولس ته يې ويناوې وکړې او دهر قسم ملاتړنه بلکې دا کار يې د ځان وگڼلو، محسن داوړ همدلته ورسره ملگری شو، دلته د ازاد اوغانستان د اولس له موږ سره

پښتون پسرلی

او د اولسمشر اشرف غني ټوټې چې خومره تعريف يې وکړم کم دی، د نړۍ په گوټ گوټ کې د پښتنو او غانانو لاريونونه چې موږ ته يې په صحيح مانا کار اسان کړو او داسې دا د اسلام اباد پرلټ د فرورۍ تر ۹مې نېټې پورې وو. بيا د پاکستان لومړي وزير شاهدخاقان عباسي پرلټ کوونکي د منظور پښتین په مشرۍ کې وروغوښتل او ژمنه يې ورسره وکړه چې ستا ټولې مطالبې موږ درسره منو تاسو پرلټ ختم کړئ، منظور پښتین پرلټ ختم نه بلکې يوه مياشت معطله کړو، چې پدې يوه مياشت کې به موږ په ټوله پښتونخوا کې جلسې او جلسونه وکړو، پښتون اولس به له ځان سره ملگری کړو ځکه چې دوی خو دا کار يوازې د مسيدو او قبايلو لپاره روان کړی وو، دلته خو مسيد تحفظ مومنت پر پښتون تحفظ مومنت بدل شو خبرې نورې پراخې شوې ځکه چې پښتانه وايي (د قام ناتار په قام راگرځي) او منظور پښتین لومړۍ چيغه په جنوبي پښتونخوا وکړه، ضلع شيراني درزنده استقباليه جلسې او د مارچ پر نهمه نېټه د ژوب ولسوالۍ پراخه جلسه په دا سبا په کلاسیف الله کې لويه جلسه او هم پدغه ورځ د پشین ولسوالۍ په خانوزۍ ښار کې جلسه په ۱۱مه نېټه د جنوبي پښتونخوا ستر مرکزي ښار کوټه کې لويه جلسه او دا راز د اپرېل پر ۸مه نېټه د لوی افغانستان د ژمي پايتخت پېښور کې يوه جلسه وشوه، لاهور، سوات، کراچۍ، ديره اسماعيل خان، بنو جلسې وشوې، د رياست لخوا د هرې جلسې لپاره اولس ته ډېر گواښونه وښودل شو، او د هرې جلسې پر زموارانو کارکوونکو FIRs کټ شو، غير قانوني تنگ شو، جيلونه، وهل، ټکېدل... بې شمېره زيات کړاوونه اولس وگالل خو د تحریک د مشر منظور پښتین په مشرۍ کې د سولې او حق لاره پرې ښوده، او لښکر

پښتون پسرلی

لا مخ پر وړاندې روان دی، که د پاکستان چلوونکو د عقل پوهې څخه کار نه واخستلو دا به دوی ته ډېره په تاوان تمامه شي، او دوی به په نړیواله کچه نور پاتې راشي، دا خبره خو تر لمر سپینه ده چې د ظالم او مظلوم په جنگ کې بریالیتوب همېشه د مظلوم په برخه وي، او خدای ج وایي چې زه د مظلوم ملگری یم، نو دا جهان ته معلومه ده چې موږ پښتانه مظلومان یو.

زموږ د تحریک یوه بله مهمه برخه د پښتون مترقي لیکوال ادبي ټولنې دیره اسماعیل خان خانګې په پښتون لانګ مارچ کې ډېر ښه رول وو، د ملګري شوکت عزیز وزیر ترانه "دا څنګه ازادي ده" باندې پښتون پرلت ته یو نوي انرژي وربخښله ... د ملګري شوکت عزیز باغي مکمله ترانه شاعر او سندرغاړی ځوان دی.

ځوانان مو قتل کيږي

دا څنګه ازادي ده؟

کورونه مو وړانيږي

دا څنګه ازادي ده؟

پښتون پکې غرقیږي

دا څنګه ازادي ده؟

انقلاب انقلاب انقلاب

چې نه راکوي موږ له حقوق دانسانیت

په کار چې باید وکړو سپېڅلی بغاوت

ملالې مو بوریري

دا څنگه ازادي ده؟

سترونه یې ماتیري

دا څنگه ازادي ده؟

انقلاب انقلاب انقلاب

ته وایه چې غدار یې خو زه د حق پاڅون یم

د جبرلاس د مات شو منې به مې پښتون یم

بمونه دي درزیري

دا څنگه ازادي ده؟

وحشت دی لا خوریري

دا څنگه ازادي ده؟

انقلاب انقلاب انقلاب

مور ملگري شوکت عزیز باغي او پښتون مترقي ليکوال ادبي ټولنې ته
افرين وايو، له هغه وروسته بيا د عبدالغفور لېوال صيب پښتون ته ژوندون
غواړو چې د خواږه ږغ خاوند کرن خان وويله او داسې نور گڼ شمېر
ملگري.

د شهید نقیب الله مسید ذاتي ژوند:

نقیب الله د منځنۍ پښتونخوا (فاتا) جنوبي وزیرستان مکیڼ اوسیدونکی وو، په قام مسید وو، د پلار نوم یې محمدخان مسید دی یو بل ورور چې تر نقیب مشر دی فریدالله نومیري او په عربو کې په مزدوری بوخت وي، نقیب الله خپلې مورکۍ نسیم الله بللو د نقیب الله واده شوی وو دوه لوڼې او یو زوی هم لري، نقیب الله ډېر امن خوښوونکی، نرم او خوږ ژبی ځوان وو، پخپل ژوند کې یې د ښو جامو انځورونو، مېلو ځوانانو او انځورګۍ سره زیاته مینه درلوده، فېسبوک یې په ډېر تماشه اند از کارولو چې ۲۵۰۰۰ فالورز لري، دلته په کراچۍ کې له تېرو اتو کالو راهیسې په مزدوری بوخت وو، له پلار محمدخان کاکا سره یې زما ډېر ملاقتونه شويدي، یوه ورځ یې ډېرې کیسې راته وکړې، د کاروبار اړوند یې راته وویل چې نقیب الله خوږ سپری وو ما ډېر نه تنګولو چې څه به یې راوړی ما به ورته وویل صحیح ده، بیا یې یوه ورځ راته وویل چې لالکه زه به د کپړو دوکان راباسم په مزدوری کې بچت نشته بیا څه پیسې ما ورکړې او څه فریدالله ورته راولېږلې ده دوکان خلاص کړ، میاشت یې هم نه وه پوره چې دا تور مخي ورله راغلو اوچت یې کړ او مړ یې پر نورو لاسو کورته راوړو، واقعي محمدخان کاکا ډېر ښاغلی قبایلي مشر او غیرتي ساده پښتون دی، خانه خرابي یې تل خطا کوي، زموږ د قام یوه لویه بدبختي نالوستې ورځ هم ده، هسې خو د شهید نقیب بابا بالکل لکه د مشال خان او ملالې یوسفزۍ پلارونه الله د ټولو پښتنو لږ اوبر ته سوله راوړي. آمین

ټولو پښتنو مبارزه کړیده او کوو به یې تر هغو پورې چې موږ ژوندي یو

پښتون پسرلی

داسې، یو داسې لیک اړتیا لرله چې زه پکې موجود وم، هغه واقعات د
قام امانت وي، ځکه مې تر خپل قلم لاندې راوستلې.

مننه

نر پښتین باتور پښتین

منظور پښتین منظور پښتین

خپل اتلان وپېژنئ / ایپي فقیر

لیک: آیاز یوسفزی

د پښتون قام د ویاړلي تاریخ په هر یوه باب کې په قام، وطن او خپلواکۍ
مټین یو نوم خامخا وي. د وخت هر فرعون له خدای په دې قام کې
وخت په وخت او قدم په قدم یو موسا اړومرو زېږولی دی. د هر دور
سامراج چې کله هم د دې قام خپلواکۍ، خاورې، عزت، غیرت، کلتور
او ناموس ته سپک کتلي دي نو قدرت په دې قام کې د سرو سترگو یو
خاوند راپیدا کړی دی چې د سامراج مخې ته ودرېدلی دی او د خپل
سر په بیه یې د خپلې خاورې، خپل اولس، کلتور، دین او تاریخ په سر
نگ کړی دی.

پیرنگی هم د تېرې شوې پېړۍ یو ستر سامراج ؤ. د دغه سامراج د شر نه
پښتنه خاوره هم په امن نه وه خو د پښتنې خاورې خوراک ډېر گران او
ناشونی کار دی. پیرنگي چې کله دلته خپل ناولی قدم کېښود نو گام په
گام ورته په خپلواکۍ مینانو لارې بندې کړي دي او هغوی یې په قلاړه
نه دې پرېښودلي. د خپلواکۍ او خپلې خاورې او اولس په دغه ورکو
مټینانو کې یو حاجي میرزالي خان هم ؤ چې د نیا یې د ایپي فقیر په نوم
پېژني. د پښتون قام دغه ویاړلی اتل د ۱۸۹۷ میلادي کال شا و خوا د
وزیرستان توچي نومې سیمه کې د کهجوری سره نژدې په کرته نومې
کلي کې د ارسلاخان کره زېږدلی ؤ. د نیکه نوم یې محمد آیاز خان ؤ او

پښتون پسرلی

په خټه اتمانزی وزیر ؤ. دوی ټول څلور وروڼه وو، مشر مولانا شیرزمان خان ؤ، دویم میرزالي خان ؤ چې نړۍ یې د فقیر ایبي په نوم پېژني، دریم مُلا میرزمان خان ؤ او د ټولونه کشر گُل زالي خان ؤ، مُلا میرزمان خان په خپل طبعي مرگ د فقیر ایبي د غزا گانو له پېله مخکې مړ ؤ، گُل زالي خان د غزاگانو د پیل په وروڼو ورځو ژوندی ؤ او مشر ورور مولانا شیرزمان د میرزالي خان سره اوږه په اوږه ولاړ ؤ او په ۸م جون ۱۹۴۷م کې په حق ورسېدلو.

میرزالي خان ورومبۍ زدکړې د خپل پلارارسلا خان نه کړې وې، بیا یې تر څلورم ټولگي په یوه سرکاري سکول کې زدکړې وکړې او وروستو بیا بنون ته د مذهبي زدکړو لپاره لاړو. خو څه موده پس بیا بیرته توجۍ ته راغلو او د داوړو په سیمه کې یې خپلې زدکړې پیل کړې. دغه وخت میرزالي خان ایله د دولس کلونو ؤ چې پلار یې مړ شو. د پلار د مرگه وروسته د ده مشر ورور مولانا شیر زمان د کړتۍ جاییداد خرڅ کړو او په سپلگه او شام کې یې زمکه واغیسته. هلته یې جومات، کور او حجره جوړ کړل. د شام په زمکه یې هم ودانۍ جوړې کړې. په دغه وخت کې میرزالي خان یو ځل بیا د نورو زدکړو لپاره بنون ته لاړو. هلته د ده د پاکیزه سیرت او ښه سړیتوب له کبله د هغه وخت یوه نوموړي عالم قاضي شیر زاده خپله لور ده ته په نکاح کړه.

میرزالي خان د واده نه وروسته بیرته سپلگۍ ته لاړو خو د مور د مرگه وروسته یې سپلگه پرېښوده او د داوړو په ایبي نومې کلي کې مېشته شو او هلته یې د مولوي عالم خان څخه د درس و تدریس لړۍ بیا پیل کړه.

پښتون پسرلی

ياده دې وي چې د وزيرستان پښتانه ايوب ته آئېپ وايي، ايبي کلي په اصل کې ايوبي کلي دی خو د وزيرو، مسيدو او داوړو د ځايي گړدود له کبله په آئيبي کلي مشهور شو او د آئيبي نه ايبي شو او اوس يې ټول خلک په همدغه نوم پېژني.

ميرزالي خان ته د ايبي کلي خلکو يو کور، جومات او ججره جوړه کړه او د لرې لرې کليو او بانډو نه به ورته هلته خلک د روحاني فيص ترلاسه کولو لپاره راتلل.

په کال ۱۹۲۸م زېږدیز کې چې ميرزالي خان کله د حج نه راستون شو نو د فقيری او بزرگۍ ډولپوره يې په ټوله سيمه کې لا نوره زياته شوه، د خلکو ورسره بې کچه عقيدت پيدا شو او هم په دغه موده کې د ميرزالي خان نه د فقير ايبي په نوم مشهور شو او لا تر نن ورځې يې نړۍ په همدغه نوم پېژني.

په کال ۱۹۳۴م ميلادي کې يې د جلال اباد د يو نامتو صوفي سيد حسن الگيلاني چې د نقيب صېب په نامه يې شهرت لرلو، لاس نيوه وکړه. په ستنېدو يې په ايبي کلي کې لنگر پيل کړو او ورسره په عبادت او رياضت کې هم مشغول شو.

ژوند يې همدغسې په عبادت، رياضت او د خلکو په خدمت کې روان ؤ چې په ۱۹۳۶م کې يوه پېښه رامنځته شوه کومې چې د يو صوفي فقير ايبي نه يو مجاهد ايبي فقير جوړ کړو او يو گوشه نشين عابد او صوفي يې گوريلا جوړ کړو، د پښتون قام چې گويرا يې ترې جوړ کړو.

پېښه داسې وه چې د بنو د جناو خيلو يو ځلمي امير نور علي شاه د

پښتون پسرلی

جناوخیل (غیسکي) د یوې هندوې کورنۍ د جینۍ رام کوري سره واده وکړو، هغه مسلماننه شوه او نورجهان نوم یې ورله کېښودو. د هغې پلار (میوه رام) مړ ؤ خو تره هرنام داس او مور منسه دیوي یې د امیر نور علي شاه خلاف د بنو د ډومیل په تانه کې عریضه وکړه او تور یې پورې کړو چې هغه زمونږ جینۍ په زور مسلماننه کړې ده او نابالغه هم ده چې واده ورسره کول په قانون کې جرم دی. هغوی دا تور هم پورې کړو چې امیر نور علي شاه د رام کوري سره سره د هغې د پلاره له کوره بلها سره او سپین زر هم وړي دي. خو حکومت چې کله د هغه کور ولټولو نو هېڅ هم نه وو. د رام کوري (نور جهان) کورنۍ څه وخت پس خپله وړومبۍ عریضه یې بیرته واغیسته او بله یې وکړه چې زمونږه وړومبۍ عریضه زمونږ تېروتنه وه او مونږ په امیر نور علي شاه هېڅ دعویداري نه لرو. امیر نور علي شاه د دغه دویمې عریضې سره لږ په ساه صورت شو خو بیا هم د احتیاط له مخې د خپلې میرمن سره د سورنۍ د سیمې پک اسماعیل خیل ته د خپل ماما د زوي میرزالي خان کره لاړو.

کله چې د بنو هندوان د دغه پېښې نه خبر شول نو ټولو په رام کوري (نورجهان) د ننگ کولو او د هغې د مور منسه دیوي او هرنام داس د مرستې کولو اعلان وکړو او په ګډه یې د بنو په تانه کې د امیر نور علي شاه او د هغه د خپلوانو پر ضد استغاثة وکړه.

پیرنګي ډپټي کمشنر د دغه استغاثې نه پس د امیر نور علي شاه کشر ورور امیر عبدالله شاه راوبللو او په سختۍ یې ورته رام کوري (نور جهان) د سپارلو وینا وکړه. خو امیر نور علي شاه د خپلې کور ودانې د بیرته سپارلو په ځای د سپین وام په لاره افغانستان ته د تګ پرېکړه وکړه خو یوه

پښتون پسرلی

مسلمان سب انسپکټر ارباب عطاءالله خان ورته خبرداری ورکړو چې پیرنگي ستاسو د نیولو پوره پلان جوړ کړی دی نو ښه به دا وي چې بل خوا مخه وکړئ. دواړه وروڼو په خپلو کې مشوره وکړه او د افغانستان په ځای یې د شمالي وزیرستان شام نومې سیمې ته د تگ پرېکړه وکړه. خو دا کار هم ونه شو ځکه چې څو بې ننگه او خود غرضه مشرانو ترې د بدرگې په نوم هر پنځه میله پس شپږ شلې روپۍ غوښتلې. نو دوی د ټانک په لاره په ټیکسي کې د تگ پرېکړه وکړه او له قصده یې د یوه هندو ټیکسي راونيولو. خو له بده مرغه چا مخبري کړې وه نو چې کله د غوریوالی تانې ته ورسېدل نو سمدلاسه ونيول شول. دغه وخت تانیدار د رام کوري (نور جهان) نه د نوم تپوس وکړو نو هغې ورته وویل چې زما نوم اسلام بي بي دی او هم د دغه ورځې نه په اسلام بي بي مشهوره شوه. د نیولو نه پس جیل ته ولېږلی شوه.

یوه هندو سرجن هغه له قصده شپږ میاشتې نابالغه ثابته کړه حالانکې د ډومیل په تانې کې یې عمر د قانون تر مخه پوره ؤ. یوه پیرنگي ډپټي کمشنر اسلام بي بي سمندر شاه نومې یوه سیکه ته په دې شرط وسپارله چې کله بالغه شي نو بیا به ترې په عدالت کې بیان اغیستی شي.

په دغه کار د بنو مسلمانانو ډېر بد وگڼل، د سمندر شاه په کور وروختل او هغه یې د اسلام بي بي سره په کور دننه بندي کړو، ځینې ځوانانو په چاوڼۍ ورختې وکړه او څوک د ډپټي کمشنر په بنگله ورغلل. او دا لړۍ څو ورځې همداسې روانه شوه چې بلها حکومتي ودانیو او املاکو ته پکې بلها زیان واورېدلو.

پښتون پسرلی

پیرنگي چې دغه بد حال ولیدلو نو اسلام بي بي يې د بزرگ خیلو یوه مشر ملک تجلي خان ته وسپارله

خو کله چې حالات لږ سم شول نو د ډیټي کمشنر او پولیس سپرنټنډنټ په مشرۍ کې د پیرنگي فوځ د ملک تجلي خان په کور ورغلو او اسلام بي بي يې په زور راوويسته او بوگائی نومې یوه نوموړي هندو سوداگر هغه په خپل موټر کې د هندوستان هوشیارپور ته یوړه.

امیرنورعلي شاه يې قید کړو او د هرې پور جیل ته يې واستولو چې څه موده پس راخوشی شو.

د پیرنگي په دغه ناروا او یو اړخیزه پرېکړه د بنو مروتو او خټکو ډېر بد وگڼل او د حکومت پر ضد يې لاریونونه پیل کړل. د توجی وزیر او داوړ چې کله د دغه پېښې نه خبر شول نو هغوی هم میدان ته راودانگل. په ۱۱م اپریل ۱۹۳۶م کې د بنو عالمان او مشران راغلل او د عیدکو په کلي کې يې د داوړو د علماؤ، ملکانو، سپین ږیرو او مشرانو سره یوه ستره جرگه وکړه، حاجي میرزالي خان هم په دغه جرگه کې گډون کړی ؤ. جرگې پرېکړه وکړه چې باید پیرنگیان دې زر تر زره اسلام بي بي مسلمانانو ته وسپاري گڼې پایله به يې ښه نه وي.

په دغه وخت کې د داوړو سترگې یواځې حاجي میرزالي خان ته راوگرځېدلې خو هغه بیخي غلی پاتې شو او پټ په پټه به يې د بنو د مشرانو سره خبرې اترې کولې. د داوړو مشرانو پسې څو ځل سوال جواب وکړل خو حاجي میرزالي خان به جواب نه ورکولو خو اخیر يې غاړه کېښوده او د یوې لویې جرگې د راغونښتو يې ورته وویل.

پښتون پسرلی

په ۱۵م اپریل ۱۹۳۶م په ملک اژدر کې یوه لویه جرگه راجوړه شوه، د بنون، میرانشاه او وزیرستان گڼ شمېر خلکو په دغه جرگه کې برخه واخیسته. ټولو مشرانو ډېرې د جذباتو ډکې خبرې وکړې او کشران او ځوانان هم د مشرانو د یوې اشارې په هیله ناست وو او غوښتل یې چې همدا اوس په پیرنگي برید وکړي. خو دغه وخت ایبي فقیر په اس سپور راغلو او پوښتنه یې وکړه چې مشرانو څه پرېکړه وکړه؟ خلکو ورته وویل چې که چیرې پیرنگي اسلام بي بي بیرته رانه کړه نو دا لښکر به په بنون برید کوي.

ایبي فقیر ورته وویل چې دا سمه پرېکړه نه ده ځکه چې پیرنگي زور لري او مونږ یې په مقابل کې تش لاس او کمزوري یو. که خامخا د جگړې اراده لرئ نو راځئ چې په دې خبره بیا له سره فکر وکړو او کومه بله غوره لاره وټاکو.

پښتانه خو دي جذباتیان او اکثره وخت د هوش په ځای له جوشه کار اخلي نو د ایبي فقیر په دغه خبرو ټولو بد وگڼل او گنگوسی یې پیل کړو چې بلې یې اغیستې دي، چا به ویل چې د پیرنگیانو ایجنټ دی، چا به څه او چا به څه ویل. خو کله چې ایبي فقیر هغوی بیا جرگه کړل او په سره سینه یې د هغه په خبرو غور وکړو نو پرېکړه یې وکړه چې باید د ښکاره برید په ځای گوریلا بریدونه پیل کړو او په کومه غرنیزه سیمه کې یو خوندي پټنځای جوړ شي چرته چې مجاهدین ځانونه پټوی شي او له هغه ځایه په دښمن گوزار کولای شي. ټولو دا خبره وومله او نیتاسي ته یې د تگ پرېکړه وکړه.

پښتون پسرلی

په نيتاسي کې تر ۱۹م اپريل ۱۹۳۶م د لښکر شمېر شاوخوا څلور زره ته ورسېدلو. د شاوخوا ټولې سيمې خلکو په لښکر کې گډون وکړو خو د خيساره توري خيلو وزيرو ترې انکار وکړو.

کله چې د لښکر د مشر د ټاکلو خبره رامنځته شوه نو د ډېرو جرگو او صلاح مشورو نه پس ټولو په گډه د مشرۍ پټکۍ ايپي فقير ته ورپه سر کړو او د داوړو يو مشر احمد خان درپه خيل يې د هغه د مرستيال په توگه وټاکلو.

بله ورځ د توجې د علماؤ د فتوې تر مخه فقير ايپي د پيرنگي خلاف د جهاد اعلان وکړو. پيرنگيان چې خبر شول نو د وزيرستان د پيرنگي ريزيډنټ په خوله يې د ايپي فقير لښکر ته اخطار ورکړو چې زر تر زره دغه لښکر خور کړي گنې ښه به درله نشي، خو هغوی پرې ځان ناجاڼه کړو. بيا يې د الوتکو نه د اخطار او خبردارۍ پرچيانې په ټوله سيمه کې وسيندلې خو بيا يې هم چا پرواه ونه کړه. دريم ځل يې په ۲۳م اپريل ۱۹۳۶م سکاوتس راولپړل او په ايپي کلي کې يې د ايپي فقير او نورو دوه مشرانو کورونه پنگ کړل. بيا يې د داوړو مشران راولبل او سخت اخطار يې ورکړو چې زر تر زره خپل خلک د خيساره نه راستون کړئ گنې تورسري به مو بې ستره کړو، کورنه او جوماتونه به مو وران کړو او تاسو به بنديان کړو.

د پيرنگي د دغه اخطار نه پس مشرانو د حسو خيلو کلي غازي مرجان او حاجي کمال الدين ايپي فقير ته جرگه ور ولېږل. د خبرو اترو نه پس ايپي فقير هغه ټول خلک بيرته ولېږل چې د پيرنگي لاس ورته په اسانه رسېدلی

پښتون پسرلی

شو او یا یې په حکومت کې کوم منصب او دنده لرله. خلک خفه شول خو ایبي فقیر د پیرنگي د ارادو نه خبر کړل او په بیرته تگ یې راضي کړل ځکه چې د سر او مال د تاوان خبره نه وه بلکې د عزت او ناموس سوال ؤ. تر دغه وخته وزیرو د ایبي فقیر نه ځان لرې ساتلو.

پیرنگي ته موقع په لاس ورغله نو د ایبي فقیر بلها ملگري یې بندیان کړل، بیا یې یوه جرگه راوبلله او دغه خلک یې دولس زره روپۍ جرمانه کړل.

دلته د وزیرستان غیرتي پښتانه دوه ډلې شول، یوې ډلې د پیرنگي سره د خبرو اترو لاره غوره کړله او پیرنگي ته یې ویل چې باید د ایبي فقیر غوښتنې ومنل شي او سوله ورسره وشي گنې د دغه پاڅون پایله به سمه نه وي او بلې ډلې د پیرنگي سره جنگ کول غوښتل. د دغه ډلې خلک هم پخپله جنگ ته چمتو وو او هم یې نور خلک جنگ ته راپارول.

د اوړي په پیل کې ایبي فقیر گړیوم ته لاړو او د ژمي د پیل کېدو پورې په گړیوم، شام او شکتوئی کې دېره ؤ. په دغه وخت کې یې د وزیرو، مسیدو، داوړو او بیتنو سره جرگې وکړې او خلک یې په فکري توگه د پیرنگي پر ضد وسلوالې مبارزې ته چمتو کړل. کله چې یخني پیل شوه نو ایبي فقیر د زرمک سره نزدې دین درگی نومې ځای ته راغلو خو د خپلې قبیلې خلکو له هغه ځایه (خیساره) کرکښۍ ته راوستو او هم هلته مېشته شو. دلته یو ځل بیا د شا و خوا سیمو خلک رامات شول. فقیر ایبي هم د پیرنگي خلاف خپله مبارزه لا گړندۍ کړه، پیرنگي هم ناخبره نه ؤ. توري خیلو ته یې ډرکه ورکړه چې که د دریم نومبر ۱۹۳۶م پورې مو د ایبي فقیر سره کومه په زړه پورې پرېکړه و نه کړه نو په خیسه به برید

پښتون پسرلی

کوکو. ملکان فقیر ایپی ته جرگه شول خو هغه د ملکانو خبره ونه منله بلکې خیساره ته یې د پیرنگي راتگ هم چلنج کړو. ملکانو پیرنگي ته سپینه خبره وکړه چې نه خو ایپی فقیر له خپلې سیمې شړلای شو او نه یې د جگړې نه قلازولی شو. او که په فوځ یا سکاوتس څوک برید کوي نو مونږ یې نه یو ذمه وار او ښه به دا وي چې تر درې میاشتو فوجي نقل و حرکت معطل بیخي شي.

بل خو ایپی فقیر خپل تبلیغات دوامدار وساتل او په سلگونو غازیان یې وروزل، پیرنگي په هغه نظر ساتلو او د هغه د مخ په زیاتېدونکي طاقت نه ښه خبر ؤ.

په دغه لړ کې د جنوبي وزیرستان پولیتیکل ایجنټ مسټر کریکټن او د هغه مرستیال پولیتیکل ایجنټ مسټر آر این بیټي د نایب پولیتیکل افسر خان محمد نواز خان نه د ایپی فقیر د لښکر په اړه مالومات وغوښتل. هغه ورته ولیکل چې د ایپی فقیر سره هېڅ قسمه لښکر نشته، بس یو فقیر دی او ورسره یو څو شیخان دي. چې فوځ ورشي نو لاس تړلي به یې راولي. مسټر کریکټن دغه خبره د وزیرستان ریزیلېنټ ته وکړه او هغه سمدلاسه په خیساره د برید کولو پرېکړه وکړه. او هم له دغه ځایه په باقاعده توگه د ایپی فقیر او پیرنگي تر منځه وسلواله جگړه پیل شوه.

په ۲۵م نومبر ۱۹۳۶م د پیرنگي ریزیلېنټ، د جنوبي وزیرستان د پولیتیکل ایجنټ مسټر کریکټن او د نایب پولیتیکل افسر خان محمد نواز خان په مشرۍ کې د توپونو، ټانکونو او درنې سلاح سره د پیرنگي یو ستر لښکر د خیساره په لور روان شو. د ساتنې لپاره د لښکر سره الوتکې هم روانې

پښتون پسرلی

وې او تر شایې د راشن او تودو کالیو نه بار اوبنان او خچرې هم روانې وې. او تر شایې د وزیرو او داوړو شپږ شلې وسلوال مشران هم روان په جلب وو.

کله چې دغه لښکر د کتیری نه پورې وتو نو مجاهدینو پرې د شا و خوا غولیدو نه برید وکړو او د تلپکان او عالم شیري پورې ښه توده جگړه روانه وه. د مخې او گېر چاپېره نه به په پیرنګیانو د ایبي فقیر غازیانو بریدونه کول او د شا لخوا به پرې د وزیرو او داوړو هغه مشرانو ډزې کولې کوم چې په ښکاره د دغه لښکر تر شا په جلب کې روان وو. بلخوا باد و باران او جاکړ هم راغلو چې له امله یې د بنو او زرمک تر منځ د وایرلیس شبکې کار پرېښودلو. په دغه اړدوړ کې د میجر ټینډال او کیپټن باید ترڅنگ د پیرنګي د فوځ دوه سوه او یا (۲۷۰) کسانو ژوند له لاسه ورکړو او درې کسان د ایبي فقیر له ملگرو څخه شهیدان شول. هم په دغه ورځ په ډمپیل کې هم سخته انښته وشوه چې د میجر سیکومب ترڅنگ پکې درې سوه نهه (۳۰۹) پیرنګي فوځیان مړه شول او اووه کسان پکې د ایبي فقیر ملګري شهیدان شول.

خو بیا هم د شپې د دولس بجو شا و خوا پیرنګیان کرکني او مرغی نومی ځای ته ورسېدل خو د میرعلي فوځ لا تر دغه دمه غازیانو په لاره ایسار کړی ؤ.

د شپې ناوخته په توره تیاره کې غازیانو په پیرنګي لښکر یرغل وکړو او رؤ گودر یې ترې خطا کړو. هغوی له ویرې د تېښتې هڅه وکړه، اسونه، خچرې او اوبنان هم په اړدوړ او ډزو کې وارخطا شول او زیاتره یې د

پښتون پسرلی

غازيانو په لاس ورغلل. په دغه برید کې هم اووه سوه پنځه دېرش (۷۳۵) پیرنگي فوځیانو ژوند له لاسه ورکړو او پنځویش غزیانو هم ژوند بایلو. خو په سبا ورځ د پیرنگي جنگي الوتکو خپل فوځ ډاډه کړو او د خیساره سیمه یې ونیوله او په کرکښې کې یې د ایبي فقیر جومات او حجره وران کړل.

په سبا ورځ (۲۷م نومبر ۱۹۳۶م) شپږ سوه غزیانو یو ځل بیا په پیرنگي برید وکړو چې په پایله کې یې ۱۰۲۱ پیرنگیان مړه او ژوبل شول او فوځ یې بیرته میرعلي ته په تېښته بریالی شو.

په دغه درې ورځنۍ جگړه کې پیرنگي ته ډېره بده ماتې وشوه او ټول غرور یې خاورې ایرې شو. د زرگونو مړو تر څنګ یې شاوخوا دوه زره دوه سوه اته ویشت (۲۲۳۸) تنه فوځیان سخت ژوبل شوي وو. بل خوا د ایبي فقیر د سرتېرو نه یواځې درې پنځوس ځوانان شهیدان شوي وو او شاوخوا دوه دېرش ژوبل شوي وو.

د قام سره خیانت کونکي، د خپل اولس په سر سامراج او یرغلګرو ته جاسوسي او دلالي کونکي هم قام ته او هم خپل بادار ته تل سپک، ارزان او مختورن وي، دغه بې ناموسه خلک نه تاریخ بخښي او نه یې خپل اولس په درنه نامه یادوي. همدغه کار د خان محمد نواز خان سره وشو. پیرنگي چې د ایبي فقیر د لښکر دغه زور ولیدلو نو له قاره یې هغه ته حکم وکړو چې په شپږ ساعته کې دننه دننه وزیرستان پرېږده ځکه چې تا مونږ ته د ایبي فقیر په اړه دروغ ویلي وو.

د دغه درې ورځنۍ جگړې په اړه ډبلیو ایچ کونډن په خپل کتاب دي

پښتون پسرلی

فرنټیئر فورس رائفلز په ۱۴۶م مخ لیکي چې له هغې ورځې نه ایپي فقیر د یوه باغي قبایلي لیډر په حیث خپل شهرت او استحکام قایم کړو. هم د دغه کتاب په ۱۴۸م مخ لیکلي چې دغه جگړه زمونږ لپاره یوه بدترینه ماتې وه او لکه څنګه چې مې وړاندې یادونه کړې وه چې دغه پښې ایپي فقیر ته د یوه لیډر ځای ورکړو او هغه د دې خبرې جوګه شو چې په وزیرستان کې زمونږ لپاره تر یوې اوږدې مودې مشکلات رامنځته کړي.

د دغه شرمناکه ماتې د غچ اغیستو لپاره پیرنګي یو ځل بیا په خیسه د برید اراده وکړه. په دریم دسمبر ۱۹۳۶م یې په سیمه کې د الوتکو نه پرچیانې وغورځولې چې باید زر تر زره دا سیمه تاسو خالي کړئ او خپل واړه او زاړه خوندي کړئ.

بلخوا یې د بنو نه په خوراکي توکو او نورو شیانو راوړلو هم بندیز ولګولو، په سړک یې هم کار ښه تېز کړلو. د خاصه دارو چیک پوستونه یې هم ځای په ځای جوړ کړل کوم چې د وزیرستان په خاوره د تاریخ ورومېني چیک پوستونه وو.

ایپي فقیر به پرې د خپلو غزیانو سره ګوریلا بریدونه کول چې پیرنګي د ډېره قهره د جلیر، شکتویی، زیخی، ډاګی، شیخ محمد کلی، زیر پیژۍ، دینور، بوبلي او شا و خوا ټول کلي ړنگ کړل. د وزیرستان خلکو چې دغه جبر ولیدلو نو پیرنګیان یې ورواغیستل او په شا تګ یې مجبوره کړل. پیرنګي یو ځل بیا خپل جبر پیل کړو او د ۲۲م او ۲۳م دسمبر په شپه یې له قهره لا نور ډېر کورونه وسوځول او د شپې ناوخته یې د ډاګی کلي په

پښتون پسرلی

لويديز اړخ ټوله سيمه بمبار کړه. ايبي فقير دغه وخت په ارسلکوټ کې ؤ، خپل غازيان يې د گوريلا بريدونو لپاره په وړو وړو ټولگيو کې وويشل، چا به د ورځې په گشتونو او پيکتونو بريدونه کول او چا به د شپې کيمپونو ته لاسي بمونه ور اچول او ډزې به يې پرې کولې. پيرنگي به هم هره ورځ په شا و خوا سيمه بريدونه او بمبارۍ کولې چې بلها زيان به يې خلکو ته اړلو خو بيا يې هم بريانه موندله نو يو ځل يې بيا له چل ول څخه د کار اغيستلو پرېکړه وکړه او په ميرعلي کيمپ کې يې يوه جرگه را جوړه کړه چې په پايله کې يې د توري خيلو په سيمه کې ډز بندي وشوه او پيرنگي د نورو بريدونو نه کولو ژمنه وکړه.

دغه کار ايبي فقير ته هم لږ وخت په لاس ورکړو، هغه نه يواځې خپلو گوريلا بريدونو ته دوام ورکړو بلکې د راروانې جگړې لپاره يې هم يو ستر لښکر چمتو کړو. پيرنگي د هغه د زور ماتولو لپاره د ۳۱م دسمبر ۱۹۳۶م نه تر څلورمې جنورۍ ۱۹۳۷م پورې پرله پسې څلور ورځې په ارسلکوټ بمباري وکړه.

خو ورځې پس په زېږپېژي او ډاکۍ کلي کې جگړه وشوه چې پيرنگي پکې يو ځل بيا ماتې وخوړه او له تاوه يې د توريخيلو په ډنگ شو کليو يو ځل بيا بمباري وکړه او په ۱۵مه جنورۍ ۱۹۳۷م يې د يوې بلې جرگې په ترڅ کې توريخيل يو خوا پنځوس زره روپۍ جرمانه کړل او بل خوا يې د هغوی شپږ شلې قامي خاصه دار له نوکړۍ نه اوويستل او د خپل وړل شوي مال غوښتنه يې ترې هم وکړه. او دا يې ورته هم وويل چې بايد د بوبلۍ نه تر بيچي کسکۍ پورې د ايبي فقير ملگرو ته پناه ور نه کړئ او د دې ترڅنگ به د جليز او خيساره تر منځه څوک ابادي هم نه

کوي.

خو په ارسل کوټ او شا و خوا دوميله سيمه پيرنگي وخت په وخت هم هغه شان بمباري کوله. خه وخت پس پيرنگی فوځ رزمک او بنو ته بيرته لاړو او حالات هم لږ سم شول.

بلخوا يې د سيمې د مشرانو سره جرگو ته هم دوام ورکړو او په کلکه يې ورته وويل چې بايد ايبي فقير له وزيرستانه وشړئ او يا يې سولې او روغې جوړې ته آماده کړئ.

ايبي فقير دغه وخت سخت ناروغه و خو مشرانو ته يې وويل چې زه ستاسو قدر کوم او که خدای مه کړه زما له کبله تاسو ته مشکلات جوړېدل نو زه به دا سيمه بيخي پرېږدم.

ايبي فقير خپلو غازيانو ته وويل چې د يوې مودې پورې بايد غلي کښېنئ، خو چې لږه موده تېره شوه نو غازيانو يو ځل بيا خپل گوريلا بريدونه پيل کړل او د وزيرستان او بنو په حکومتي ځايونو به يې هره ورځ خامخايو بريد نيم کولو.

د دغه بريدونو په ترڅ کې د وزيرستان سکاوتس کپتان مستر جی سي کوغ هم يوه ورځ د جهنډولې په لاره د مکين د عمرخيلو بهلولزو په سيمه کې ووژل شو. دوه ورځې وروسته په اوومه فرورۍ ۱۹۳۷م د قُطبي وزيرستان مرستيال پوليتيکل ايجنټ اين آرييتي رزمک ته په لاره روان و، تر شا يې خاصه دار هم روان وو خو د همزونو داوړو د چتون کلي نه بره په غلاني کې پرې بريد وشو او هغه يې سره د دوه نورو سپاهيانو ووژلو. پيرنگي مداخليلو ته وويل چې په دغه پېښه کې ککړ خلک بايد

پښتون پسرلی

حکومت ته وسپارل شي خو جرگې يې خبره و نه منله نو پيرنگي له تاوه د مداخیلو په دوو کلیو يانې د اسماعیل خیلو په ستر کلي او په زېږوم کې په اسرو نومې کلي درنه بمباري وکړه. بله ورځ يې جرگه راوغوښتله او شپږ زره ورپې نغدې او یو شمېر ټوپکې يې ترې په جرمانه کې واخیستلې.

بل خوا غازیانو هم خپل گوريلا بریدونو ته دوام ورکړو او وخت په وخت به يې پيرنگي ته ځاني او مالي زیان اړولو. پيرنگي هم ورځ په ورځ د سیمې په مشرانو خپل فشار زیاتولو چې باید ایبي فقیر یا خوله سیمې وشړل شي او یا قتل کړی شي. مشرانو به په ښکاره پيرنگي ته هوکړه وکړه خو په عملي توګه به يې د ایبي فقیر خلاف هېڅ ګام هم نه پورته کولو.

پيرنگی چې پوه شو چې په جبر د ایبي فقیر مخه نشي نیولی نو یو ځل بیا يې د خبرو اترو لاره غوره وګڼله او په ۲۴م مارچ ۱۹۳۷م يې میران شاه ته د اتمانزو وزیرو یوه ستره جرگه راوبلله او ورته يې وویل چې باید تاسو د ایبي فقیر او زموږ ترمنځه روغه جوړه وکړئ. د جرگې په پای کې د ایبي فقیر سره د خبرو اترو لپاره یو څو مشران چونې کړی شول او خیساره ته روان شول. فقیر ایبي يې د خپل درانه لښکر سره ډاکی ته مخې له راغلو او څلور مشران يې ترې رابیل کړل.

ایبي فقیر هغوی ته د حکومت سره د روغې جوړې لپاره دغه شرطونه کېښودل:

۱. حکومت به پس له دې د مسلمانانو په مذهبي چارو کې کار نه لري.

پښتون پسرلی

۲. حکومت چې د ایپي فقیر او د هغه د پلویانو کوم کورونه، جوماتونه او نورې ودانۍ پزنگي کړې دي هغه به د ده په خوښه بیا له سره جوړوي.
۳. دواړه غاړو ته چې د سر او مال خومره زیان اوړېدلی دی هغه به یو خوا بل خوا بخښلی کيږي.

د دوه ساعته پورې خبرې اترې روانې وې خو هغه مشرانو د ایپي فقیر خبرو له ډېر ارزښت نه ورکولو نو هغه ترې پاڅېدلو او ورته یې وویل چې زه د پیرنگي سره د روغې جوړې هېڅ اراده نه لرم خو ستاسو د مشرۍ له خاطره به د خپلو غازیانو سره مشوره وکړم او څو ورځې پس به مو له خپلې پرېکړې خبر کړم.

مشران خو خوشحاله شول ولې پیرنگي ته تسلي و نه شوه او حکم یې وکړو چې که چا هم په بنو او وزیرستان کې غازیانو ته پناه ورکړه او یا په کوم کلي کې هغوی له وړاندې څخه میشته وي، په هغه کلیو به بمباري کولی شي.

د فوځي کیمپونو شا و خوا به د سحر وختي او یا د ماښام نه وروستو که هر څوک ولیدل شول هغه به دشمن گڼلی کيږي او ویشتل کيږي به.

د بنو او زرمک په سړک او شا و خوا یوه میله پورې به د حکومتي چارواکو نه پرته هېڅوک وسله نه ساتي.

د دې تر څنګ یې د بنو کوهاب او بنو ډېره اسماعیل خان سړکونه هم د شپې د تګ راتګ لپاره وتړل شول.

په ۲۹م مارچ ۱۹۳۷م د ډمډیل د کیمپ سره نژدې یو ځل بیا غازیانو په

پښتون پسرلی

یوه فوځي قافله برید وکړو خو د بد نظمۍ له کبله پکې غازیانو ته درنه مرگ ژوبله واوږدله او شا و خوا اتیا تنه یې شهیدان شول، بلخوا د پیرنگي د یو شمېر لوړ رتبه مشرانو تر څنگ یو سل پنځلس تنه مړه او اویا تنه ژوبل شول.

د بریدونو او جوابي بریدونو او بمباریو دغه لړۍ ډېره اوږده ده. هر ځل غازیانو په تش لاس د پیرنگي خوله ورماته کړې ده او په جواب کې یې پیرنگي د بلها زور زیاتي او جبر نه کار اغیستی دی خو پښتون څوک په زور کله خپلولی شي؟

هسې به خپلې ککړۍ ماتې کړي

څوک مې افغان سر ټیټولی نه شي

آياز يوسفزی

د گوريلا بریدونو او جگړو په دغه لړۍ کې د تیارزی په قلا برید، د الیگزندر په پیکټ برید، د تجوری په تانه برید، په پهاړپوره برید، په سور کمر برید، د دوسلې په فوځي کیمپ برید، په زرمک کې وږه شان انښته، په ابلنکي برید، د گریوم په کیمپ برید، د پیزو جگړه، په تجوری برید، د پسل کلي جگړه او د گریوم په فوځي کیمپ دویم برید د یادونې وړ دي چې پیرنگي ته پکې بلها مالي او ځاني زیان اوږدلی ؤ.

بلخوا پیرنگي هم خپل انتقامي بریدونه کول. په دغه موده کې پیرنگي د مسیدو په سیمه فوج کشي وکړه، بلها کلي یې ړنگ کړل او په خلکو یې

پښتون پسرلی

یره ترهه پرېستله.

هم په دغه شپو ورځو کې یې د بیتنو په بیلا بیلو کلیو هم پرله پسې دوه ورځې بمباري وکړه، څه موده پس یې په لدها باندې برید وکړو او گڼ شمېر خلک یې مړه او ژوبل کړل او بلها چور چپاول یې وکړو. په دغه ورځو کې ایبي فقیر یخې د پیرنگي او د هغه د جاسوسانو له نظره ورک و خو د هغه غازیانو به کله کله ځان ښکاره کولو. پیرنگي دغه وخت پرېکړه وکړه چې ورومبی باید د ایبي فقیر غازیان خواره واره کړی شي او بیا هغه ژوندی ونیول شي خو بریالي نه شول او اپوټه ورته په دغه هڅه کولو بلها مرگ ژوبله واوږېدله. له هغې وروسته هم پیرنگي خو ځل د ایبي فقیر د ژوندي نیولو هڅه کړې ده خو یو ځل هم بریالی نه شو.

لنډه دا چې د پیرنگي او د ایبي فقیر او د هغه د غازیانو ترمنځه د بریدونو دغه لړۍ همدغسې روانه وه، غازیانو به په پیرنگي گوریلا بریدونه کول، پیرنگي به کله د تاوه په عادي خلکو او کلیو بریدونه او بمبارۍ کولې، کله به یې د سولې او خبرو اترو هڅه کوله او کله به یې د سړکونو او لارو ولو په جوړولو حالات او ذهنونه په خپل حق کې کولو ناکامه هڅه کوله خو په هېڅ ډول یې هم په ایبي فقیر او د وزیرستان په خلکو لاس نه رسېدلو. وایي چې شا و خوا یو دېرش لاکهه روپۍ یې یواځې د سړکونو جوړولو لپاره منظورې کړې وې. د تش په نوم د پرمختګ د دغه کارونو سره سره پیرنگي خپل جبر او زور زیاتی هم دوامدار وساتلو او وخت په وخت به یې قامي مشران، غازیان او د ایبي فقیر پلویان زورول، د هغوی کورونه به یې نړول او جرمانې به یې پرې لگولې.

پښتون پسرلی

پیرنگی چې کله پوه شو چې په زور او جبر دا خلک نشي خپلولی نو د افغانستان د سردار محمد هاشم خان او ملک موسا خان په مرسته یې په شپاړسم اګست ۱۹۳۷م په مانه نومي ځای کې شا و خوا د شپږ زره علماؤ، سپین ږیرو، مشرانو، ملکانو، غازیانو او سیدانو یوه لویه غونډه راجوړه کړه. د اوږدو خبرو اترو نه پس ایپي فقیر د سولې او روغې جوړې لپاره دغه څلور شرطونه کېښودل:

۱. اسلام بي بي به بیرته مسلمانانو ته سپارل کيږي.
۲. په وزیرستان کې به شرعي احکام اجراء کولی شي.
۳. پیرنګیان به د تل لپاره د وزیرستان نه اوځي.
۴. د جنگ په اوږدو کې بندي شوي ټول وزیرستاني به خوشي کولی شي.

افغان پلاوي ایپي فقیر ته وویل چې تر څو جرګې د پیرنګي نه سوال جواب نه وي اغیستي تر هغې باید په پیرنګي هېڅ برید ونه کړی شي خو ایپي فقیر دغه خبره ونه منله او زیاته یې کړه چې تر څو پیرنګي دغه شرطونه نه وي منلي مونږ به د جګړې نه لاس وا نه ځلو. بلخوا په خلکو کې گنگوسی خپور شو چې پیرنګیان له وزیرستان څخه اووځي خو پیرنګي څو ورځې پس یوې بلې جرګې ته وویل چې مونږ هېڅکله هم د وزیرستان نه د وتلو نیت نه لرو خو ستاسو په مذهبي او کلتوري چارو کې مو هم څه کار نشته.

پښتون پسرلی

د دغه هر څه نه پس د دواړه غاړو نه د بریدونو او جوابي بریدونو، بمباریو، زور زیاتي، جبر او جرمانو لړۍ هم هغه شان روانه وه او وخت په وخت به شمېره انښتې وشوې چې پکې دواړه غاړه ته درنه مرگ ژوبله واوړېدله.

فقیر ایبي چې به چرته هم دېره کېدلو نو پیرنگیانو به په هغه ځای بمباري کوله او شا و خوا کلي به یې ورسره هم زیانمن کول نو ایبي فقیر په اپریل نولس سوه اته دېرشم کې د ډیورنډ کرښې ته نږدې په گورویک نومې یوه تنگه دره کې خپل مرکز جوړ کړو. دغه ځای داسې ؤ چې نه پرې بمباری اثر کولای شو او نه ورته پیرنگیان په اسانه راتللی شول. د دغه درې په غرونو کې ایبي فقیر بلها سمخې وکیندلې. جومات، استوگن ځایونه او د څاروو لپاره پکې غوجلې هم جوړې شوې. د دې ترڅنگ پکې د وسلې د جوړولو کارخانه هم جوړه شوه چې غازیانو له به پکې وسله جوړېدله. له دغه ځایه به غازیانو وخت په وخت په پیرنگي گوریلا بریدونه کول. چې پکې د پکي کلي جگړه، د سپرې غر جگړه، د الیگزندر په چوکۍ برید، د بويي په قلا برید، د ویدون جگړه، د توت نري برید، د ممش خیلو جگړه، د خوني زاوه جگړه، د ایشا رزمک په سرک برید، د ډانډی په سرائی برید او گڼ شمېر نور لوی واره بریدونه او جگړې د یادونې وړ دي.

د ایبي فقیر لخوا په پیرنگیانو دغه گوریلا بریدونه په بنو، کوهات، وزیرستان او ډېره اسماعیل خان کې ښه په درز کې روان وو. نن به دلته برید ؤ او سبا هلته یانې یوه ورځ به په وزیرستان کې برید ؤ نو سبا ورځ به په ډېره اسماعیل خان کې، بله ورځ کوهات او بیا بله ورځ په بنو کې

پښتون پسرلی

برید. د پیرنگي نه هم رڼو گودر خطا ؤ او د دغه بریدونو مخه یې په هېڅ حال هم نشوه نیولای.

او ان تر ۱۴م اگست ۱۹۴۷م پورې دغه لړۍ همداسې روانه وه. کله چې په ۱۴م اگست ۱۹۴۷م کې د هندوستان ویش وشو نو د کشمیر شخړه هم رامنځته شوه، د پاکستان حکومت د وزیرستان د خلکو نه غوښتنه وکړه چې په کشمیر کې یې مرسته وکړي، ایبي فقیر د دغه خبرې کلک مخالف وکړو خو بیا هم د وزیرستان گڼ شمېر خلک کشمیر ته لاړل. او کله چې لیاقت علي خان وزیرستان ته راغلو نو د وزیرستان خلکو ورله د کشمیر لپاره ښه درنه چنده هم ورکړه چې شا و خوا درې زره روپۍ وې.

کله چې پاکستان جوړ شو نو د هغه وخت د صوبه سرحد (اوسنۍ پښتونخوا) پیرنگي پولیتیکل ریزیډنټ د ۱۹۴۷م د اکتوبر په وړومبۍ نېټه په میران شاه کې د زیرو او داوړو یوه جرگه راوبلله. د جرگې په پای کې یې اعلان وکړو چې د قبایلو ټول مفرووران وبخښلی شول او ایبي فقیر چې هم چرته غواړي د سولې په شرط دې مېشته شي، حکومت به پرې هېڅ کار نه لري.

د دغه جرگې نه وروسته په شپږم نومبر ۱۹۴۷م کې د صوبه سرحد (اوسنۍ پښتونخوا) گورنر ته د وزیرستان یو څو مشرانو لاسلیک وکړو چې مونږ به د پاکستان وفادار یو. گورنر ورسره ژمنه وکړه چې فوځ به د وزیرستان نه واپس کيږي.

ایبي فقیر چې کله ولیدل چې د ۱۴م اگست نه وروستو هم تر ډېرې مودې

پښتون پسرلی

د رزمک په فوجي هیلکوارټر، ډویژنل کمانډ هیل کوارټر، د وانا په بریگیډ هیلکوارټر، د میرانشاه د سکاوتس په قلا او د سکاوتس په شا و خوا نورو ټولو پوستو د انگلستان بېرغ یانې یونین جیک رپیدلو، د صوبه سرحد گورنر سر جارج کنگهم پیرنگی ؤ چیف سیکټري یې پیرنگی ؤ، د قبایلو ریزیډنټ میجر کاکس پیرنگی ؤ، د جنوبي وزیرستان پولیتیکل ایجنټ مسټر ډانکن پیرنگی ؤ، د پاکستان گڼ شمېر وزیران او چارواکي یا خو پیرنگیان وو او یا هندوان وو او د ملک قانون هم هغه زوړ د پیرنگي قانون ؤ چې د انډیا ایکټ ۱۹۳۵ په نوم یادېدلو نو ایپي فقیر دغه هر څه ډېر بدگومانه کړو. هغه ویل چې دا خو هم هغه هر څه دي، باید دلته اسلامي حکومت وای. دا خو هم هغه زوړ د پیرنگي حکومت دی، هم قانون او هم چارواکي زړه دي. او همدغه لاملونه وو چې ایپي فقیر د پاکستان د منلو په ځای د پښتونستان د جوړولو اعلان وکړو. د یوې جرگې په ترڅ کې هغه د پښتونستان اولس مشر جوړ شو، هغه په وزیرستان کې خپل یو قاضي وټاکلو چې د خلکو فیصلې به یې کولې. ایپي فقیر خپلو هلو ځلو ته په پخواني مرکز گورویک کې دوام ورکړو چې په نتیجه کې یې د پاکستان د حکومت او ایپي فقیر ترمنځه تاؤ تاریخوالی جوړ شو او په ۲۹م جون ۱۹۴۸م د ملخو په ډاوړو، په جولایي ۱۹۴۸م کې د خدر خیلو په وزیرو، د ۱۹۴۹م د فرورۍ په وږومۍ نېټه د ملک اژدر په زیارت، په ۱۲م جون ۱۹۴۹م کې په مغلگي، په ۲۶مه جولایي ۱۹۵۰م کې د وانا په احمدزو وزیرو، په ۹م ستمبر ۱۹۵۰م کې په مکین دره او په ۳م اکتوبر ۱۹۵۰م د وانا او شولم په سیمو د پاکستان حکومت درنه بمباري وکړه چې په پایله کې یې د وزیرستان گڼ شمېر

پښتون پسرلی

خلک مړه او ژوبل شول.

بلخوا د ایپي فقیر سره خپلو ځایي او بهرنیو ملگرو هم تګي وکړه او ډېری ملګري ترې په شا شول او هغه یې یکې یواځې پاتې کړو. دغه هر څه هغه ډېر زړه ماتې کړو او بیخي خاموشي یې اختیار کړه. خو په خپله خبره د ژوند تر اخیرې سلګۍ کلک ولاړ او د خپل دریځ نه یو قدم هم په شا نه شو.

په خپلواکۍ، پښتون ننگ او ناموس، پښتو او دین دغه ورک مین سړي د پنځلسم او شپاړسم اپریل ۱۹۶۰م په منځنۍ شپه کې د ساه لنډي د ناروغۍ له کبله د دې نړۍ نه سترګې پټې کړې او خپل جهادي مرکز گورویک ته مخامخ د غره په یوه غونډۍ خاورو ته وسپارلی شو. اروا یې ښاده او یاد یې تل.

مرسته/کتابیات: ۱. له پیر روښانه تر باچا خانه لیکوال: علي خان مسید

۲. وزیرستان لیکوال: لایق شاه درپه خیل

۳. پښتانه د تاریخ په رڼا کې بهادر شاه ظفر

4. One Man against the Empire by Milan Hauner

5. The Frontier Force

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library